

**Στόχος να νομοθετήσουν
μεγαλοβδομαδιάτικα το
πακέτο των αντιλαϊκών-
αντεργατικών μέτρων**

ΣΕΛΙΔΑ 9

**Κουβέρτες και μαξιλάρια
για τους δεσμώτες, με
στόχο την «ελεγχόμενη
αθλιότητα»**

ΣΕΛΙΔΑ 8

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ

**Χρησιμοποιούν μαζικά
εβαπορέ στην παραγωγή
γαλακτοκομικών**

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Τα «τοξικά χρέη»
απειλούν ξανά τον
παγκόσμιο καπιταλισμό**

ΣΕΛΙΔΑ 8

**Στέγνωνσαν τη λάσπη,
για να ενισχύσουν τον
αντιπερισπασμό**

ΣΕΛΙΔΑ 3

**64 χρόνια από την εκτέλεση
του Νίκου Μπελογιάννη**

**Επαναστατική
στοχοπροσήλωση με
κάθε κόστος**

ΣΕΛΙΔΑ 16

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

αρ. φύλλου 864 - 2 Απρίλη 2016

www.eksegersi.gr

**Κοκορομαχίες αντιπερισπασμού
ενόψει των νέων εφιαλτικών μέτρων
σε Ασφαλιστικό και φορολογία**

Scripta... Verba...

Η συζήτηση για τη βιωσιμότητα του χρέους είναι δυστυχώς μια συζήτηση για κάτι που δεν επείγει. Αντιθέτως, η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και η εφαρμογή των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων είναι πιο πιεστικά.

Βόλφγκανγκ Σόιμπλε

Πόσες φορές να σας το πει μέχρι να το χωνέψετε;

Η Ελλάδα έχει, βεβαίως, ζητήσει περιόδους μεγάλης πολιτικής έντασης και ακραίας πόλωσης τα τελευταία σαράντα χρόνια. Ωστόσο, το βρώμικο '16 ξεχωρίζει γιατί η πολιτική της μισαλλοδοξίας στο εσωτερικό συνυπάρχει με τη διαρκή κατάπτωση της χώρας στο εξωτερικό.

Τα Νέα (editorial 22.3.16)

Έχει χάσει την ψυχραιμία του ο Ψυχάρης ή είναι ιδέα μας;

Το ΚΥ.ΣΟΙ.Π. εκτίμησε πως με την ολοκλήρωση της τρέχουσας αξιολόγησης θα ξεκινήσουν να υλοποιούνται με ταχείς ρυθμούς οι κυβερνητικές πρωτοβουλίες που αφορούν στην παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

Ανακοίνωση της αντιπροεδρίας της κυβέρνησης

Αφού εξοντώσουν το λαό, θα ανασυγκροτήσουν τη χώρα.

Το κύριο μήνυμά του [του Τσίπρα] ήταν: «Η χώρα δεν έχει γνωρίσει ποτέ μεταρρυθμίσεις, πρόκειται για αρχαϊκή χώρα που βρίσκεται στα χέρια σογιών (clan)» - αυτή τη λέξη χρησιμοποιούσε. «Αλλά τώρα είμαι εγώ εδώ, και εγώ δεν έχω καμία σχέση με εκείνους».

Μισέλ Σαπέν

Καλά να τα λέει στο «πόπολο», αλλά τα 'λεγε και στους ιμπεριαλιστές πολιτικούς! Να περίμενε, άραγε, ότι θα τον πιστέψουν;

Δεν είναι σπάνια πρακτική να δουλεύουν άνθρωποι pro bono (αφιλοκερδώς) και μετά να παίρνουν μια σύμβαση. Και δεν είναι σπάνιο να αγαπάει κάποιος μια χώρα και να θέλει να τη βοηθήσει.

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Το καταλάβατε, ρε κουτά; Από αγάπη για την Ελλάδα έγινε σύμβουλος του υπουργού ο περιβόητος Γκλεν Κιμ.

Η σημερινή συζήτηση θα μπορούσε να ήταν πράγματι μια ευκαιρία, αν δεν ήταν απλά άλλο ένα πυροτέχνημα, αντιπερισπασμός για να βγει η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός από τα αδιέξοδά τους, να αποπροσανατολιστεί ο ελληνικός λαός από τα μεγάλα προβλήματα. Η μπάλα στην εξέδρα! Ποια οικονομία; Ποια αξιολόγηση; Ποιο φόρος; Ποιο ασφαλιστικό; Ποιο πρόσφυγες;

Φωτεινή Γεννηματά

Οι Τσιπραίοι κατάφεραν να κάνουν και τη Φώφη πολιτικό μέγεθος!

ΡΙΠΕΣ

◆ Ποιο είναι το κεντρικό μόντο του ΣΥΡΙΖΑ σήμερα; ◆ «Είμαστε αισχροί, αλλά οι άλλοι είναι αίσχιστοι» ◆ «Ανεχθείτε μας» ◆ Μάρδα θεέ, πάρε την ΠΑΕ ◆ Μετά το ελληνικό Νταβός, που θα φτιάξει σε κάποιο νησί, λύνει και το ζήτημα της ανάπτυξης, αξιοποιώντας τους πρόσφυγες Κροίσους ◆ Ξέρετε ποιο είναι το χειρότερο; ◆ Όχι ότι είναι υπουργός, υπάρχουν κι άλλοι της κλάσης του ◆ Το χειρότερο είναι ότι αυτός ο απίθανος τύπος είναι καθηγητής πανεπιστημίου ◆ Η στήλη, βέβαια, θυμάται και τη μεγαλοφυή πρόταση του τιτανωτεράστου Μπαρούφ ◆ Νοικοκυρές και φοιτητές, σε ρόλους φορολογικών πρακτόρων, θα πιάνουν τους φοροφυγάδες απ' τ' αυτί ◆ Γιατί δεν την εφαρμόζεις κύριε Τρύφωνα, μπουρδολόγε; ◆ Συγγνώμη, γιατί δεν είχαμε παραδοσιακούς χορούς φέτος στις 25 Μάρτη; ◆ Πήγαμε Σύνταγμα έτοιμοι να ριζούμε τις γυροβολιές μας και μείναμε με τη χαρά ◆

Η στήλη καλεί τον πρόεδρο και στρατάρχη Πάνο να επιληφθεί του θέματος ◆ Νομίζουμε ότι υπήρξε δάκτυλος εθνομηδενιστών ◆ Το τι νταραβέρια είχε ο Κουμουτσάκος με τον Μουσά δεν το ξέρουμε ◆ Το ότι μιλούσε τηλεφωνικά με τον συγκεκριμένο τύπο δεν είναι ποινικά επιλήψιμο ◆ Πολιτικά όμως; ◆ Εκτός αν μας πει ότι δεν ήξερε τι ακριβώς δουλειά έκανε το εν λόγω φυντάνι ◆ Χρειάζεται μήπως να θυμίσουμε την παλιά ηρωική δήλωση του υπουργού Πάνου, ότι αν μας παραζορίσουν οι Ευρωπαίοι, θ' αρχίσουμε να τους στέλνουμε τσουβαληδόν τους τζιχαντιστές; ◆ Τώρα που έκλεισαν τα σύνορα, οι ορδές των τζιχαντιστών -κατά τον υπουργό Πάνο- παραμένουν στην Ελλάδα ◆ Αυτό ως απάντηση σε κάποιους συριζαίους που καταγγέλλουν δεξιά και ακροδεξιά ότι φουντώνουν την ξеноφοβία ◆ Ας κοιτάξουν πρώτα δίπλα τους, μέσα στην κυβέρνηση

και την κυβερνητική κοινοβουλευτική πλειοψηφία ◆ Πόσο σοφή είναι τελικά η Πατούλαινα! ◆ Είδατε τι τραβάει ο ακροδεξιός Τραμπ, που του δημοσιεύουν φωτογραφίες με γυμνή τη μοντέλα σύζυγό του; ◆ Ενώ η Πατούλαινα το ξέκοψε: με εξιτάρει, αλλά δεν πρόκειται να κάνω αισθησιακή φωτογράφιση ◆ Κεντρικός πρωτοσέλιδος τίτλος: «Μισή δουλειά, μισός μισθός, μισή σύνταξη» ◆ Υπότιτλος: «Η έκρηξη των ευέλικτων μορφών εργασίας καταδικάζει τους νέους σε φτωχοποίηση» ◆ Όχι, δεν είναι από κάποια κομμουνιστική ή αναρχική εφημερίδα ◆ Τα «Νέα» του... επαναστάτη Σταύρου Ψυχάρη είχαν τον τίτλο ◆ Ρε, τι σου κάνει μια γάτα Ιμαλαίων με το γεμάτο μαγνητισμό βλέμμα της ◆ Όχι μόνο κυβερνά και συντονίζει, αλλά καλεί και συσκέψεις υπουργών υπό την προεδρία του ◆ Ο κυρ-Αλέκος ζει, γατάκια ◆ Αναρωτιούνται τα «ΜΜΕ της διαπλοκής» γιατί ο Τσίπρας δε βάζει

τάξη στο τετράγωνο Μουζάλα-Καμμένου-Βίτσα-Τόσκα ◆ Γιατί αυτός... απλώς προεδρεύει, όπως έλεγε και το ένδαλμά του, ο Α. Παπανδρέου ◆ Σε ρόλο σου σεφ ο Σουλτς ◆ Βοηθάει τον μάστερ σεφ Ολάντ να φέρει κοντά ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι ◆ Έχουμε την εντύπωση ότι θα έκανε καλή παρέα με τον κυρ-Αλέκο ◆ Ο Ψυχάρης, πάντως, ενοχλήθηκε με το «ινκόγκνιτο» ταξίδι του προέδρου του ευρωκοινοβουλίου ◆ Καθείς και τα βάσανά του ◆ Ο πρόεδρος Λεβέντης προέβλεψε ότι το κόμμα του θα πάρει 15% στις επόμενες εκλογές ◆ Αυτόν τον ξέρουμε από χρόνια, αυτούς που κάθονται και τον ακούνε εκστατικοί πώς να τους χαρακτηρίσουμε; ◆ Όταν όμως από το τίποτα έχει βρεθεί βουλευτής, ακόμα και «νορμάλ» να είσαι παριστάνεις τον θαυμαστή του προέδρου ◆ Αν είναι να χτυπήσεις μεταγραφή, θα το κάνεις στην ώρα της ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Ο υπουργός Μουζάλας διαβεβαιώνει τη Βουλή πως η Αμυδαλέζα δεν είναι κλειστή, ότι ουδέποτε έκλεισε. Ο εκπρόσωπος Τύπου του συντονιστικού οργάνου της κυβέρνησης για τους πρόσφυγες Γ. Κυρίτης δηλώνει ότι η Αμυδαλέζα ήταν και παραμένει κλειστή. Ποιον να πιστέψουμε; Τον υπουργό ή τον υπάλληλο του υπουργού που με θράσος δηλώνει «δεν ξέρω τι λέει ο Μουζάλας, ισχύει αυτό που λέω εγώ»;

Κ Πέρσι, χαρές και πανηγύρια στη στρατιωτική παρέλαση της 25ης Μάρτη. Ήταν όλοι και όλες εκεί και ποζάρizαν στο φακό. Δεν ενοχλήθηκαν ούτε από τη χουντικής έμπνευσης φέεστα που έστησαν η Δούρου με τον Καμμένο. Είχαν την αλαζονεία του νικητή και δεν την έκρυβαν. Φέτος, σκέτη κατάθλιψη. Εδώ ο Τσίπρας δεν πήγε καν στην παρέλαση. Πήρε την οικογένεια και πήγε για τριήμερο στη βίλα του κυρ-Αλέκου στην Αίγινα.

Κ Ο Τσακαλώτος ανανέωσε τη σύμβαση του Γκλεν Κιμ με τροπολογία που κατέθεσε αιφνιδιαστικά στη Βουλή. Η τροπολογία δίνει τη δυνατότητα απευθείας ανάθεσης παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών, διπλασιάζει το χρόνο αυτών των συμβάσεων από τρεις σε έξι μήνες και προβλέπει τη δυνατότητα ανανέωσής τους. Είναι φωτογραφική για τον Κιμ, χωρίς να περιγράφει τις αρμοδιότητές του και -το κυριότερο- χωρίς να λέει πόσα παίρνει ο υπερσύμβουλος που προσελήφθη επί Μπαρουφάκη και συνεχίζει.

Κ Απορούσε προ ημερών ο Κατρούγκαλος πού βρίσκουν οι εφημερίδες και γράφουν διάφορα απίθανα νούμερα για το τι συζητιέται για το Ασφαλιστικό. «Για παράδειγμα το 288 [εθνική σύνταξη] δεν είχε πέσει ποτέ στο τραπέζι», διαβεβαίωνε παραπονούμενος και για λογαριασμό της τρόικας. Και η «Αυγή», που στο κυριακάτικο φύλλο της 25ης Μάρτη δημοσίευε άρθρο με τίτλο «Μείωση συντάξεων στα 170-200 ευρώ ζητάει το ΔΝΤ», γιατί δεν προκάλεσε την απορία του Κατρούγκαλου, ώστε να της τραβήξει μια μεγαλο-

πρεπέστατη διάψευση; Να σας πούμε εμείς γιατί. Γιατί η κομματική φυλλάδα παίζει το παιχνίδι του Χότζα, σε συνεργασία με τον Κατρούγκαλο. Στο τέλος, οι ασφαλισμένοι θα πρέπει να αισθάνονται ανακουφισμένοι που... δεν πέρασε η πρόταση του ΔΝΤ, αλλά επελέγη ένα... ηπιότερο σενάριο πετσοκόμματος συντάξεων.

Κ «Μην ξεχνάτε ότι προέρχομαι από τη χώρα που γέννησε τη Δημοκρατία αλλά έχει νεοναζιστικό κόμμα με διψήφιο ποσοστό», είπε η Δούρου απευθυνόμενη στην Ολομέλεια

του Κογκρέσου των Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών του Συμβουλίου της Ευρώπης. Αντί για μια τυπική αυτοκριτική, που δε θα κόστιζε τίποτα, πήγε να βγει και από πάνω, απαντώντας σε όσους εντόπισαν την παπάρα της. «Η Περιφερειάρχης αναφέρθηκε στο ποσοστό της Χρυσής Αυγής στις Περιφερειακές Εκλογές του Μαΐου του 2014 (11,13%)» απάντησε το Γραφείο Τύπου της Δούρου. Από πότε το ποσοστό ενός κόμματος σε μια χώρα μετριέται με το ποσοστό του στις εκλογές μιας περιφέρειας; Από τότε που η Δούρου... έχει πάντοτε δίκιο.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Σύντομα η δύσκολη αυτή περίοδος φτάνει στο τέλος της. Η επόμενη σελίδα της ιστορίας μας ανήκει σε μια νέα Ελλάδα, απαλλαγμένη από τα τραύματα της οικονομικής κρίσης και την επιτροπεία των δανειστών, πρότυπο δημοκρατίας, κοινωνικής αλληλεγγύης και πολιτισμού για ολόκληρη την Ευρώπη. Σε αυτήν την Ελλάδα, σε πέντε χρόνια από σήμερα, θα γιορτάσουμε τα 200 χρόνια από την Ελληνική Επανάσταση.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

2/4: Ημέρα αυτισμού, ημέρα παιδικού βιβλίου 1968: Ανατίναξη σούπερ μάρκετ «Κάουφχαουζ Ενάντιντερ» (RAF) 1969: 21 μέλη των Μαύρων Πανθήρων κατηγορούνται ότι συνωμότησαν για να σκοτώσουν αστυνομικούς (ΗΠΑ) 3/4/1881: Εκτέλεση Σοφία Περόφσκαγια, Αντρέι Ζελιάμπωφ, Νικολάι Κιμπάλτσκις, Νικολάι Ρισάκωφ και Τιμοτέι Μιχαήλωφ (μέλη Ναρόντναγια Βόλια) για τη δολοφονία του τσάρου Αλέξανδρου Β΄ 1984: Απόπειρα κατά αμερικανού σημνία Ρόμπερτ Τζαντ (17N) 1990: Βομβητικές επιθέσεις σε ΓΣΕΕ, υπουργείο Εθνικής Οικονομίας, γραφεία ΣΕΒ και Σύνδεσμο Βιομηχανιών Βορείου Ελλάδος (ΕΛΑ-1η Μάη, πρώτη

εμφάνιση συμμαχίας) 1991: Πέντε βόμβες σε αυτοκίνητα στο Κολωνάκι (ΕΛΑ-1η Μάη) 1999: Χτύπημα ΤΟ ΠΑΣΟΚ Γαλατσίου (17N) 4/4: Ημέρα κατά ναρκών, ημέρα αδέσποτων ζώων, Ουγγαρία: Ημέρα απελευθέρωσης (1945), Σενεγάλη: Εθνική γιορτή (1960), Λεσότο: Ημέρα ηρώων, Χονγκ Κονγκ, Ταϊβάν: Ημέρα παιδιού 1979: Εκτέλεση πρώην πρωθυπουργού Αλί Μπούτο (Πακιστάν) 1981: Βόμβες σε αυτοκίνητα Αμερικανών (ΕΛΑ) 1981: Σύλληψη Μάριο Μορέτι (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 5/4: Ελλάδα: Ημέρα εμπορικού ναυτικού 1902: Ο Ιωσήφ Στάλιν εξορίζεται στη Σιβηρία 1944: Απαγχονίζονται πέντε κομμουνιστές (Αμπελόκηποι) ως αντίποινα για φόνο λοχαγού Ευζώνων 1945: Διαγραφή Αρη Βελουχιώτη από ΚΚΕ 6/4: Ημέρα αθλητισμού 1917: Καθιέρωση οχταώρου, κατάργηση θανατι-

κής ποινής (Ρωσία) 7/4: Ημέρα υγείας, ημέρα μαξιλαροπόλεμου, Ρουάντα: ημέρα μνήμης γενοκτονίας, Μοζαμβίκη: Ημέρα γυναίκας 1943: Απόδραση 56 κρατουμένων από φυλακές σανατορίου «Σωτηρία» (πολλοί κομμουνιστές από Ακροναυπλία) 1977: Εκτέλεση (RAF) Ζίγκφριντ Μπούμπακ, γενικού εισαγγελέα-χειριστή όλων των δικών της οργάνωσης 1978: Εκτέλεση προέδρου βιομηχανών Γένοβα Φελίτσε Σκιαβάτι (Ερυθρές Ταξιαρχίες) 1993: Επτά βόμβες σε αστικά λεωφορεία (ΕΛΑ-1η Μάη) 1998: Ρουκέτα κατά Citibank Πατησίων (17N) 1999: Δολοφονία Αλβανής από αστυνομική περίπολο στα σύνορα με τη γιουγκοσλαβική Μακεδονία 8/4: Ημέρα Ρομά 1986: Εκτέλεση Δημήτρη Αγγελόπουλου (17N).

Στέγνωσαν τη λάσπη, για να ενισχύσουν τον αντιπερισπασμό

Να ξεκαθαρίσουμε, καταρχάς, το βασικό. Αυτοί που επί εφτά και πάνω ώρες διασταύρωναν την περασμένη Τρίτη στη Βουλή τα ξίφη τους, αλληλοκατηγορούμενοι και συχνά αλληλοβριζόμενοι με τον πιο χυδαίο τρόπο, το περασμένο καλοκαίρι υπέγραψαν όλοι μαζί το τρίτο Μνημόνιο και τρεις νόμους με σκληρά αντιλαϊκά προαπαιτούμενα (δύο πριν και έναν μαζί με το Μνημόνιο). Αυτή, όμως, είναι η ουσία της αστικής πολιτικής. Μοιρασμένη σε συμπολίτευση και αντιπολίτευση, υπηρετεί τον ίδιο στόχο, συγκρούμενη πάνω σε δευτερεύοντα ζητήματα, συχνά και πάνω σε άσχετα ζητήματα. Κι αυτές οι συγκρούσεις έχουν συχνά το χαρακτήρα του αντιπερισπασμού.

Εναν τέτοιο αντιπερισπασμό επεχείρησε ο Τσίπρας ζητώντας την προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση για θέματα διαφθοράς, λειτουργίας του δικαστικού μηχανισμού κτλ. Μετά τις καταγγελίες της εισαγγελέα Τσατάνη (με εμφανέστατες σχέσεις με τη ΝΔ) για απειλές και εκβιασμούς του Παπαγγελόπουλου (καραδεξιού που πήρε μεταγραφή στον ΣΥΡΙΖΑ και μάλιστα στο επιτελείο του Μαξίμου), επελέγη η προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση, προκειμένου ο Παπαγγελόπουλος να τεθεί υπό τις προστατευτικές φτερούγες του ίδιου του Τσίπρα, αλλά και να γίνει μια προσπάθεια να αντιστραφούν οι κατηγορίες και να βρεθεί στη θέση του κατηγορούμενου η ΝΔ, με ανακύκλωση των γνωστών υλικών που χρησιμοποιεί η συριζαϊκή προπαγάνδα το τελευταίο διάστημα (λίστα Λαγκάρντ-Παπασταύρου, λίστα Μπόργιανς κτλ.).

Ενών, όμως, επί περίπου δύο εβδομάδες οργιάζαν οι διαρροές από το Μαξίμου, για τους «οχτώ φακέλους» που θα άνοιγε ο Τσίπρας, δίνοντας «ονόματα και διευθύνσεις», φαίνεται πως επικράτησαν... ωριμότερες σκέψεις. Κανένας φάκελος δεν άνοιξε, κανένα όνομα (πλην του Παπασταύρου, που έχει γίνει σάκος του μποξ) δεν ακούστηκε. Ο Τσίπρας ανέσυρε από το συρτάρι τη «Μαύρη Βίβλο της Ντροπής», προκαλώντας την οργισμένη αντίδραση της Κωνσταντοπούλου, η οποία έσπευσε να θυμίσει ότι ήταν αυτή που την είχε συντάξει το Μάη του 2014, συμπεριλαμβάνοντας μια σειρά φωτογραφικές διατάξεις που είχαν ψηφίσει οι Σαμαροβενιζέλοι. «Γιατί δεν τα κατήγγειλες;», κράυγασε μέσω twitter η Κωνσταντοπούλου, ξεχνώντας ότι το ερώτημα αφορά και την ίδια και τον ενιαίο ΣΥΡΙΖΑ της πρώτης κυβερνητικής περι-

όδου. Μήπως ζήτησε αυτή ή κάποιος από τους Λαφαζανικούς να γίνει κατάργηση αυτών των διατάξεων; Η δικαιολογία ότι «δεν πρόκαναν» δεν μπορεί να σταθεί, γιατί το πρώτο εφτάμηνο η Βουλή «χτυπούσε μύγες», αφού περίμεναν να καταλήξει η διαπραγμάτευση με την τρόικα. Είχαν άφθονο χρόνο να καταργήσουν νομοθετικά αυτές τις διατάξεις. Τις «ξέχασαν», όμως, και τις θυμήθηκε ξαφνικά ο Τσίπρας τώρα, καθώς έπρεπε κάτι να βάλει στη θέση των «οχτώ φακέλων» με «ονόματα και διευθύνσεις», προκειμένου η προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση να μην εξελιχθεί σε σκέτη λασπομαχία, αλλά να φανεί σαν πολιτική αντιπαράθεση πάνω σ' ένα πεδίο αποξηραμένης λάσπης.

Τζάμπα μάγκας

Ο Τσίπρας παρέθεσε τις σκανδαλώδεις νομοθετικές παρεμβάσεις των Σαμαροβενιζέλων, τις οποίες χαρακτήρισε παρεμβάσεις στη Δικαιοσύνη. Τις παρέθεσε σα να ήταν δημοσιογράφος που κάνει ρεπορτάζ ή σαν αρχηγός ενός αντιπολιτευόμενου κόμματος που δεν έχει άλλη δυνατότητα παρά να καταγγέλλει. Ο Μητσοτάκης, σύμφωνα με το σχεδιασμό του νεοδημοκρατικού επιτελείου, τις αντιπαρήλθε χωρίς να τις συζητήσει. Το επιχείρημά του ήταν ότι πρόκειται για νόμους, που τους ψήφισε νόμιμα η Βουλή, και επομένως δεν μπορούν να θεωρηθούν παρεμβάσεις στη Δικαιοσύνη. Ο αιφνιδιασμός ήρθε από τη Γεννηματά και τον Θεοδωράκη, που προφανώς συνεννοήθηκαν και χτύπησαν συντονισμένα, με τοποθετήσεις που περιείχαν και καυστική ειρωνία.

Γεννηματά: «Ακούστε, κύριε Πρωθυπουργέ, μιας και δεν καταφέρατε να ακυρώσετε το μνημόνιο με έναν νόμο κι ένα άρθρο, σας προκαλώ αύριο το πρωί να ακυρώσετε και τις δεκατρείς ρυθμίσεις με έναν νόμο κι ένα άρθρο. Είστε Κυβέρνηση».

Θεοδωράκης: «Προσέξτε, κύριοι συνάδελφοι. Εχω μία πρόταση: Αφού δεν καταφέρατε να καταργήσετε με έναν νόμο και ένα άρθρο το μνημόνιο, φέρτε ένα άρθρο και καταργείστε τις δεκατρείς παρεμβάσεις που έχει κάνει στη Δικαιοσύνη η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Φέρτε ένα νόμο, ένα άρθρο να το ψηφίσουμε αύριο, να αποδείξουμε ότι δεν είμαστε με το παλιό, παλιό».

Ο αιφνιδιασμός του Τσίπρα ήταν απόλυτος. Στη δευτερολογία κατόρθωσε να ψελλίσει δυο κουβέντες απολογούμενος: «Ακουσα σήμερα ένα μέλος της Αντιπολίτευσης, το ΠΑ-

ΣΟΚ και το Ποτάμι, να προκαλεί με την θετική έννοια του όρου λέγοντας ότι εφόσον έχετε την κοινοβουλευτική πλειοψηφία, αυτές τις κοινοβουλευτικές παρεμβάσεις στη Δικαιοσύνη να τις άρετε. Αποδέχομαι την πρόκληση αυτή και πράγματι θα φροντίσουμε το επόμενο διάστημα, σε συνεννόηση με όσους συμφωνούν με αυτή τη σκέψη, με ένα νομοσχέδιο που θα αφορά ζητήματα Δικαιοσύνης και αντιμετώπισης της διαφθοράς να άρουμε αυτές τις νομοθετικές παρεμβάσεις, τις κατάφωρα αντισυνταγματικές που αφορούσαν τη λειτουργία της Δικαιοσύνης».

Ετσι, ο Τσίπρας φάνηκε σαν τζάμπα μάγκας, που αναγκάζεται να συρθεί πίσω από τη Φώφη και τον Σταύρο, χωρίς να πει λέξη για το ειρωνικό ύφος που αυτοί χρησιμοποίησαν (είναι οπωσδήποτε κατόρθωμα να σε φτύνουν η Φώφη και ο Σταύρος και να λες ότι ψιχαλίζει). Και βέβαια, η αποδοχή της πρότασης ΠΑΣΟΚ-Ποταμιού έγινε από τον Τσίπρα κατ' ανάγκη και χωρίς να δεσμεύεται συγκεκριμένα, αλλά μιλώντας γενικά και αόριστα για «ένα νομοσχέδιο που θα αφορά ζητήματα Δικαιοσύνης και αντιμετώπισης της διαφθοράς», που θα έρθει «το επόμενο διάστημα». Ανέλαβε μια «δέσμευση» σαν τις πολλές που έχει αναλάβει μέχρι τώρα, χωρίς να υλοποιήσει καμία.

Το ίδιο έπαθε ο Τσίπρας και με την πομπώδη αναγγελία ότι «η κυβέρνηση προτίθεται να συστήσει Επιτροπή Εμπειρογνομόνων και πολιτικών στελεχών, διεκδικώντας την επαναδιαπραγμάτευση του απαράδεκτου εξωδικαστικού συμβιβασμού με τη Siemens». Ο Κουτσούμπας του έθεσε ένα απλό ερώτημα: «Για την υπόθεση Siemens ο κ. Τσίπρας είπε ότι θα ξανανοίξει το φάκελο και σήμερα, μάλιστα, μίλησε γι' αυτόν τον εξωδικαστικό συμβιβασμό κ.λπ. **Γιατί, αλήθεια, δεν τον καταργείτε;** Και μην “στρίβετε διά της διαπραγμάτευσης”, ότι δήθεν θα επαναδιαπραγματευθείτε, γιατί ειδικά η κυβέρνηση σας ακόμα και την έννοια αυτή της διαπραγμάτευσης την έχει εκφυλίσει. Δεν σας πιστεύει πλέον κανένας. **Αν θέλετε ειλικρινά, καταργήστε τον εδώ και τώρα. Ποιος σας εμποδίζει;**». Ο λαλίστατος Τσίπρας... έστριψε διά της μη απάντησης. Ενώ απάντησε στην «πρόκληση» (με την καλή έννοια, όπως είπε) της Γεννηματά και του Θεοδωράκη, «ξέχασε» ν' απαντήσει στην «πρόκληση» του Κουτσούμπα, επιβεβαιώνοντάς τον. Επιβεβαιώνοντας ότι πέταξε μια

μπαρούφα για λόγους προπαγανδιστικού εντυπωσιασμού. Αλλωστε, όπως λέει μια παλιά ρήση, άμα δε θέλεις να λύσεις ένα πρόβλημα, φτιάξε μια επιτροπή.

Και κάτι επί της ουσίας. Η τακτική της εκ των προτέρων αμνήστευσης των στελεχών που χειρίζονται τις μνημονιακές πολιτικές (π.χ. ιδιωτικοποιήσεις) συνεχίζεται και επί ΣΥΡΙΖΑ. Την προβλέπει και το τρίτο Μνημόνιο.

Σκιαμαχία

Τι έμεινε από την ομιλία του Τσίπρα, που υποτίθεται ότι θα συνέντριβε τη ΝΔ; Η αναγγελία ότι θα φτιάξει εξεταστική επιτροπή, η οποία μέχρι τα τέλη Μάη θα πρέπει να έχει βγάλει πόρισμα για τα δάνεια των κομμάτων και των ΜΜΕ.

Η Γεννηματά δεν είχε κανένα πρόβλημα να αποδεχτεί την πρόταση για εξεταστική επιτροπή για τα δάνεια των κομμάτων και των ΜΜΕ, θυμίζοντας ότι ο Τσίπρας δεν έχει αποδεχτεί την πρόταση του ΠΑΣΟΚ για εξεταστική επιτροπή «για την οικονομία από το 2002 μέχρι σήμερα». Το ίδιο και ο Θεοδωράκης, που θυμισε ότι «εμείς είχαμε ζητήσει έλεγχο από τις πρώτες συνεδριάσεις αυτής της Βουλής, το 2015». Ο Μητσοτάκης αρχικά προσπάθησε να αποφύγει το θέμα. Στη συνέχεια, αφού προφανώς το συζήτησε με τους επιτελείς του, προσπάθησε να κάνει ρελάνς. Ετσι, στη δευτερολογία του πρότεινε στον Τσίπρα μια... «έντιμη συμφωνία»: «Εμείς θα ψηφίσουμε την πρόταση την οποία έχετε καταθέσει για τη σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής η οποία θα διερευνήσει τα δάνεια στα κόμματα. Εσείς θα ψηφίσετε με τη σειρά σας την πρόταση Εξεταστικής Επιτροπής, την οποία ετοιμάζουμε, για τη διερεύνηση των αιτίων επιβολής τραπεζικής αργίας και κεφαλαιακών περιορισμών, υπογραφής του τρίτου μνημονίου και ανάγκης νέας ανακεφαλαιοποίησης των πιστωτικών ιδρυμάτων».

Ο Τσίπρας δεν έκανε τριτομιλία και έτσι δεν απάντησε στη ρελάνς Μητσοτάκη. Όμως η ΝΔ, την επόμενη κιόλας μέρα, έσπευσε να καταθέσει πρόταση για σύσταση εξεταστικής επιτροπής για τα capital controls. Το Μαξίμου έσπευσε να διαμηνύσει ότι θα καταψηφίσει την πρόταση της ΝΔ, την οποία χαρακτήρισε αντιπερισπασμό. Ετσι, οι επόμενες εβδομάδες θα κυλήσουν με δικομματική σκιαμαχία περί τις εξεταστικές επιτροπές. Οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ θα ψηφίσουν ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 13

Γιατί κρύβουν τους αριθμούς;

Το ζήτημα του κορεάτη συμβούλου του υπουργού Οικονομικών Γκλεν Κιμ θα έφτανε κάποια στιγμή στη Βουλή. Οχτώ φορές ανέβαλε τη συζήτηση σχετικής επίκαιρης ερώτησης του νεοδημοκράτη Ν. Κακλαμάνη ο Ε. Τσακαλώτος, κάποια στιγμή θα έπρεπε να δεχτεί τη συζήτηση και να απαντήσει. Οχι γιατί τα δημοσιεύματα περί υπέρογκων αμοιβών του συμβούλου δίνουν και παίρνουν (γίνεται λόγος ακόμα και για 150.000 ευρώ το μήνα), αλλά και γιατί με πρόσφατη φωτογραφική τροπολογία ο Τσακαλώτος επέκτεινε τη δυνατότητα ανανέωσης της σύμβασης.

Ετσι, την περασμένη Δευτέρα ο Τσακαλώτος πήγε στη Βουλή για ν' απαντήσει, αλλά το μόνο συγκεκριμένο που είπε ήταν ο τίτλος ενός αγαπημένου του αμερικάνικου μυθιστορήματος (παιδεύτηκε μάλιστα να προφέρει τη λέξη μυθιστόρημα, προσφέροντας και πάλι υλικό στις σατιρικές ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές). Για τα φράγκα που το ελληνικό κράτος «χώνει» στον περιώνυμο σύμβουλο δεν είπε κουβέντα, μολονότι προκλήθηκε. Ετσι, το περιβόητο «ηθικό πλεονέκτημα της Αριστεράς» πνίγηκε και πάλι μέσα στην αδιαφάνεια και τις κάτω από το τραπέζι συναλλαγές. Το μόνο που βρήκε να πει ο Τσακαλώτος ήταν ότι... τα ίδια έκαναν και οι προηγούμενοι!

Ο Κακλαμάνης ρώτησε συγκεκριμένα πράγματα. Ρώτησε αν ο Κιμ έχει κάποια σύμβαση με το ελληνικό δημόσιο και ζήτησε να κατατεθεί αυτή στα πρακτικά. Ρώτησε πόσα λεφτά έχουν καταβληθεί στον Κιμ από τις 25 Γενάρη του 2015 μέχρι σήμερα και τι αφορούν αυτά. Ο Τσακαλώτος απάντησε ότι το δημόσιο έχει σύμβαση από τις 31 του περασμένου Ιουλίου με την εταιρία του Κιμ και όχι με τον ίδιο. Κι ότι τον χρησιμοποιεί σαν σύμβουλο στις διαπραγματεύσεις, όχι γιατί δεν έχει εμπιστοσύνη στους δημόσιους υπάλληλους, αλλά γιατί το ΔΝΤ έχει μεγάλη εμπειρία και συχνά στις διαπραγματεύσεις ο Τσακαλώτος αισθάνεται ότι ο αντίπαλος έχει υπεροπλία. Το δικό του... υπερόπλο είναι ο Κιμ, που έχει μεγάλη εμπειρία!

Πόσο τον πληρώνει δεν είπε. Για την πληρωμή δαπανών μετακίνησης και διαμονής, που έχει ανέβει στη «Διαύγεια» χωρίς ποσά (!) δεν είπε τίποτα. Και για το διάστημα Γενάρης-Ιουλίου 2015 (μισό χρόνο), που ο Κιμ συμμετείχε ως σύμβουλος στις διαπραγματεύσεις, είπε τα εξής εκπληκτικά: «Πρέπει να σας πω ότι δεν είναι σπάνια πρακτική οι άνθρωποι να δουλεύουν “pro bono” και μετά, επειδή δείχνουν ένα ενδιαφέρον, να παίρνουν και μια σύμβαση. Δεν είναι σπάνιο πράγμα. Πρέπει να σας πω ότι είναι και συνηθισμένη πρακτική. Και δεν είναι και σπάνιο πράγμα κάποιος να αγαπάει μια χώρα και να θέλει να τη βοηθήσει. Δεν είναι τόσο σπάνιο!». Αρκεί και μόνο αυτή η απάντηση για να καταλάβουμε πως «κάποιο λάκκο έχει η φάβα». Εκτός αν είναι κανένας τόσο αφελής για να πιστέψει ότι ένας τύπος σαν τον Κιμ δούλευε τζάμπα επί μισό χρόνο επειδή αγαπάει την Ελλάδα! Τα λεφτά τα πήρε κάτω από το τραπέζι και όταν υπάρχουν τέτοιου τύπου συναλλαγές, μπορούμε να υποθέσουμε ότι και κάποιος ή κάποιος πήραν το «κατιτίς» τους για να κάνουν αυτή τη δουλειά. Αλλιώς θα έκαναν από την αρχή μια σύμβαση και θ' ανακοίνωναν και το συμβατικό αντικείμενο και τη συμβατική αμοιβή. Ειδικά αν αυτοί που κλείνουν τέτοιες «δουλειές» παριστάνουν τους αριστερούς και τους πολέμιους της αδιαφάνειας και της διαφθοράς.

Όταν ο Κακλαμάνης επέμεινε να δημοσιοποιηθεί το ποσό που πήρε ο Κιμ, ο Τσακαλώτος κατέφυγε στην πρακτική των προκατόχων του, που κατά τα άλλα κατηγορεί για διαφθορά και αδιαφάνεια: «Πρέπει να σας πω ότι δεν είδα να υπάρχουν όλες αυτές οι συμβάσεις. Ξέρετε για πόσα εκατομμύρια μιλάμε για το PSI και σε πόσους οίκους; Τις έχετε δει αυτές; Είναι στα Πρακτικά της Βουλής;». Κι όταν ο Κακλαμάνης τον ζόρισε, έγινε μεταξύ τους ο εξής αποκαλυπτικός διάλογος:

Κακλαμάνης: Μπορείτε να καταθέσετε τη σύμβαση;

Τσακαλώτος: Αυτό δεν είναι ερώτηση. Αυτό είναι κάτι που ζητάτε!

Κακλαμάνης: Δεν είναι κάτι που ζητώ. Το ανέγνωσε ο Πρόεδρος! Είναι ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων!

Τσακαλώτος: Σας απάντησα!

Κακλαμάνης: Παρακαλώ, λοιπόν, να καταθέσετε τη σύμβαση!

Τσακαλώτος: Εάν θέλετε να κάνουμε έναν ήρεμο διάλογο, να τον κάνουμε.

Κακλαμάνης: Με δουλεύετε τώρα;

Τσακαλώτος: Νομίζω ότι είπα ό,τι χρειάζεται να πω!

Κακλαμάνης: Εντάξει!

Προεδρεύων (Βαρεμένος): Κύριε Υπουργέ, τελειώσατε;

Τσακαλώτος: Ε, ναι! Απαντώ με τον ίδιο τρόπο που μου μιλάει! Και λυπάμαι γι' αυτό!

Δεν νομίζουμε να μένει η παραμικρή αμφιβολία πως στο συγκεκριμένο ζήτημα οι συριζαίοι έχουν «τη φωλιά τους λερωμένη». Αλλιώς ο Τσακαλώτος δε θα πάθαινε τέτοια συντριβή. Θα έδινε τα νούμερα και θα τελείωνε. Λέτε αυτό να είναι το μοναδικό ζήτημα οικονομικής διαχείρισης που καλύπτεται από πέπλο;

Τη σιωπή του τρόμου επιχειρεί να επιβάλει ο Ερντογάν

Με κλιμάκωση της κρατικής καταστολής και επιβολή της σιωπής του τρόμου επιχειρούν ο σουλτάνος Ερντογάν και η κλίκα του ΑΚΡ να φιμώσουν κάθε φωνή αντίδρασης και αντίστασης στην πολιτική της καταπάτησης των βασικών πολιτικών δικαιωμάτων και ελευθεριών και στη συνεχιζόμενη σφαγή του κουρδικού λαού. Με βάση νέο νομοσχέδιο, που κατέθεσε προς ψήφιση στις 24 Μάρτη η κυβέρνηση Νταβούτογλου, οι διοικήσεις των πανεπιστημίων θα μπορούν να απολύουν ακαδημαϊκούς λόγω των πολιτικών τους απόψεων.

Η «υποστήριξη της τρομοκρατίας», η «συμμετοχή σε απεργίες και διαδηλώσεις που εμποδίζουν την εκπαιδευτική διαδικασία», η «δυσφήμιση του κράτους» και η «συμμετοχή σε

δραστηριότητες πολιτικών κομμάτων, τα οποία κινούνται πέρα από όσα προβλέπονται από τη σχετική νομοθεσία» είναι, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, οι κατηγορίες για τις οποίες μπορεί να απολυθεί ένας καθηγητής πανεπιστημίου. Στο στόχαστρο του νομοσχεδίου δε βρίσκονται μόνο όσοι διαπράξουν ένα από τα προαναφερόμενα «εγκλήματα», αλλά και όσοι τους υποστηρίζουν, καθώς οι ενέργειές τους συνιστούν «συμπεριφορά που κηλιδώνει τη φήμη του κράτους».

Το νομοσχέδιο, που στοχοποιεί συνολικά την προοδευτική διανόηση, έρχεται μετά τις συλλήψεις 12 ακαδημαϊκών, οι οποίοι είχαν υπογράψει ανοιχτή επιστολή προς τον Ερντογάν το Δεκέμβριο του 2015, με τίτλο «Εμείς δε θα είμαστε κομμάτι αυτού του

εγκλήματος», με την οποία καλούσαν τον τούρκο πρόεδρο να σταματήσει τη σφαγή του κουρδικού λαού στη νοτιοανατολική Τουρκία. Την επιστολή, την οποία είχαν υπογράψει 1.128 τούρκοι και ξένοι ακαδημαϊκοί από 89 πανεπιστήμια σ' όλο τον κόσμο, ακολούθησαν εκβιασμοί, απειλές, ανακρίσεις από διοικήσεις πανεπιστημίων και ποινικές δίωξεις από την εισαγγελία σε βάρος πολλών τούρκων ακαδημαϊκών που είχαν υπογράψει.

Πρόσφατο θύμα της κρατικής τρομοκρατίας και καταστολής στα πανεπιστήμια είναι και ο βρετανός ακαδημαϊκός Κρις Στέφενσον, καθηγητής στην επιστήμη των υπολογιστών στο πανεπιστήμιο Μπιλγκί της Κωνσταντινούπολης. Ο Στέφενσον συνελήφθη στις 15 Μάρτη έξω από ένα αστυνομικό τμήμα, όπου είχε πάει για συμπαράσταση σε τρεις τούρκους ακαδημαϊκούς που είχαν συλληφθεί μια μέρα νωρίτερα με την κατηγορία της «διάδο-

σης τρομοκρατικής προπαγάνδας», επειδή βρέθηκαν στην τσάντα του προσκλήσεις συμμετοχής στις εκδηλώσεις της κουρδικής Νεβρόζ (Πρωτοχρονιά) στις 21 Μάρτη.

Λίγες ώρες πριν από τη σύλληψη του βρετανού ακαδημαϊκού, ο Ερντογάν προανήγγειλε ότι πρέπει να επανακαθοριστεί όσο το δυνατόν συντομότερα η έννοια της «αντιτρομοκρατίας» για να περιλάβει αυτούς που υποστηρίζουν ή συμπαθούν τους «τρομοκράτες», γιατί τέτοιοι άνθρωποι βοηθούν τους «τρομοκράτες» να πετύχουν τους στόχους τους. Και πρόσθεσε: «Είτε θα είναι μαζί μας είτε θα είναι με τους τρομοκράτες. Δεν υπάρχει καμιά διαφορά ανάμεσα σε ένα τρομοκράτη που κρατά ένα όπλο ή μια βόμβα και σε αυτούς που χρησιμοποιούν τη θέση και την πένα τους για να υπηρετήσουν τους σκοπούς του τρομοκράτη. Το αν ο τίτλος του γράφει πολιτικός, ακαδημαϊκός, συγγραφέας, δημοσι-

ογράφος ή επικεφαλής μιας κοινωνικής ομάδας δεν αλλάζει το γεγονός ότι αυτός είναι τρομοκράτης».

Στο μεταξύ, την 1η Απρίλη αρχίζει η δίκη του Τζαν Ντουντάρ, εκδότη της εφημερίδας «Τζουμχουριέτ», και του Ερντέμ Γκιουλ, διευθυντή του γραφείου της εφημερίδας στην Αγκυρα, που κατηγορούνται για κατασκοπία και απόπειρα ανατροπής της κυβέρνησης, επειδή το Μάη του 2015 έδωσαν στη δημοσιότητα βίντεο που αποκαλύπτει τη μεταφορά φορτίων με όπλα στη Συρία με ευθύνη της Τουρκικής Υπηρεσίας Πληροφοριών (MIT). Μηνυτής σε βάρος των δύο δημοσιογράφων είναι ο ίδιος ο Ερντογάν, ο οποίος παραδέχτηκε ότι τα φορτηγά που μετέφεραν τα όπλα, στα οποία έγινε έλεγχος από την αστυνομία με την παρουσία εισαγγελέα, ανήκαν στη MIT, αλλά ότι προορίζονταν για τους Τουρκμένους της Συρίας, ενώ ο εισαγγελέας που έδωσε την εντολή για την έρευνα ήταν στέλεχος του «παράλληλου κράτους» που καθοδηγείται από τον αυτοεξόριστο κληρικό (μέντορα του Ερντογάν όταν ξεκινούσε την πολιτική του καριέρα ως «μετριοπαθής ισλαμιστής») Φετουλάχ Γκιουλέν. Οι δύο δημοσιογράφοι συνελήφθησαν τον περασμένο

Νοέμβριο και αποφυλακίστηκαν ύστερα από τρεις μήνες, εν αναμονή της δίκης τους, με απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου, την οποία ο Ερντογάν δήλωσε ότι δε θα σεβαστεί.

Σε συνέντευξή του λίγο πριν από την έναρξη της δίκης, ο Τζαν Ντουντάρ δήλωσε μεταξύ άλλων: «Δεν είμαστε κατηγορούμενοι, είμαστε μάρτυρες. Θα εκθέσουμε όλες τις παρανομίες και θα τη μετατρέψουμε σε πολιτική δίκη. Το κράτος έχει εμπλακεί σε μια εγκληματική πράξη και κάνει τα πάντα για να μπορέσει να τη συγκαλύψει. Εμείς συλληφθήκαμε για δυο λόγους: για να μας τιμωρήσουν και για να τρομοκρατήσουν άλλους. Τώρα βλέπουμε ότι ο εκφοβισμός είναι αποτελεσματικός. Ο φόβος κυριαρχεί».

Η δίκη επρόκειτο να ξεκινήσει στις 25 Μάρτη, αλλά αναβλήθηκε για την 1η Απρίλη, μετά την άρνηση των δημοσιογράφων, των πολιτικών και των ευρωπαίων διπλωματών, που είχαν κατακλύσει τη δικαστική αίθουσα, να αποχωρήσουν, όταν το δικαστήριο αποφάσισε να γίνει η δίκη κεκλεισμένων των θυρών. Στην περίπτωση που οι δυο δημοσιογράφοι κριθούν ένοχοι, θα τους επιβληθεί η ποινή των ισοβίων.

Αυξάνονται οι κοινωνικές ανισότητες στη Γερμανία

Μία διαφορετική εικόνα, στον αντίποδα των διθυραμβικών κραυγών για το «γερμανικό οικονομικό θαύμα» ήρθε από εκεί που κανείς δεν το περίμενε. Η κεντρική τράπεζα της Γερμανίας, η Μπούντεσμπανκ, σε πρόσφατη έκθεσή της, τα συμπεράσματα της οποίας αναδημοσίευσε το γερμανικό πρακτορείο Deutsche Welle την προηγούμενη βδομάδα (<http://www.dw.com/en/bundesbank-warns-inequality-is-rising-in-germany/a-19132127>), προειδοποίησε για τις αυξανόμενες εισοδηματικές ανισότητες στη χώρα που αποτελεί την ηγέτρια δύναμη στην ΕΕ.

Συγκρίνοντας τα εισοδήματα μεταξύ του 2010 και του 2014, η έκθεση κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ο πλούτος που παρήχθη μοιράστηκε ανισόμετρα. Μπορεί το μέσο ετήσιο εισόδημα των νοικοκυριών να αυξήθηκε από 195.000 ευρώ το 2010 στα 214.000 ευρώ το 2014 (αύξηση περίπου 10%), όμως το πλουσιότερο 10% των Γερμανών κατέχει κατά μέσο όρο οκταπλάσιο πλούτο από το μέσο εισόδημα (κατέχει το 59.8% του καθαρού πλούτου), ενώ το φτωχότερο 50% του πληθυσμού κατέχει μόλις το 2.5% του πλούτου.

Επιπρόσθετα, το χάσμα μεταξύ Δύσης και Ανατολής δεν έχει κλείσει. Αν και σύμφωνα με την έκθεση το μέσο εισόδημα αυξήθηκε και στις δύο περιοχές, τα μεγέθη παραμένουν δυσανάλογα, καθώς το μέσο εισόδημα στη Δυτική Γερμανία είναι 80.000 ευρώ ενώ στην Ανατολική μόλις 24.800 ευρώ, δηλαδή το ένα τρίτο.

Τον περασμένο μήνα, μία ΜΚΟ που αντιπροσωπεύει δέκα χιλιάδες οργανώσεις κοινωνικής πρόνοιας στη Γερμανία (<http://www.dw.com/en/massive-rich-poor-gap-in-german-society/a-19067611>) προειδοποίησε ότι ο ένας στους έξι Γερμανούς (γύρω στο 15.4% του πληθυσμού) βρίσκεται στα όρια της «σχετικής φτώχειας» (όρος που χρησιμοποιείται από την ΕΕ για να περιγράψει αυτούς που ζουν με λιγότερο από το 60% του μέσου εισοδήματος, που για τη Γερμανία είναι 917 ευρώ το μήνα για ένα άτομο και 1.192 ευρώ για μονογονεϊκή οικογένεια με παιδί κάτω των έξι ετών). Ποιος είπε ότι το «γερμανικό οικονομικό θαύμα» δεν έχει ταξικό πρόσημο;

Βραζιλία: Σκούρα τα πράγματα για το ψευτοαριστερό δίδυμο

Ηταν στραβό το κλίμα, τό 'φαγε κι ο γάιδαρος! Ο λόγος για την «αριστερή» πρόεδρο της Βραζιλίας, Ντίλμα Ρούσεφ που προσπαθεί να κρατηθεί στην καρέκλα της καθώς η οικονομική κρίση και το σκάνδαλο της Petrobras (με τα λαδώματα πολιτικών και αξιωματούχων της εταιρίας καθώς και στελεχών από μεγάλες κατασκευαστικές εταιρίες της χώρας) της κόστισε την αποχώρηση του μεγαλύτερου κόμματος του κυβερνητικού συνασπισμού, του Δημοκρατικού Κινήματος της Βραζιλίας.

Η ηγεσία αυτού του κόμματος, που διαθέτει δέκα βουλευτές περισσότερους από το Εργατικό Κόμμα της Ρούσεφ (68 έναντι 58), αποφάσισε ομόφωνα την Τρίτη να αποτραβηχτεί από την κυβέρνηση και να παραιτηθούν οι έξι υπουργοί του. Έτσι, η Ρούσεφ, που αντιμετωπίζει διαδικασία μομφής στο Κογκρέσο το επόμενο διάστημα, βρίσκεται ξεκρέμαστη και αναζητά διακαώς 171 βουλευτές (το ένα τρίτο του συνόλου) για να μπλοκάρει τη μομφή εναντίον της στην ψηφοφορία που θα γίνει στα μέσα Απρίλη στην κάτω Βουλή. Αν η τελευταία αποφασίσει ότι η Ρούσεφ πρέπει να παραπεμφθεί, τότε θα είναι η πρώτη φορά από το 1992 που θα γίνει κάτι τέτοιο, ενώ θα αρκεί μια απλή πλειοψηφία στη Γερουσία για να παραπεμφθεί η Ρούσεφ σε δίκη για διαφθορά. Τότε, αυτόματα θα εκπέσει του προεδρικού αξιώματος, στο οποίο θα την αντικαταστήσει ο σημερινός αντιπρόεδρος και ηγέτης του Δημοκρατικού Κινήματος της Βραζιλίας.

Την προηγούμενη βδομάδα, η αστυνομία δημοσίευσε αποσπάσματα από τηλεφωνικές συνομιλίες μεταξύ της Ρούσεφ και του πρώην προέδρου της Βραζιλίας Λούλα Ντα Σίλβα, στις οποίες η Ρούσεφ ενημερώνει τον Λούλα για την υπουργοποίησή του αν παραστεί ανάγκη και συζητούν την τακτική που θα ακολουθήσουν απέναντι στην επικείμενη δίωξή του. Η υπουργοποίηση Λούλα τον έσωσε από παραπομπή στα κοινά δικαστήρια, αφού ως υπουργός μπορεί να παραπεμφθεί μόνο στο Ανώτατο Δικαστήριο, στο οποίο η Ρούσεφ έχει τον έλεγχο. Όμως τώρα τα πράγματα γίνονται ακόμα πιο σκούρα, αφού και οι στενότεροι σύμμαχοί της της γυρίζουν την πλάτη.

Παζάρια

Θα έχει τρικομματική «αριστερο-κεντροαριστερο-κεντροδεξιά» συγκυβέρνηση η Ισπανία; Τέτοιες ελπίδες καλλιεργήθηκαν μετά τη συνάντηση του ηγέτη των σοσιαλδημοκρατών του PSOE Πέδρο Σάντσεθ με τον ηγέτη του «αριστερού» Podemos Χοσέ Ιγκλέσιας την περασμένη Τετάρτη. Εμείς δεν το δένουμε και κόμπο, βέβαια, γιατί σκεφτόμαστε ότι οι ανακοινώσεις της Τετάρτης, ιδιαίτερα από τον ηγέτη των Podemos, μπορεί να έγιναν στο πλαίσιο ενός blame game (ποιος θα φορτωθεί την ευθύνη για την πρόκληση νέων εκλογών τον Ιούνιο).

Εκείνο που κρατάμε είναι το χωρίς αρχές παζάρι ανάμεσα

στο PSOE και τους Podemos, με ανάμιξη και του Τσίπρα που πιέζει τον Ιγκλέσιας να σχηματίσει κυβέρνηση με τους σοσιαλδημοκράτες, κατά το πορτογαλικό υπόδειγμα, ώστε να προωθηθεί ένα ευρύτερο σχέδιο κυβερνητικής συνεργασίας των πολιτικών μορφωμάτων της ψευτοαριστεράς με αυτά της σοσιαλδημοκρατίας.

Μετά τη νέα συνάντησή του με τον Σάντσεθ, ο Ιγκλέσιας ανακοίνωσε ότι αποσύρει το αίτημά του να είναι ο ίδιος αντιπρόεδρος της συγκυβέρνησης, επιμένει όμως το αξίωμα να δοθεί σε στέλεχος του κόμματός του. «Διαπίστωσα ότι υπάρχει κοινή προθυμία γι' αυτόν τον διάλογο. Σηκώνω

Σιωναζιστική θηριωδία on camera

Ενα βίντεο τραβηγμένο την Πέμπτη 24 Μάρτη στη Χεβρώνα της Δυτικής Οχθης ήρθε να αποκαλύψει για άλλη μια φορά το πιο αποκρουστικό πρόσωπο του σιωναζισμού. Στο βίντεο, το οποίο έδωσε στη δημοσιότητα η ισραηλινή οργάνωση για την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων B'Tselem, φαίνονται δυο παλαιστίνιοι νέοι πεσμένοι στο έδαφος. Λίγο πριν, οι δυο νέοι είχαν επιτεθεί με μαχαίρι εναντίον ομάδας ισραηλινών στρατιωτών που στάθμευσε σε δρόμο της Χεβρώνας. Από τους πυροβολισμούς των στρατιωτών ο ένας έπεσε νεκρός επί τόπου, ενώ ο άλλος τραυματίστηκε σοβαρά κι έπεσε στο οδόστρωμα αναίσθητος. Σε λίγο, καταφθάνει στο σημείο δεύτερη ομάδα στρατιωτών. Στρατιώτης που εκτελούσε χρέη γιατρού στη δεύτερη ομάδα σηκώνει το όπλο του και εκτελεί εν ψυχρώ τον αναίσθητο τραυματία. Λίγο πριν τον εκτελέσει δήλωσε την πρόθεσή του στους υπόλοιπους στρατιώτες, οι οποίοι το θεώρησαν απόλυτα φυσιολογικό. Κανείς δεν τον εμπόδισε!

Το περιστατικό έτυχε μεγάλης δημοσιότητας, λόγω της ύπαρξης του βίντεο, όμως δεν είναι μεμονωμένο. Σύμφωνα με καταγγελίες ισραηλινών και παλαιστινιακών οργανώσεων για τα ανθρώπινα δικαιώματα, έχουν συμβεί δεκάδες παρόμοια περιστατικά. Πολλές φορές, ισραηλινοί στρατιώτες, ενώ έχουν σκοτώσει τον παλαιστίνιο που πραγματοποιήσει επίθεση εναντίον τους ή εναντίον εποίκων, αδειάζουν στο νεκρό σώμα του τους γεμιστήρες των όπλων τους σε μια επίδειξη μίσους, που παραπέμπει σε πρακτικές των ναζί. Είναι μια ενέργεια αυτο-ντοπαρίσματος των στρατιωτών, αλλά και επίδειξης δύναμης προκειμένου να τρομοκρατηθούν όσοι παρακολουθούν το περιστατικό. Ενα

τέτοιο περιστατικό σημειώθηκε κοντά στον ισραηλινό εποικισμό Κιργιάτ Αρμπά. Οι νεκροψίες στα σώματα τριών νεκρών Παλαιστίνιων έδειξαν ότι τα σώματά τους είχαν δεχτεί δεκάδες σφαίρες μετά το θάνατό τους.

Δημοσκόπηση της «φιλελεύθερης» ισραηλινής εφημερίδας Haaretz έδειξε ότι η συντριπτική πλειοψηφία των Ισραηλινών είναι αντίθετη στην ποινική δίωξη του στρατιώτη-δολοφόνου. Δεκάδες ακροδεξιές οργανώσεις εποίκων κάλεσαν σε συγκεντρώσεις συμπαραστάσης στο στρατιώτη-δολοφόνο, δείχνοντας για άλλη μια φορά πως το φασιστικό δηλητήριο έχει μετατρέψει την ισραηλινή κοινωνία σε τέρας που ηδονίζεται όταν βλέπει άψυχα κορμιά Παλαιστίνιων.

Ανάμεσα στους ακροδεξιούς που έσπευσαν να δηλώσουν τη συμπάραστασή τους ήταν και μέλη της φασιστικής οργάνωσης Kahane, τον ηγέτη της οποίας φαίνεται να χαιρετάει στο βίντεο ο δολοφόνος, αμέσως μετά την εκτέλεση του παλαιστίνιου νέου. Η συγκεκριμένη οργάνωση θεωρήθηκε εξτρεμιστική ακόμα και από το σιωνιστικό κράτος και τέθηκε εκτός νόμου πριν από μερικά χρόνια.

Και βέβαια, από τις εκδηλώσεις υποστήριξης του δολοφόνου δε

θα μπορούσαν να λείπουν ο φασίστας υπουργός Παιδείας Ναφταλί Μπενέτ και ο διαβόητος ακροδεξιός πρώην υπουργός Εξωτερικών Αβιγκόρ Λίμπερμαν, οι οποίοι με δηλώσεις τους πίεσαν τον Νετανιάχου να δώσει εντολή για παύση της ΕΔΕ που διεξάγει ο στρατός προκειμένου να αποφασίσει αν θα ασκήσει ποινική δίωξη για ανθρωποκτονία στο δολοφόνο.

Παράλληλα, τις τελευταίες βδομάδες κορυφώνεται το ισραηλινό πογκρόμ εναντίον παλαιστίνιων εργατών που δουλεύουν σε συνθήκες σκληρής εκμετάλλευσης στο Ισραήλ. Πάνω από 1.200 εργάτες έχουν συλληφθεί και προωθηθεί στη Δυτική Οχθη. Οι περισσότεροι απ' αυτούς διέθεταν στο παρελθόν άδειες παραμονής και εργασίας στο Ισραήλ, αλλά τους αφαιρέθηκαν από τις ισραηλινές αρχές ως μέσο πίεσης του παλαιστινιακού λαού προκειμένου να σταματήσει να στηρίζει την εξέγερση που ξεκίνησε στις αρχές του περασμένου Οκτώβρη στη Δυτική Οχθη. Το πογκρόμ εναντίον των παλαιστίνιων εργατών βασίζεται σε νόμο που ψήφισε η ισραηλινή βουλή στις 14 Μάρτη, ο οποίος σκληραίνει τη στάση του κράτους απέναντι στους παλαιστίνιους εργάτες, όχι μόνο απελαύνοντάς τους από το Ισραήλ όταν δεν έχουν άδεια, αλλά και διώκοντας ποινικά ισραηλινούς εργοδότες που τους μισθώνουν. Μέχρι τώρα, έχουν συλληφθεί περισσότεροι από 150 εργοδότες, ενώ μόνο στις 10 Μάρτη οι ισραηλινοί μπάτσοι συνέλαβαν 250 εργάτες και τους απέλασαν στη Δυτική Οχθη.

Οι παλαιστίνιοι εργάτες στο Ισραήλ ξεπερνούν τις 110.000 και αποτελούν περίπου το 12% του παλαιστινιακού εργατικού δυναμικού, σύμφωνα με την Παλαιστινιακή Υπηρεσία Στατιστικής. Οι εργάτες αυτοί δουλεύουν κάτω από σκληρές συνθήκες έχοντας σαν μόνη διέξοδο για να επιβιώσουν να πουλάνε την εργατική τους δύναμη καθημερινά στον κατακτητή για ένα κομμάτι ψωμί, πέφτοντας θύματα όχι μόνο της πιο σκληρής καπιταλιστικής εκμετάλλευσης αλλά και της ισραηλινής καταπίεσης. Ξαν να μην έφτανε αυτό, από τώρα και στο εξής θα βρίσκονται υπό συνεχή διωγμό από τις σιωνιστικές δυνάμεις ασφαλείας.

Το χρηματιστήριο της ανθρώπινης ζωής Αλλο Βρυξέλλες, άλλο Λαχόρη!

Η βομβιστική επίθεση σε κεντρικό πάρκο της Λαχόρης, που είναι η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη του Πακιστάν, ήταν φονικότερη από αυτή των Βρυξελλών. Μεταξύ των τουλάχιστον 70 νεκρών συγκαταλέγονταν και μικρά παιδιά (όπως η εξάχρονη Zainab που έπαιζε στο πάρκο όταν έσκασε η βόμβα). Τα περισσότερα θύματα ήταν γυναίκες και παιδιά. Η διαστροφική mania της οργάνωσης Jamaat-ul-Ahrar (θεωρείται φράξια των Ταλιμπάν) κατά της χριστιανικής μειονότητας εκδηλώθηκε την Κυριακή του καθολικού πάσχα, σκότωσε και μουσουλμάνους εκτός των χριστιανών, αλλά δεν προκάλεσε παγκόσμια αγανάκτηση. Οι σημαίες της Ευρώπης δεν κυμάτισαν μεσίστες ούτε ο πύργος του Αιφελ φωτίστηκε με τα χρώματα της πακιστανικής σημαίας.

Η αδιαφορία της Δύσης μπροστά στο αποτρόπαιο έγκλημα που διαπράχτηκε στο Πακιστάν δείχνει με τον πιο απροκάλυπτο τρόπο πόσο διαφέρει η αξία της ανθρώπινης ζωής μεταξύ Ευρώπης και ΗΠΑ, από τη μια, και Ασίας και Αφρικής, από την άλλη.

Το φαινόμενο δεν είναι σημερινό. Όταν οι Αμερικάνοι βομβάρδιζαν γάμους σκοτώνοντας ηλικιωμένους, γυναίκες και παιδιά (παρακάτω θυμίζουμε μερικά περιστατικά που ανασύραμε πρόχειρα από το αρχείο μας), όταν οι σιωνιστές βομβάρδιζαν ακόμα και σχολεία του ΟΗΕ στη Γάζα προκαλώντας εκατόμβες θυμάτων, η «διεθνής κοινότητα» έμενε απαθής. Τι διαφορετικό θα μπορούσε να περιμένει κανείς σήμερα όταν γίνονται βομβιστικές επιθέσεις κατά αμάχων σ' αυτές τις χώρες; Μ' αυτή της τη στάση, όμως, η «πολιτισμένη» Δύση πληρώνει το τίμημα. Γιατί οι λαοί στις χώρες της Ασίας και της Αφρικής δεν είναι «υπάνθρωποι». Έχουν κι αυτοί κρίση και μνήμη. Όταν τους αντιμετωπίζεις σαν βαρβάρους, δεν θα σου αρνηθούν κανένα από τα «αγαθά» της βαρβαρότητάς τους!

Μάρτης 2002: Σε αεροπορική επίθεση σ' ένα χωριό του κεντρικού Αφγανιστάν, τα αμερικάνικα βομβαρδιστικά σκοτώνουν 40 ανθρώπους και τραυματίζουν άλλους 100. Δεν ήταν «τρομοκράτες» αλλά καλεσμένοι σε γαμήλια γιορτή. Από το από αέρος μακελειό δεν γλίτωσαν ούτε η νύφη και ο γαμπρός. Το «έγκλημα» κάποιον από τους προσκεκλημένους ήταν να ρίξουν «μπαλοθιές» στον αέρα γιορτάζοντας το γάμο κατά τα τοπικά έθιμα. Μπερδεύτηκαν, είπαν, τα αμερικάνικα βομβαρδιστικά! Λες και αυτά δε διαθέτουν κάμερες και δεν μπορούν να δουν τι γίνεται στο έδαφος!

Μάης 2004: Άλλος ένας γάμος, αυτή τη φορά στο Ιράκ, μετατρέπεται σε μακελειό από τα αμερικάνικα βομβαρδιστικά. Το αποτέλεσμα είναι η εν ψυχρώ δολοφονία 42 ανδρών, γυναικών και παιδιών. Ιρακίνοί αξιωματούχοι υπολόγισαν

ότι σκοτώθηκαν 13 παιδιά. Οι αμερικάνοι αξιωματούχοι όχι μόνο δε ζήτησαν συγγνώμη, αλλά υποστήριξαν ότι ο γάμος ήταν «πρόφαση» για εναντίον τους επίθεση κι ότι οι πιλότοι ενήργησαν στο πλαίσιο των κανόνων εμπλοκής κατά «ύποπτου σπιτιού ξένων μαχητών». Το βίντεο που δημοσίευσε το Ασοσιέιτεντ Πρες τους διέψευσε αφού οι «μαχητές» δεν ήταν παρά μουσικοί και μέλη των δύο οικογενειών, η μία από τις οποίες ξεκληρίστηκε.

Γενάρης 2006: Η σφαγή 18 γυναικό-παιδων -στην πλειοψηφία τους- από αμερικάνικα μη επανδρωμένα αεροσκάφη της CIA στο πακιστανικό χωριό Νταμαντόλα, δίπλα στα αφγανικά σύνορα, τα ζημερώματα της Παρασκευής 13.1.2006, δεν ήταν μια «παράπλευρη απώλεια» αλλά ένα προσχεδιασμένο έγκλημα, για το οποίο οι Αμερικάνοι δε ζήτησαν ούτε καν μια υποκριτική συγγνώμη. Στόχος ήταν ο νούμερο δύο της Αλ-Κάιντα, ο Αϊμάν Αλ-Ζαουάχρι, και οι «τρομοκράτες» του που ήταν προσκεκλημένοι σε δείπνο λόγω θρησκευτικής γιορτής, είπαν. Όμως ο Ζαουάχρι τελικά δεν πήγε, αλλά έστειλε κάποιους αντιπροσώπους του. Θα μπορούσε να 'ναι ακόμα κι έτσι. Μπορεί οι CIAτζήδες να είχαν κάποιες πληροφορίες και έριξαν τις βόμβες τους τη συγκεκριμένη στιγμή, αδιαφορώντας για τους άμαχους που θα κατακρεουργούσαν σε μια αμφίβολης επιτυχίας επίθεση. Ετσι κι αλλιώς, οι βόμβες θα έπεφταν σε μια περιοχή που αποτελεί άντρο των «τρομοκρατών», γεμάτη Ταλιμπάν και συμπαθούντες τους. Ακούσε η παραμικρή «πληροφορία» για να διαπράξουν το μακελειό, χωρίς να το πολυψάξουν. Αυτό θα πει, άλλωστε, «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας». Πρώτα πυροβολούμε και μετά ελέγχουμε.

Ιούλης 2008: Τρεις βόμβες χτυπούν ομάδα ανθρώπων που συνοδεύουν τη νύφη σε γαμήλια τελετή στο ανατολικό Αφγανιστάν. Τα αμερικάνικα βομβαρδιστικά χτύπησαν πρώτα μια ομάδα παιδιών που προπορεύονταν, σκοτώνοντάς τα σχεδόν ακαριαία. Λίγα λεπτά αργότερα, τα αεροπλάνα επέστρεψαν ρίχνοντας δεύτερη βόμβα, αυτή τη φορά στο κέντρο της ομάδας, που σκότωσε κυρίως γυναίκες. Ο γαμπρός και δύο κορίτσια που γλύτωσαν από τη δεύτερη βόμβα, σκοτώθηκαν όταν έπεσε η τρίτη, καθώς προσπαθούσαν να φύγουν από την περιοχή. Η επιτροπή που συστήθηκε από την αμερικανόδουλη κυβέρνηση του Καρζάι, ανέφερε ότι σκοτώθηκαν 47 άτομα, μεταξύ των οποίων η νύφη και ο γαμπρός.

εξουσιαστών

τα mania μου και θα ηγηθώ προσωπικά της διαπραγματευτικής ομάδας του Rodemos, d;hlnse o lγκλέσιας. Τα υπόλοιπα συμφώνησαν να τα δημοσιοποιήσει ο Σάντσεζ, που δήλωσε ότι βρίσκεται ένα βήμα πιο κοντά στο στόχο του σχηματισμού κυβέρνησης «με το μαγικό αριθμό 199» (90 έδρες έχει το PSOE, 69 το Rodemos και 40 οι κεντροδεξιοί Ciudadanos), γιατί ο lγκλέσιας έχει υπαναχωρήσει και πλέον μπορεί να δεχτεί την τριμερή συνεργασία που μέχρι τώρα αρνιόταν. Όπως δήλωσε ο Σάντσεζ, στη δίωρη συνάντησή του με τον lγκλέσιας συμφωνήσαν ότι θα πρέπει να αποφευχθεί η εκ νέου προσφυγή στις κάλπες και επίσης ότι θα πρέπει να δώσουν την κυβέρνηση του δεξιού Ραχόι (το PP είναι πρώτο κόμμα με 123

έδρες, όμως ο Ραχόι αρνήθηκε τη διερευνητική εντολή για σχηματισμό κυβέρνησης, ξέροντας πως δε θα μπορούσε να βρει σύμμαχο σ' αυτή τη φάση).

«Θα δούμε πόσο σοβαρό είναι το Rodemos, γιατί τόσο οι Σοσιαλιστές όσο και οι Ciudadanos είμαστε σοβαροί», είπε με νόημα ο Σάντσεθ, υποψιαζόμενος ότι ο lγκλέσιας μπορεί απλώς να παίζει το blame game. Ξεκαθάρισε ότι αυτός τηρεί το λόγο του και πως όποια συμφωνία με το Rodemos συναφθεί τις επόμενες εβδομάδες θα πρέπει να σεβαστεί τη συμφωνία που ο ίδιος έχει κάνει με τον ηγέτη των Ciudadanos Άλμπερτ Ριβέρα. Σ' ένα μήνα το πολύ θα ξέρουμε αν η μοιρασιά της αστικής διαχείρισης θα γίνει τώρα ή αν θα χρειαστούν νέες εκλογές

στο ψαχνό

Ετοιμοι να κλείσουν

Η κοκορομαχία στο βούρκο της Βουλής την περασμένη Τρίτη και η συνέχειά της, με τις καταθέσεις προτάσεων για σύσταση ανούσιων εξεταστικών επιτροπών και τους καθημερινούς διαξιφισμούς των στελεχών συγκυβέρνησης και αντιπολίτευσης μπροστά στις κάμερες και τα μικρόφωνα, είναι το πρελούδιο για το κλείσιμο της αξιολόγησης.

Η τρόικα καταφθάνει σήμερα και από Δευτέρα πιάνει δουλειά με τους υπουργούς. Η δουλειά, βέβαια, ποτέ δε σταμάτησε. Την έκαναν τα τεχνικά κλιμάκια που έκλειναν ένα προς ένα τα ανοιχτά θέματα. Και οι υπουργοί με τα επιτελεία τους, που δίνουν νέες προτάσεις, πιο κοντά στις προτάσεις της τρόικας.

Την Πέμπτη μάθαμε με τον πιο επίσημο τρόπο (από το στόμα του Τσίπρα), ότι υπάρχει συμφωνία κυβέρνησης-ευρωπαϊκών «θεσμών» για νέα μέτρα ύψους 3% του ΑΕΠ. Ητοι, νέα μέτρα ύψους 5,5 δισ. ευρώ! Σύμφωνα με τις κυβερνητικές διαρροές, το ένα τρίτο θα αφορά το Ασφαλιστικό, το ένα τρίτο την άμεση φορολογία και το ένα τρίτο την έμμεση φορολογία. Για να μην κουράζεστε με τη διαίρεση, μιλάμε για 1,8 δισ. ευρώ σε καθένα από αυτούς τους τρεις τομείς. Ως αφετηρία, γιατί μπορεί στο τέλος το 3% των νέων μέτρων να «τσιμπήσει» λίγο προς τα πάνω.

Μιλάμε για εφιάλτη. Σε όλα τα επίπεδα. Ειδικά οι έμμεσοι φόροι θα γονατίσουν ακόμα περισσότερο την εργαζόμενη κοινωνία, καθώς έρχονται να προστεθούν στα χαράτσια που έχουν ήδη θεσπιστεί στην εξαετία των Μνημονίων. Όσο για το Ασφαλιστικό, δεν μιλάμε απλά για μια ακόμα μείωση των συντάξεων, αλλά για μια διαδικασία διάλυσης της Κοινωνικής Ασφάλισης, με συντάξεις άθλια φιλοδωρήματα γι' αυτούς που θα βγαίνουν στη σύνταξη από τώρα και μετά και με συνεχή πετσοκόμματα για τους ήδη συνταξιούχους, ώστε να φτάσουν και αυτών οι συντάξεις τους στα νέα άθλια επίπεδα (αυτό το ρόλο θα παίξει ο επανυπολογισμός τους με το νέο σύστημα).

Μπορούμε, λοιπόν, να καταλάβουμε για ποιο λόγο το γκεμπελίστικο επιτελείο του Μαξίμου σχεδίασε το σίριαλ της κοκορομαχίας, στο οποίο με μεγάλη ευχαρίστηση βούτηξε και η αντιπολίτευση και ο αστικός Τύπος, κάνοντας πρώτη είδηση τις ύβρεις που ανταλλάσσουν δεξιόι και συριζαίοι και όχι τα νέα εφιαλτικά μέτρα, αποτέλεσμα του τρίτου Μνημονίου που όλοι μαζί ψήφισαν το περασμένο καλοκαίρι.

Ενόψει αυτών που θα γίνουν τις επόμενες εβδομάδες, αλλά κι αυτών που θ' ακολουθήσουν (γιατί αυτή η ιστορία δε θα τελειώσει, παρά μόνο όταν θα απλωθεί παντού και θα σταθεροποιηθεί η κινεζοποίηση), οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε ότι πρέπει να επέλθουν ριζικές αλλαγές στον τρόπο που αντιμετωπίζουμε τα πράγματα.

Και στον τομέα της απαραίτητης αντίστασης και στον τομέα της πολιτικής παρέμβασης.

Δεν μπορεί να βαφτίζεται αντίσταση μια 24ωρη απεργία κάθε μήνα και μόλις ψηφίζεται ένα νομοσχέδιο να κηρύσσεται «λήξις». Και δεν μπορεί να γίνει κάτι διαφορετικό, όσο την πρωτοβουλία των κινήσεων έχει η πουλημένη στο κεφάλαιο εργατοπατερία.

Δεν μπορεί να θεωρείται συμμετοχή στην πολιτική ο ακολουθητισμός πίσω από το ένα ή το άλλο αστικό κόμμα. Πρέπει να χτιστεί επαναστατική πολιτική, όχι για να διεκδικήσει μερίδιο στο κοινοβούλιο, αλλά για να μπορεί να παρεμβαίνει ανατρεπτικά σε καθημερινή βάση, αποκαλύπτοντας, πείθοντας και συσπειρώνοντας σε επαναστατική βάση.

Περασμένα μεγαλεία... Πέρσι, παραμονές 25ης του Μάρτη, ο αρχιστράτηγος Καμμένος, ο στρατηγός Κωσταράκος, η περιφερειάρχισσα Δούρου και η αντιπεριφερειάρχισσα Κυπριανίδου εργάζονταν πυρετωδώς πάνω στο στρατηγικό σχέδιο ενός γιορτασμού που η χώρα είχε να τον ζήσει από την εποχή της χούντας. Και στρατά να παρελαύνουν και αεροπλάνα να πετάνε και στο φινάλε η μπάντα να παίζει συρτά και τσάμικα για να χορέψει ο λαός. Και η περιφερειάρχισσα να στέλνει δικές της προσκλήσεις, με τη Μπουμπουλίνα στη μια μπάντα (οι κακεντρεχείς είπαν ότι εμμέσως αυτοπαρομοιάζοταν με τη σπετσιώτισσα καπετάνισσα) και το κάλεσμα στην άλλη. Κάλεσμα στη Δοξολογία, στην «κατάθεση στεφάνου στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη» και στη «στρατιωτική παρέλαση ενώπιον της Α.Ε. (σ.σ. αυτού εξοχότατος σημαίνει, άσχετοι, όχι ανώνυμης εταιρίας) του Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας». Φέτος τίποτα. Ούτε συσκέψεις στο Πεντάγωνο, ούτε υπογραφή πρωτοκόλλου συνεργασίας, ούτε συρτοτσάμικα στην Αμαλία. Εδώ ο Τσίπρας απέφυγε να πάει στην παρέλαση για να μη φωτογραφιστεί δίπλα στον Καμμένο!

KONTRES

Κουτοπονηριά

Χωρίς καν να διαβουλευτεί με τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ, ο Κατρούγκαλος μετέφερε την αργία της Πρωτομαγιάς στις 3 Μάη. Από τη μέρα του πάσχα, στην τρίτη του πάσχα. Δηλαδή, προσέθεσε άλλη μια μέρα αργίας, δεδομένου ότι η δεύτερη του πάσχα είναι αργία.

Υπό άλλες συνθήκες, το γεγονός θα ήταν ασήμαντο. Υπό άλλες συνθήκες, ο υπουργός Εργασίας ή θα εφάρμοζε το νόμο, που λέει ότι πρώτον η Πρωτομαγιά δεν είναι αργία και δεύτερον ότι μέρα αργίας δεν μεταφέρεται σε άλλη μέρα, ή θα καλούσε τη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ σε διαβούλευση, για να ορίσουν από κοινού τη μέρα, αφού η κυβέρνηση αποφάσισε να «διευκολύνει» το γιορτασμό της Πρωτομαγιάς. Εν προκειμένω, βέβαια, εκείνο που διευκολύνει είναι η παραμονή των εκδρομών για μια ακόμα μέρα στα χωριά τους.

Στις φετινές συνθήκες, η ενέργεια που με τόση βιασύνη έκανε ο Κατρούγκαλος (για να προλάβουν όλοι να κανονίσουν τις διακοπές τους) έχει από πίσω της μια κουτοπονηριά: την ψήφιση του αντισυμβαλλιστικού εκτρώματος τη μεγάλη βδομάδα. Με ένα πενήντερο αργίας (από τη μεγάλη Παρασκευή μέχρι και την τρίτη του πάσχα), υπολογίζουν ότι το ζήτημα θα ξεχαστεί. Τουλάχιστον θα κάνουν ό,τι περνάει από το χέρι τους για να συμβεί αυτό.

Υπουργός-δημοσιογράφος

Απαντώντας γραπτώς σε ερώτηση νεοδημοκρατών βουλευτών, ο Ν. Φίλης ομολόγησε ότι υπάρχουν 3.763 λειτουργικά κενά στα σχολεία και συγκεκριμένα, 2.556 στην πρωτοβάθμια και 1.207 στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Φαίνεται πως του έπεσε βαριά η... μακαρονάδα και ξέχασε πως πια δεν είναι διευθυντής της

«Αυγής», αλλά ο αρμόδιος υπουργός. Ο δημοσιογράφος καταγράφει την πραγματικότητα, αλλά ο υπουργός δίνει λογαριασμό γι' αυτή.

Ψιλά γράμματα για έναν Φίλη, που έχει κερδίσει επάξια το προσωνύμιο «ο Πάγκαλος του ΣΥΡΙΖΑ». Στη λήξη σχεδόν της σχολικής περιόδου ομολογεί με κυνισμό ότι υπάρχουν τόσες χιλιάδες κενά στα σχολεία, ενώ το φθινόπωρο ισχυριζόταν ότι θα τα καλύψει όλα και έγκαιρα.

Μπούρδα στη μπούρδα

Αυτό που είπε ο Μάρδας για τους πρόσφυγες... επενδυτές ήταν μια μπούρδα. Μια... μαρδακία, καθόσον ο συγκεκριμένος πρώην πασόκος ειδικεύεται στο είδος και βγαίνει στη δημοσιότητα μόνο σε τέτοιες περιπτώσεις. Όμως μπούρδα ήταν και η σπέκουλα που επιχειρήθηκε από την πλευρά των αντιπολιτευόμενων φυλλάδων, που κατηγορήσαν την κυβέρνηση ότι ετοιμάζει... εμπόριο αδειών παραμονής.

Οποιος γνωρίζει στοιχειωδώς το καθεστώς για τους πρόσφυγες γνωρίζει ότι όποιος εντάσσεται στο καθεστώς διεθνούς προστασίας αποκτά αυτοδικαίως άδεια διαμονής στη χώρα, ειδικό διαβατήριο (μπλε χρώματος) και άδεια εργασίας. Επομένως, όποιος πρόσφυγας θέλει να μείνει στην Ελλάδα και να εργαστεί εδώ μπορεί να το κάνει. Αν έχει λεφτά μπορεί ν' ανοίξει μαγαζί, βιοτεχνία, οτιδήποτε, χωρίς να χρειάζεται ειδική άδεια από κανέναν Μάρδα. Το ζήτημα είναι πως οι πρόσφυγες δε θέλουν να μείνουν στην Ελλάδα, γιατί ξέρουν τι γίνεται με τη βαθιά οικονομική κρίση.

Γλείψιμο

Ποιος έκοψε τον Χαϊκάλη από τα ψηφοδέλτια των ΑΝΕΛ; Η ΝΔ και ο

Παπαχρήστος των «Νέων»! Τάδε έφη Καμμένος. Επειδή όλοι θυμούνται πολύ καλά πως τον Χαϊκάλη τον έκοψε ο ίδιος ο Καμμένος, ανακοινώνοντας ότι δεν βρήκε επαρκείς τις εξηγήσεις που έδωσε για την

Σφάξιμο με σтил

Με το γνωστό του σтил ο Σόιμπλε σφάζει τον Τσίπρα στις αναφορές που έχει γι' αυτόν στο βιβλίο που συνυπογράφει με τον υπουργό Οικονομικών της Γαλλίας Μισέλ Σαπέν. Αφού σημειώσει την ασυνέπεια λόγων και έργων που διακρίνει τον Τσίπρα («Εγώ πάντως θα δυσκολευόμουν να κάνω έναν εκλογικό αγώνα με ένα κεντρικό μήνυμα και να πραγματοποιήσω κατόπιν το ακριβώς αντίθετο από αυτό»), ο Σόιμπλε φτάνει στις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015: «Ηλπίζα ότι (ο Τσίπρας) θα κέρδιζε τις εκλογές. Αφού υπέγραψε, θα πρέπει τώρα να εφαρμόσει. Αν υλοποιήσει το πρόγραμμα, η κατάσταση θα προχωρήσει, όπως θα προχωρούσε κατά τα άλλα και με τον Σαμαρά».

Δεν υπάρχει τίποτα το παράξενο σ' αυτές τις τοποθετήσεις. Παρά τη χαιρεκακία, που σε ανθρώπινο επίπεδο είναι εξηγήσιμη, ο Σόιμπλε μιλά με τον κυνισμό του ιμπεριαλιστή. Ηθελε να κερδίσει ο Τσίπρας τις εκλογές, μολονότι πολιτικά ανήκει σε άλλο ρεύμα του αστικού φάσματος, για να είναι υποχρεωμένος να εφαρμόσει αυτά που υπέγραψε και να μην μπορεί να κάνει κόνξες. Κατά τα άλλα, για τους ιμπεριαλιστές είναι αδιάφορο ποιος θα κυβερνήσει. Αν κάποιος καταφέρνει και παίρνει την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού, οι ιμπεριαλιστές δεν έχουν παρά να τον αποδεχτούν και να τον βάλουν να τους κάνει τη δουλειά. Είτε λέγεται Σαμαράς είτε Τσίπρας.

off shore εταιρία του στην Κύπρο, μόνο μια εξήγηση υπάρχει γι' αυτή την τοποθέτηση, που την έκανε στο πρωινάδικο του Παπαδάκη. Ο Καμμένος γλείφει τον Χαϊκάλη, μπας και τον πείσει να επιστρέψει στους ΑΝΕΛ. Διότι στην περίπτωση του Παυλάρα δεν μπορείς να πεις «στην αναβροχιά καλό είναι και το χαλάζι». Ηθοποίος της τηλεόρασης είναι, όλο και κάποιο ψηφαλάκι μπορεί να μαζέψει, τώρα που οι ΑΝΕΛ πνέουν τα λοίσθια.

Μόνο με τα ΜΑΤ

Αντε να δεχτούμε ότι η παρουσία μελών της ΛΑΕ, που φώναξαν συνθήματα σε εκδήλωση του ΣΥΡΙΖΑ Ζωγράφου με ομιλητή τον Παππά ήταν «μια πράξη εκτός αριστερής αντίληψης και ιδεολογίας», όπως ανακοίνωσε ο ΣΥΡΙΖΑ. Το κάλεσμα των ΜΑΤ, που «ψέκασαν» με χημικά τους διαμαρτυρόμενους, τι ήταν; Πράξη επίδειξης υπέρτατου δημοκρατισμού; Εμείς δε θα πούμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ λούζεται τώρα αυτά που συνήθιζε να κάνει, όπως χαϊρέκακα ισχυρίζονται οι πολιτικοί αντίπαλοι του ΣΥΡΙΖΑ. Θα πάμε κατευθείαν στην ουσία. Τι είναι αυτοί που διαμαρτύρονται με την παρουσία τους, τα πανό τους και τις ντουντούκες τους σε χώρους όπου παρευρίσκονται κυβερνητικά στελέχη; Την περίοδο των αγροτικών κινητοποιήσεων οι συριζαίοι υποστήριζαν προβοκατόρικα ότι πρόκειται για «ακροδεξιά στοιχεία». Ιδού η απόδειξη για το αντίθετο. Όσες καταγγελίες και να εκτοξεύσουν οι συριζαίοι, κανέναν δεν πρόκειται να πείσουν. Ας το πάρουν απόφαση πως σε λίγο τα στελέχη τους δε θα μπορούν να κυκλοφορούν πουθενά χωρίς ΜΑΤ, ξύλο και χημικά.

Κλόουν (1)

Θα τρίζουν τα κόκκαλα του Αγγελου Ελεφάντη, θεωρητικού μέντορα του Μπαλαούρα και των υπόλοιπων της «ανανεωτικής αριστεράς». Αυτός (ο Ελεφάντης) είχε μια σταθερή αντι-εθνικιστική τοποθέτηση και τουλάχιστον το Μακεδονικό το προσέγγιζε με σωστό τρόπο. Ενώ οι Μπαλαούρηδες, κότες λειράτες της συριζαϊκής εξουσίας, συμπεριφέρονται σαν κλόουν της πολιτικής. Το πρωί λένε ότι δε θα τους πείραζε να ονομαστεί η FYROM ακόμα και Μακεδονία σκέτο και το απόγευμα, κάνουν μια μεγαλοπρεπή κωλοτούμπα, σαν κλόουν σε τσίρκο της συμφοράς, και καταγγέλλουν τη ΝΔ ότι... διαστρέβλωσε τη θέση τους. Τι έχει μεσολαβήσει μεταξύ πρωινού και απογεύματος; Όχι βέβαια η σπέκουλα της ΝΔ, που σε άλλες εποχές ο κάθε Μπαλαούρας θα αντιμετώπιζε με σκληρή καταγγελία για εθνικισμό, αλλά η δυσαρέσκεια που έσπευσε να εκφράσει το μέγαρο Μαξίμου.

Κλόουν (2)

Μπληχτή στη ΓΣΕΕ για το «πολυτελές συνέδριο της Ρόδου» πέταξε ο Κατρούγκαλος, σε άσχετο δελτίο Τύπου του υπουργείου Εργασίας. Ποιος; Ο μέχρι πρότινος πασόκος, δηλαδή σύντροφος του Παναγόπουλου και των άλλων εργατοπατέρων. Όταν η ΓΣΕΕ έκανε τα προηγούμενα συνέδριά της τότε στη Χαλκιδική και τότε στην Αλεξανδρούπολη, πάντα σε πολυτελή ξενοδοχεία, εισάγοντας στην ελληνική γλώσσα την έκφραση «συνδικαλιστικός τουρισμός», ο Κατρούγκαλος δεν ενοχλούνταν καθόλου. Αντίθετα, κοίταζε να τα έχει καλά με τους εργατοπατέρες, για να έχει δουλειά το γραφείο του.

Κλόουν (3)

Και τι να πεις για τους εργατοπατέρες; Δεν περιορίστηκαν να θυμίσουν τα ψέματα και τις ανακολουθίες των συριζαίων στα θέματα που «καίνε» την εργατική τάξη, αλλά έβαλαν το Εργατικό Κέντρο Ρόδου να βγάλει μια προκλητική και γελοία συνάμα ανακοίνωση, με την οποία «ευχαριστεί τη Διοίκηση της ΓΣΕΕ για την απόφασή της να οργανώσει το 36ο Συνέδριό της στο νησί μας», διότι η Ρόδος -όπως η Χαλκιδική και η Αλεξανδρούπολη, όπου έκανε τα προηγούμενα συνέδριά της η ΓΣΕΕ- ανήκει «στις παραμεθόριες και ευαίσθητες περιοχές της χώρας»! Προς επίρρωσιν του ισχυρισμού τους, μάλιστα, παραθέτουν απόσπασμα από την ομιλία του δημάρχου Ρόδου, που είπε τα εξής εκπληκτικά: «Ευχαριστούμε που ήρθατε στο νησί μας. Η παρουσία σας, δίνει την ευκαιρία και σε μας, τους Δημοτικούς και Τοπικούς φορείς, να παρουσιάσουμε τα προβλήματά μας στους εκπροσώπους των πολιτικών Κομμάτων, που ήρθαν εδώ εξαιτίας του Συνεδρίου σας»!

Από την ίδια μήτρα

Θύμωσε ο νεοναζί Μιχαλολιάκος, επειδή ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος της ΝΔ χαρακτήρισε τους χρυσαυγίτες απόγονους των δωσιλόγων. Και θύμισε ότι ο νεοδημοκράτης πρωθυπουργός Γ. Ράλλης υπήρξε συνήγορος υπεράσπισης του δωσιλόγου, κατοχικού πρωθυπουργού πατέρα του, μαζί με τον Μ. Βαρβιτσιώτη, παππού του σημερινού βουλευτή. Θύμισε και άλλες περιπτώσεις δωσιλόγων που πέρασαν από τους κόλπους της επίσημης δεξιάς, για να θυμίσει ότι όλοι από την ίδια μήτρα κατάγονται, τη μήτρα του δωσιλογισμού και του μοναρχοφασισμού. Μόνο που οι κοινοβουλευτικοί δεξιοί προσπαθούν να κρύψουν το παρελθόν της παράταξής τους, ενώ οι νεοναζί χρυσαυγίτες καμαρώνουν γι' αυτό. Κι όχι μόνο καμαρώνουν για το δωσιλογικό τους παρελθόν, αλλά εξακολουθούν να προσκυνούν τον Χίτλερ και τους άλλους ναζί που ματοκύλισαν τον κόσμο.

ZOOM

Οι Ταρτούφοι της ΛΑΕ

Παρουσιάζοντας βιβλίο που αναφέρεται στην ιστορική διαδρομή του ΣΥΡΙΖΑ, η τέως υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ και νυν στέλεχος της ΛΑΕ Νάντια Βαλαβάνη είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής (αντιγράφουμε από το http://enosy.blogspot.gr/2016/03/blog-post_57.html):

«Κανένας απ' όσους συμμετείχαμε στις δυο μεγάλες εκλογικές μάχες του ΣΥΡΙΖΑ, του Γενάρη και για το ΟΧΙ στο δημοψήφισμα, στην Κοινοβουλευτική του Ομάδα, στην κυβέρνηση και στο ίδιο το κόμμα, και μετά τη συμφωνία της 13ης Ιουλίου διαφοροποιηθήκαμε δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο καταλήγοντας στην αποχώρηση μας, δε μπήκαμε σε αυτή τη μάχη θεωρώντας ότι το αποτέλεσμα είχε ήδη κριθεί στη μια ή την άλλη κατεύθυνση. Μπήκαμε για να τα δώσουμε όλα προκειμένου να κριθεί στην αντίθετη, απ' αυτή που κρίθηκε, κατεύθυνση. Και για μια ολιγόμηνη περίοδο, χωρίς στην πραγματικότητα να έχει αλλάξει οτιδήποτε με ριζικό τρόπο, η μεγάλη πλειοψηφία της εργαζόμενης κοινωνίας ανέπνευσε και γεύτηκε ένα εκπληκτικό όνειρο και άνεμο αλλαγής, με αποκορύφωμα το δημοψήφισμα: Το πιο κοντινό στο να αισθανθούν, ιδιαίτερα οι νέοι άνθρωποι, ότι είναι δυνατό να πάρουν την τύχη τους στα χέρια τους. Πρόκειται για μια μοναδική κοινωνικοπολιτική εμπειρία και γνώση, που επιβιώνει σε όποιους τη μοιράστηκαν, ανοιχτή ως προς την επεξεργασία και τις ενδεχόμενες συνέπειες της: Η εμφανέστερη είναι αυτή της απογοήτευσης απέναντι στην αριστερά και την πάλη για αλλαγή σε μια έκταση ασύλληπτη για την ελληνική κοινωνία. Υπάρχει όμως και η λανθάνουσα εκδοχή: Καμιά κατοπινότερη εξέλιξη δε μπορεί να διαγράψει εξολοκλήρου μια αίσθηση που γεύτηκαν εκατομμύρια. Κι αυτό είναι η σημαντικότερη αγωνιστική παρακαταθήκη για το μέλλον».

Από θεωρητική άποψη το κείμενο είναι για τα σκουπίδια, καθώς προσβάλλει ακόμα και την κοινή λογική. Ο ΣΥΡΙΖΑ (με τη συμμετοχή και των στελεχών που αποχώρησαν και συγκρότησαν τη ΛΑΕ) κορόιδεψε εν ψυχρώ τον ελληνικό λαό, με αποτέλεσμα να επέλθει σημαντικό πλήγμα στην κοινωνική συνείδηση και να απλωθούν κύματα απογοήτευσης, ηττοπάθειας και αποστράτευσης στους εργαζόμενους και τους νέους, και η Βαλαβάνη λέει σ' αυτόν τον κόσμο ότι πρέπει να αισθάνεται χαρούμενος, διότι... «γεύτηκε ένα εκπληκτικό όνειρο και άνεμο αλλαγής, με αποκορύφωμα το δημοψήφισμα», πράγμα που αποτελεί τη «σημαντικότερη αγωνιστική παρακαταθήκη για το μέλλον»!

Πρόκειται για ταρτουφισμό του αισχίστου είδους. Γιατί αυτοί που μιλούν για το δημοψήφισμα ξέρουν πολύ καλά ότι η τράπουλα ήταν σημαδεμένη. Χειροκροτούσαν μανιωδώς τον Τσίπρα και καλούσαν τον κόσμο να κάνει το ίδιο, ενώ **γνώριζαν καλά πως ο Τσίπρας είχε ήδη αποδεχτεί το Μνημόνιο**. Είχε υποβάλει αίτημα νέας δανειοδότησης, αποδεχόμενος το περιβόητο «σχέδιο Γιούνκερ», με κάποιες επιμέρους αλλαγές. Και πριν απ' αυτό, ο Τσίπρας είχε καταθέσει την περιβόητη «πρόταση 11 σελίδων» της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ προς τους ιμπεριαλιστές δανειστές. Ας θυμηθούμε λίγο το χρονολόγιο.

Στις 22 Ιούνη ο Τσίπρας κατέθεσε την «πρόταση των 11 σελίδων», στην οποία είχε ενσωματώσει τις βασικότερες απαιτήσεις των τρoικανών. Στις 26 Ιούνη ο Γιούνκερ ανήρτησε στην ιστοσελίδα της Κομισιόν πρόταση, που ήταν αυτή που υποτίθεται ότι καλούνταν ο ελληνικός λαός να απορρίψει στο δημοψήφισμα. Στις 30 Ιούνη ο Τσίπρας έκανε δεκτή την «πρόταση Γιούνκερ», προτείνοντας αλλαγές σε έξι σημεία. Σε επιστολή που έστειλε στους Γιούνκερ, Ντράγκι και Λαγκάρντ (με κοινοποίηση στους Ντεϊσελμπλνύμ και Ρέγκλινγκ) ο Τσίπρας έγραφε: «Αγαπητή διευθύντρια, αγαπητοί πρόεδροι, σας γράφω για να σας ενημερώσω για τη θέση της Ελληνικής Δημοκρατίας σχετικά με τη λίστα των Προαπαιτούμενων Πράξεων της Συμφωνίας σε Επίπεδο Τεχνικών Κλιμακίων (Staff Level Agreement) όπως δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής την 28η Ιούνη του 2015. **Η Ελληνική Δημοκρατία είναι έτοιμη να αποδεχτεί αυτή τη Συμφωνία σε Επίπεδο Τεχνικών Κλιμακίων υπό τις ακόλουθες τροποποιήσεις, προσθήκες ή διευκρινίσεις, ως μέρος μιας παράτασης του λήγοντος προγράμματος του EFSF και της νέας Δανειακής Συμφωνίας του ESM για την οποία κατατέθηκε αίτηση σήμερα, Τρίτη 30 Ιούνη του 2015.** Όπως θα παρατηρήσετε, οι τροποποιήσεις μας είναι συγκεκριμένες και **σέβονται πλήρως την ευρωστία και αξιοπιστία του σχεδιασμού του συνολικού προγράμματος**».

Με αίτηση στον ESM, ο Τσίπρας ζήτησε νέο δάνειο, ύψους 29,1 δισ. ευρώ, σημειώνοντας ότι «το δάνειο θα χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά για την αποπληρωμή του χρέους της Ελλάδας είτε προς το εξωτερικό είτε προς το εσωτερικό».

Επαναλαμβάνουμε: αυτά έγιναν **πριν το δημοψήφισμα**. Ήταν φανερό, λοιπόν, πως όποιο και αν ήταν το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος, η συγκυβέρνηση θα υπέγραφε νέα συμφωνία, νέο δάνειο και νέο Μνημόνιο (το Μνημόνιο προβλέπεται ρητά από τον Κανονισμό του ESM).

Τι έκαναν οι «αριστεροί» του ΣΥΡΙΖΑ ενόψει όλων αυτών; Προειδοποίησαν μήπως τον ελληνικό λαό ότι το Οχι του θα μετατραπεί σε Ναι; Προέβησαν σε καμιά σύγκρουση με την πλειοψηφία της κυβέρνησης και του ΣΥΡΙΖΑ, όταν το βράδυ του δημοψηφίσματος ο Τσίπρας ανακοίνωσε ότι καλεί σε σύσκεψη στο προεδρικό μέγαρο τους φορείς του Ναι, που όλες τις προηγούμενες μέρες συμπεριφέρονταν με δωσιλογική λύσσα; Όταν η σύσκεψη στο προεδρικό κατέληξε σε συμφωνία (με σαφές περιεχόμενο, που μετέτρεπε το Οχι σε Ναι), έμπηξαν τίποτα φωνές, απαίτησαν να γίνει συζήτηση, προειδοποίησαν τον Τσίπρα να μην τολμήσει, κάλεσαν το λαό να βγει στους δρόμους και να αντισταθεί; Ακόμα και από το προεδρικό μέγαρο πέρασε ο Λαφαζάνης, ενόσω η σύσκεψη βρισκόταν σε εξέλιξη, αλλά ποτέ δεν τόλμησε να ισχυριστεί ότι πήγε για να προειδοποιήσει τον Τσίπρα. Μέχρι και το κλείσιμο της συμφωνίας στο Eurosummit της 16ης-17ης Ιούλη, οι «αριστεροί» δεν άρθρωσαν λέξη κατά της κυβερνητικής πολιτικής, που ήταν σαφές ότι οδηγούσε εκεί που οδήγησε. Ο Τσίπρας έκανε την τελική διπραγμάτευση, χωρίς καμιά πίεση από τ' αριστερά μέσα από το κόμμα, την κυβέρ-

νηση και την κοινοβουλευτική του ομάδα.

Αν επρόκειτο για τίποτα «παιδαρέλια», θα λέγαμε ότι είχαν μεθύσει από το «εκπληκτικό όνειρο» και τον «άνεμο αλλαγής». Πρόκειται, όμως, για έμπειρα πολιτικά στελέχη, που τα κοντέρ τους έχουν γράψει εκατοντάδες χιλιάδες χιλιόμετρα την τελευταία τεσσαρακονταετία. Ήξεραν πολύ καλά πριν το δημοψήφισμα τι πρόκειται να γίνει, ήξεραν και μετά το δημοψήφισμα, αλλά πρόσφεραν στον Τσίπρα την άνεση χειρισμών που ζητούσε και έδωσαν στο σύστημα το χρόνο και την άνεση που χρειαζόταν προκειμένου να επιστρατεύσει όλες τις μνημονιακές δυνάμεις, παλιές και νέες, και να διαμορφώσει την τεράστια και συμπαγή κοινοβουλευτική πλειοψηφία με την οποία ψηφίστηκαν οι δύο προκαταρκτικοί νόμοι με τα προαπαιτούμενα (με τα οποία έκλεισε επί της ουσίας η πέμπτη αξιολόγηση του δεύτερου Μνημονίου, που είχε ακυρωθεί) και το τρίτο Μνημόνιο με τα πρώτα δικά του προαπαιτούμενα.

Αυτή τους η συμπεριφορά αποκαλύπτει ότι στόχος τους δεν ήταν η ανάπτυξη του κοινωνικού ριζοσπαστισμού σε μια κατεύθυνση σύγκρουσης με τη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που θα εγκυμονούσε συνθήκες ευρύτερων κοινωνικών συγκρούσεων, αλλά η εκμετάλλευση της απόλυτης υποταγής των Τσιπραίων, προκειμένου να δημιουργήσουν αυτοί ένα καινούργιο κόμμα, απαλλαγμένο από την «προδοσία της ηγετικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ». Όλες οι κινήσεις τους εκείνο το κρίσιμο χρονικό διάστημα έδειχναν πλήρη υπευθυνότητα έναντι του συστήματος. Συμπεριφέρονταν σαν να δίνουν εξετάσεις νομιμοφροσύνης, προσπαθώντας ταυτόχρονα να χτίσουν ένα νέο πολιτικό φορέα, στ' αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ.

Δεν έκαναν τίποτα διαφορετικό απ' αυτό που έμαθαν από δεκαετίες να κάνουν, ως στελέχη είτε του Περισσού είτε του Συνασπισμού και του ΣΥΡΙΖΑ. Μεγάλα λόγια, αριστερός βερμπαλισμός, όρκοι πίστης στη δύναμη της εργατικής τάξης, του λαού και της νεολαίας, και ταυτόχρονα πλήρης υποταγή στην αστική νομιμότητα, υπονόμηση κάθε ριζοσπαστικού ταξικού και κοινωνικού αγώνα, ακόμα και συκοφάντηση των αγώνων που πήγαιναν να ξεφύγουν από το δικό τους ασφυκτικό έλεγχο. Αυτά έκαναν σε όλη την πολιτική τους διαδρομή, παράλληλα με τις ίντριγκες και τον εσωκομματικό φραξιονισμό, στα οποία ήταν εξπέρ, αυτά έκαναν και τώρα. Γι' αυτό τους αποδίδουμε την κατηγορία του ταρτουφισμού, της πολιτικής αγυρτείας, της εξαπάτησης του λαού, της ανηθικότητας, της διπλοπροσωπίας.

Το δυστύχημα γι' αυτούς είναι πως με τον ίδιο τρόπο τους αντιμετώπισε και μεγάλο μέρος των εκλογέν στους οποίους απευθύνθηκαν παριστάνοντας τις αγνές περισσότερες (τις μωρές παρθένες που τις εξαπάτησε ο γόης Τσίπρας, στη χειρότερη περίπτωση). Προτίμησε να απόσχει παρά να τους δώσει ψήφο. Αυτό δε σημαίνει ότι τελείωσαν, όμως. Παραμονεύουν πάντα σαν ύαινες, έτοιμες να κατασπαράξουν τα ψήγματα του νέου κοινωνικού ριζοσπαστισμού, που αναμφίβολα θα προκύψει μέσα από τη σημερινή απογοήτευση και ηττοπάθεια. Ας μην τους το επιτρέψουμε.

Πέτρος Γιώτης

Κουβέρτες και μαξιλάρια για τους δεσμώτες, με στόχο την «ελεγχόμενη αθλιότητα»

«Από τον περασμένο Δεκέμβριο που η Ελλάδα ενεργοποίησε τον Μηχανισμό Πολιτικής Προστασίας για την υποστήριξη των προσφύγων, 17 χώρες έχουν προσφέρει υλική βοήθεια, συμβάλλοντας στην παράδοση περισσότερων από 87.000 αντικειμένων. Ευχαριστώ όλες τις χώρες που έχουν διαθέσει βοήθεια μέχρι στιγμής και ιδίως τις εθνικές αρχές πολιτικής προστασίας. Χρειάζονται ακόμη περισσότερες προσφορές, καθώς δεν υπάρχει καμία αμφιβολία πως οι ανθρωπιστικές ανάγκες για τους πρόσφυγες στην Ελλάδα παραμένουν σε υψηλά επίπεδα».

Αυτά δήλωσε την περασμένη Τρίτη ο Κομισάριος αρμόδιος για θέματα Ανθρωπιστικής Βοήθειας και Διαχείρισης Κρίσεων Χρήστος Στυλιανίδης, για να χαιρέτισε την άφιξη στην Ελλάδα δύο φορτηγών «με 150 ηλεκτρικές θερμάστρες, 100 κρεβάτια, 50 σκηνές, 150 συναγερμούς πυρκαγιάς, 32 πυροσβεστήρες και 500 κουβέρτες που παρέχονται από τη Σουηδία, καθώς και 100 κρεβάτια και 1000 μαξιλάρια από τη Γερμανία».

Έχει μια αξία να δούμε τι είναι τα «87.000 αντικείμενα» που στάλθηκαν στην Ελλάδα από εννέα χώρες (Αυστρία, Φινλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Ουγγαρία, Λιθουανία, Σουηδία, Ισπανία και Νορβηγία), στο πλαίσιο της ενεργοποίησης του Μηχανισμού Πολιτικής Προστασίας της ΕΕ. Είναι 40.000 αδιάβροχα, 9.820 κουβέρτες, 3.720 κρεβάτια διάφορων τύπων, 420 σκηνές διάφορων τύπων, 1.000 πετσέτες, 2.800 κουτιά πρώτων βοθηθειών, 100 κινητές τουαλέτες, 2.000 σαπούνια, 1.002 ζευγάρια λαστιχένιες μπότες, 3.070 ολίπινγκ μαγικ, 1.000 μαξιλάρια, 5.000 κάνιστρα, 10 δεξαμενές νερού (1000 lit) και 10 αντλίες, 50 βρύσες, 400 σκέπαστρα για σκηνές, 20 ηλεκτρογεννήτριες (5-15 KVA) και μερικά ακόμα είδη.

Βάλτε τους δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες που έχουν εγκλωβιστεί στην Ελλάδα και θα διαπιστώσετε πως ακόμα και ο' αυτόν τον τομέα οι προσφορές των «φιλόανθρωπων» ευρωπαϊκών χωρών ελάχιστες μόνο ανάγκες καλύπτουν. Αν μάλιστα κοιτάξει κανείς το σχετικό πίνακα στην ιστοσελίδα της Κομισιόν (http://ec.europa.eu/echo/files/Refugee_Crisis/EUCPM_Support_en.pdf), θα διαπιστώσει ότι η πιο πλούσια χώρα της ΕΕ, η Γερμανία με τα ζεστά λόγια αγάπης της Μέρκελ για τους πρόσφυγες, επιδεικνύει την πιο ταγκουνίκη συμπεριφορά. Από τις τέσσερις χώρες του «διαδρόμου των Δυτικών Βαλκανίων» που παίρνουν βοήθεια από Μηχανισμό Πολιτικής Προστασίας της ΕΕ (Σερβία, Σλοβενία, Κροατία, Ελβδόα), η Γερμανία έχει στείλει ελάχιστα πράγματα μόνο στην Κροατία (45 μπλαντέτζες, 100 κουβέρτες, 500 ζευγάρια λαστιχένιες μπότες, 50.000 ζευγάρια γάντια μιας χρήσης και 480 ζευγάρια λαστιχένια γάντια) και στην Ελλάδα (2.000 κουτιά πρώτων βοθηθειών, 2 αντλίες νερού, 100 κρεβάτια και 1.000 μαξιλάρια)!

Για όλ' αυτά που έχουν στείλει οι συγκεκριμένες ευρωπαϊκές χώρες ξόδεψαν αστεία ποσά. Οι όμως, μετρώντας τα πόθηρος να βγάλουν πανηγυρικά δελτία Τύπου για να μας πουν πόσο νοιάζονται για τους πρόσφυγες. Η Κομισιόν, μάλιστα, δεν παραλείπει να μας ενημερώσει ότι «τα μεταφορικά έξοδα της εν λόγω τελευταίας παράδοσης συγχρηματοδοτήθηκαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή». Καταδεύτηκαν, πληρώνοντας τρεις-τέσσερις χιλιάδες ευρώ (μπορεί να λέμε και πολλά) για τα δύο φορτηγά.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι θα στείλουν κι άλλη τέτοια τύπου βοήθεια (πάντα με φειδώ, μετρώντας και την τελευταία δεκάρα). Όπως αναφέρει το δελτίο Τύπου της Κομισιόν, ο Μηχανισμός Πολιτικής Προστασίας της ΕΕ (EUCPM) στηρίζεται σε εθελοντικές προσφορές από τα συμμετέχοντα κράτη, ενώ «το νέο μέσο Βοήθειας Εκτακτης Ανάγκης (που πρότείνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή) θα επιτρέπει στην ΕΕ να χρηματοδοτεί άμεσα ανθρωπιστικές δραστηριότητες στο εσωτερικό της».

Προκειμένου να πετύχουν το σκοπό τους, δηλαδή να σταματήσουν τα περάσματα προσφύγων και μεταναστών προς τις ανεπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες της κεντρικής και βόρειας Ευρώπης, θα επιβάλουν στην Ελλάδα, τη χώρα που έχει μετατραπεί –με τη σύμφωνη γνώμη της κυβέρνησής της- σε τεράστια φυλακή για όσους περνούν από την Τουρκία με προορισμό την Ευρώπη, ένα καθεστώς ελεγχόμενης αθλιότητας, προκειμένου να αποθαρρύνεται το πέρασμα στην Ελλάδα. Αυτό το καθεστώς θα αποτελεί το ζωντανό παράδειγμα αποτοπής. Θα στέλνουν κουβέρτες, γαλότσες και αδιάβροχα στους καταυλισμούς που στήνονται, για να είναι εντάξει με το «ανθρωπιστικό» πρόσωπο που θέλουν να παρουσιάσουν, χωρίς όμως να εξαιρέσουν την αθλιότητα της διαμονής.

Ξέρουν, βέβαια, πολύ καλά ότι τα δουλεμπορικά κυκλώματα θα εξακολουθήσουν να δουλεύουν και να θησαυρίζουν, με ανεβασμένες ταρίφες μεταφορών. Η ροή μετάβασης προς την Ευρώπη, όμως, θα μειωθεί. Γιατί δεν έχουν όλοι τα ποσά που ζητούν οι διακινητές. Ούτε μπορούν οι οικογένειες να μεταφερθούν με τον τρόπο που μεταφέρονται από την Τουρκία προς τα ελληνικά νησιά. Απο το κόστος μεταφοράς από την Τουρκία προς κάποιο ελληνικό νησί είναι μερικές εκατοντάδες ευρώ το άτομο, το κόστος μεταφοράς από την Ελλάδα προς κάποια ευρωπαϊκή χώρα εκτιμάσσεται στις μερικές χιλιάδες ευρώ το άτομο (ανάλογα με τη διαδρομή).

Ο πόλεμος κατά των προσφύγων και των μεταναστών έχει κρηκυθεί και θα γίνεται ολοένα και πιο σκληρός (με πογκρόμ στις ευρωπαϊκές μεγαλπόλεις). Οι κουβέρτες, τα μαξιλάρια και τα σαπούνια είναι προσφορά... πολιτισμού στους αιχμάλωτους αυτού του πολέμου.

Τα «τοξικά χρέη» απειλούν ξανά τον παγκόσμιο καπιταλισμό

Πόσο απειλείται αυτό που ονομάζεται τα «παγκόσμια ανάπτυξη» από τα χρέη που δεν μπορούν να πληρωθούν; Η αναρχία στην παραγωγή, που αποτελεί συστατικό στοιχείο του καπιταλισμού, καθιστά δύσκολη την πρόβλεψη. Η πραγματικότητα όμως είναι πως τα χρέη τόσο των νοικοκυριών όσο και των καπιταλιστικών επιχειρήσεων παγκόσμια όλο και διογκώνονται. Πράγμα φυσικό, δεδομένου ότι η τεράστια επέκταση του πιστωτικού συστήματος αποτελεί επίσης βασικό χαρακτηριστικό της καπιταλιστικής ανάπτυξης, όχι μόνο των τελευταίων χρόνων αλλά για πάνω από έναν αιώνα.

Όταν το πιστωτικό σύστημα αρχίζει να «στυμπώνει» και τα πλήρωτα δάνεια διογκώνονται, τότε ξεκινά αυτό που ονομάζονται «περιοδική οικονομική κρίση», που δεν οφείλεται στην... οργή του Θεού, αλλά στην ίδια την ουσία του καπιταλιστικού συστήματος. Οι καπιταλιστές παράγουν για να βγάλουν κέρδος, χωρίς να ενδιαφέρονται για την ποσότητα των προϊόντων που μπορούν με τα βαλάντια τους να αγοράσουν οι καταναλωτές (στην πλειοψηφία τους εργαζόμενοι). Ο μεταξύ τους ανταγωνισμός ρίχνει μαζί με τις τιμές και τους μισθούς των εργατών τους (προκειμένου το κέρδος να μην περαστεί), ή δεν ρίχνει καθόλου τις τιμές (αντίθετα τις ανεβάζει) στους κλάδους που κυριαρχούν τα μονοπώλια. Τα βαλάντια των εργαζόμενων καταναλωτών όλο και μικραίνουν, με αποτέλεσμα τη μείωση της αγοραστικής τους δύναμης, δηλαδή το στένεμα των αγορών, την ίδια στιγμή που οι καπιταλιστές -χάρη στο πιστωτικό σύστημα- επεκτείνουν τις επιχειρήσεις τους για να κερδίσουν περισσότερα. Τότε, φτάνει η ώρα της κρίσης που σαρώνει τα πάντα στο πέρασμά της, καθώς οι καταναλωτές δεν μπορούν ούτε να αγοράσουν ούτε να αποπληρώσουν τα δάνεια τους, ενώ οι καπιταλιστικές επιχειρήσεις σκάνε σαν φυσικές η μία μετά την άλλη σε ένα καταστροφικό ντόμινο που σταματά μόνο αφού καταστρέψει όλα περισσότερα μπορεί, όπως η φωτιά που καίει και τα τελευταία κλαδιά του δάσους πριν σβήσει, όταν συναντήσει γυμνό χόμα.

Ετσι έγινε με την έκρηξη των «τοξικών χρεών» (δηλαδή αυτών που ήταν αδύνατο να αποπληρωθούν) στα τέλη της περασμένης δεκαετίας, ξεκινώντας από τις οικιστικές «φούσκες» των ΗΠΑ, που μέσω διάφορων τρόπων «αντασφάλισης» μεταφέρθηκαν και σε άλλες οικονομίες. Η απότομη σπρινκινγκ του διέθνους πιστωτικού συστήματος προκάλεσε παγκόσμιο τρόπο

μπροστά σε μια κρίση που η ανθρωπότητα δεν είχε ξαναγνωρίσει εδώ και πολλές δεκαετίες.

Η «ανάκαμψη» που ακολούθησε (γιατί πάντα μετά από την καταστροφή έρχεται κάποια «ανάκαμψη») όχι μόνο ήταν αδύναμη, γιατί οι πλατιές λαϊκές μάζες συνέχισαν να υποπίπτει τους στις πιστώσεις από την Κίνα.

Δεν είναι όμως μόνο η Κίνα. Όπως επισημαίνει η εφημερίδα, όπου οι κυβερνήσεις και οι κεντρικές τράπεζες προχώρησαν σε μεγάλα πακέτα διάσωσης τα προηγούμενα χρόνια, επακολούθησε η διόγκωση του «τοξικού χρέους». Στις ΗΠΑ, οι εταιρίες του ενεργειακού τομέα προσπαθούν ακόμα να ξεπληρώσουν το φτηνό χρήμα που δανείστηκαν για να επενδύσουν στην εξόρυξη του σχιστολιθίου στην εξόρυξη, εξόρυξη που δεν είναι πλέον τόσο συμφέρουσα τώρα που οι τιμές του μαύρου χρυσού έχουν καταρρεύσει λόγω της παγκόσμιας κρίσης.

Τα προβληματικά χρέη στην Ευρώπη ξεπερνούν το 1 τρισ. δολάρια. Πολλές μεγάλες ευρωπαϊκές τράπεζες εξακολουθούν να επιβαρύνονται με μη εξυπηρετούμενα δάνεια. Η Ιταλία, για παράδειγμα, εξήγγειλε πρόσφατα σχέδιο για την εκκαθάριση από επισφαλής δάνεια της ασθμαίνουσας τραπεζικής της «Βιομηχανίας».

Τα επισφαλής δάνεια διογκώνονται όμως και στις μεγαλύτερες τράπεζες της Βραζιλίας, χώρας που κατέχει την έκτη θέση παγκοσμίου ως προς το ΑΕΠ και τη δεύτερη στην αμερικανική ήπειρο.

Εκτός από τους New York Times, το πρακτορείο Bloomberg σε άρθρο του τον περασμένο Γενάρη, με τίτλο «Τα 29 τρισ. δολάρια εταιρικού χρέους που μπορούν να πυροδοτήσουν ύφεση» (<http://www.bloomberg.com/news/articles/2016-01-28/some-29-trillion-later-the-corporate-debt-boom-looks-exhausted>),

χείρα η εφημερίδα αναφέρει ότι οι κινέζικες τράπεζες μείωσαν το δανεισμό από τον περσινό Δεκέμβρη. Αν αυτή η τάση συνεχιστεί, τότε η κινέζικη οικονομία μπορεί να επιβραδυνθεί ακόμα περισσότερο τα επόμενα χρόνια, να αρνητικές συνέπειες για όσες χώρες βάσιαν την ανάπτυξη τους στις πιστώσεις από την Κίνα.

Αν αυτή η τάση συνεχιστεί, τότε η κινέζικη οικονομία μπορεί να επιβραδυνθεί ακόμα περισσότερο τα επόμενα χρόνια, να αρνητικές συνέπειες για όσες χώρες βάσιαν την ανάπτυξη τους στις πιστώσεις από την Κίνα.

Αν αυτή η τάση συνεχιστεί, τότε η κινέζικη οικονομία μπορεί να επιβραδυνθεί ακόμα περισσότερο τα επόμενα χρόνια, να αρνητικές συνέπειες για όσες χώρες βάσιαν την ανάπτυξη τους στις πιστώσεις από την Κίνα.

Αν αυτή η τάση συνεχιστεί, τότε η κινέζικη οικονομία μπορεί να επιβραδυνθεί ακόμα περισσότερο τα επόμενα χρόνια, να αρνητικές συνέπειες για όσες χώρες βάσιαν την ανάπτυξη τους στις πιστώσεις από την Κίνα.

Αν αυτή η τάση συνεχιστεί, τότε η κινέζικη οικονομία μπορεί να επιβραδυνθεί ακόμα περισσότερο τα επόμενα χρόνια, να αρνητικές συνέπειες για όσες χώρες βάσιαν την ανάπτυξη τους στις πιστώσεις από την Κίνα.

Αν αυτή η τάση συνεχιστεί, τότε η κινέζικη οικονομία μπορεί να επιβραδυνθεί ακόμα περισσότερο τα επόμενα χρόνια, να αρνητικές συνέπειες για όσες χώρες βάσιαν την ανάπτυξη τους στις πιστώσεις από την Κίνα.

Αν αυτή η τάση συνεχιστεί, τότε η κινέζικη οικονομία μπορεί να επιβραδυνθεί ακόμα περισσότερο τα επόμενα χρόνια, να αρνητικές συνέπειες για όσες χώρες βάσιαν την ανάπτυξη τους στις πιστώσεις από την Κίνα.

Αν αυτή η τάση συνεχιστεί, τότε η κινέζικη οικονομία μπορεί να επιβραδυνθεί ακόμα περισσότερο τα επόμενα χρόνια, να αρνητικές συνέπειες για όσες χώρες βάσιαν την ανάπτυξη τους στις πιστώσεις από την Κίνα.

Αν αυτή η τάση συνεχιστεί, τότε η κινέζικη οικονομία μπορεί να επιβραδυνθεί ακόμα περισσότερο τα επόμενα χρόνια, να αρνητικές συνέπειες για όσες χώρες βάσιαν την ανάπτυξη τους στις πιστώσεις από την Κίνα.

Στόχος να νομοθετήσουν μεγαλοβδομαδιάτικα το πακέτο των αντιλαϊκών-αντεργατικών μέτρων

«**Ε**χω εντυπωσιαστεί ιδιαιτέρως με την **αποφασιστικότητα του Πρωθυπουργού να τηρήσει τις δεσμεύσεις** που ανέλαβε η κυβέρνηση σου, όσον αφορά τις μεταρρυθμίσεις και τους δημοσιονομικούς στόχους, και να επιδιώξει μια ισορροπημένη προσέγγιση μεταξύ σταθερότητας, ανάπτυξης και κοινωνικής δικαιοσύνης. **Η εργασία που απομένει πρέπει τώρα να ολοκληρωθεί καθώς και τα ανοχτά ζητήματα πρέπει να αντιμετωπιστούν σύντομα ώστε να επιτευχθούν οι συμφωνημένοι στόχοι.** Ευελπιστούμε ότι η πρώτη αξιολόγηση του τρίτου προγράμματος θα ολοκληρωθεί γρήγορα με επιτυχία, συμπεριλαμβανομένης μιας συμφωνίας για την ελάφρυνση του χρέους. Μία θετική και γρήγορη κατάληξη θα βοηθήσει στην επαναφορά της εμπιστοσύνης και της σταθερότητας που είναι αναγκαίοι παράγοντες για την ανάπτυξη και την διατήρηση ανάπτυξη στην Ελλάδα. Τώρα, πρέπει να προχωρήσουμε χωρίς αδικαιολόγητες καθυστερήσεις: ο ελληνικός λαός δεν πρέπει να επιμυστεί άλλες περιπέτειες δυσκολίες».

Τάδε έφη Ρομπέρτο Γκουαλιέρι, πρόεδρος της Ομάδας Εργασίας Οικονομικής Βοήθειας (FAWG) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μέλη της οποίας έκαναν ένα ωραιοτάτο ταξίδι αναψυχής στην Αθήνα, «ως μέρος της αυξημένης προσπάθειας για να εξασφαλισθεί κοινοβουλευτικός έλεγχος του ελληνικού προγράμματος». Συναντήθηκαν με το δίδυμο Σταθάκης-Χαρίσις και με το δίδυμο Τσακαλώτος-Χουλιάρη (ο Κατρούγκαλος είχε πάει και τους είχε δείσει

Βρυξέλλες), πέρασαν και από το Μαξίμου για μια εθιμοτυπική συνάντηση με τον Τσίπρα.

Και γιατί δίνουμε τόση σημασία σε μια ομάδα παράσιτων που ήρθαν για βόλτα στην Αθήνα, χωρίς να έχουν καμία δυνατότητα παρέμβασης στη δουλειά του κοινοβείου/τρίκας; Γιατί επί της ευκαιρίας συναντήθηκαν και με τον εκπρόσωπο της Κομισιόν στο κοινοβείο Ντέκλαν Καστέλο, που ήρθε πριν από τους υπολοίπους τρώικαούς στην Αθήνα για να συναντηθεί εδώ με την ΕΕ, για να ανακοινωθεί αυτό που οι τρεις ευρωενοχώτικοι θεσμοί (Κομισιόν, ΕΚΤ, ΕΣΜ) και η κυβέρνηση έχουν συμφωνήσει για κάλυψη ενός δημοσιονομικού κενού ύψους 3% του ΑΕΠ. Σύμφωνα μ' αυτές τις διαρροές, τις ενταγμένες στην τακτική του Χότζα, μένει το ΔΝΤ, που με το γνωστό άρθρο του Τόμσεν έχει μιλήσει για δημοσιονομικό κενό 4%-5%. Οπότε, αν δεν πρέπει να επιμυστεί άλλες περιπέτειες δυσκολίες».

Δεν πέρασε πολύς καιρός από τότε που ο Τσακαλώτος διέψευθε οργισμένος, μ' εκείνο το προκλητικό στιλάκι του «ξερόλα» που χρησιμοποίησε, δημόσια, στο μιλούσαν για νέα μέτρα. Υπάρχει από το καλοκαίρι συμφωνία με μέτρα 1% του ΑΕΠ, που θα νομοθετηθούν το 2016 και θα αφορούν το

2017 και το 2018, έλεγε σε ένα από τα πιο paper που διανέμει σχεδόν σε καθημερινή βάση. Μέσα σε λίγες μέρες, από το 1% φτάσαμε στο 3% και μέχρι να κλείσει η αξιολόγηση μπορεί το νούμερο ν' ανεβεί λίγο ακόμα. Όπως είπε στη γερμανική «Χάντελσμιπλτ» ο επικεφαλής οικονομολόγος του ΔΝΤ Μόρις Ομπτφελντ, **«βραχυπρόθεσμα μπορεί να υπάρξει κάποια ελαστικότητα στους στόχους του προϋπολογισμού»**. Ε, άμα κατέβει κάμποσο η Ντέλια, δεν πρέπει ν' ανεβεί λίγο ο Ευκλείδης, να τα τελειώσουμε με την εκκρεμότητα και μαζί με τις αναστασιές καδωνοκρουσίες του μεγάλου Σαββάτου να σηκάνει και η ανάσταση της ελληνικής οικονομίας, όπως έχει υποσχεθεί ο Τσίπρας;

Ο Καστέλο διέρρευσε και ο Γκουαλιέρι επιβεβαίωσε πως για την Κομισιόν (επομένως και για την ΕΚΤ και τον ΕΣΜ) όλα τα ζητήματα της αξιολόγησης πρέπει να κλείσουν **πακέτο**. Δηλαδή, και τα «κόκκινα δάνεια», που σύμφωνα με τις διαρροές των Τσακαλώτος-Σταθάκη η συγκυβέρνηση επέδωσε να αναβάλει για τη Σεπτέμβρη. Δεν είναι τυχαίο ότι την περασμένη Τρίτη, ο Δραγασάκης συγκάλεσε σύσκεψη με τη συμμετοχή των Τσακαλώτου, Χουλιάρη, **Στουρνάρα** και των εκπροσώπων του Δημοσίου στα ΔΣ των τραπεζών, στην οποία «συζητήθηκε η κατάσταση στην λειτουργία των τραπεζών μετά την ανακεφαλαιοποίηση τους καθώς και το θέμα της διαχείρισης των κόκκινων δανείων».

Για να έχουμε μια σαφέστερη εικόνα, σημειώνουμε ότι το 3% του ΑΕΠ είναι περίπου 5,4 δισ. ευρώ νέα μέτρα

Γήπεδο Μελισσανίδη

Σκάνδαλο ανάλογο μ' αυτό του Βατοπεδίου

Το μεσημέρι της περασμένης Πέμπτης, ο Σκουρλέτης υπέγραψε την ΑΕΠΟ (Αδεια Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων) για τη μελέτη του γηπέδου Μελισσανίδη, την οποία ετοιμάζαν εντατικά οι υπηρεσιακοί παράγοντες της Διεύθυνσης Περιβαλλοντικής Αδειοδότησης του υπουργείου, αφορού ο Σκουρλέτης τους άναψε το πράσινο φως να προχωρήσουν, προκειμένου να κάνει το χατίρι του Μελισσανίδη.

Η έκδοση ΑΕΠΟ για ένα έργο στο οποίο ως φορέας εμφανίζεται η εταιρία «Δικέφαλος 1924» ΑΕ είναι **αφεαυτής σκανδαλώδης**, όπως αναλυτικά έχουμε γράψει. Από τη στιγμή που η αρμόδια Διεύθυνση και η πολιτική ηγεσία του υπουργείου γνώριζαν ότι υπάρχει «πρόβλημα» (τουλάχιστον) όφειλαν να αποσύνουν από κάθε ενέργεια μέχρι να λυθεί αυτό το «πρόβλημα». Όμως, από μια πανικόβλητη πολιτική κλίμα, που αναζητά προστατές στους ισχυρούς του χρήματος

Δεν έχουμε δει την ΑΕΠΟ και δεν μπορούμε να τη σχολιάσουμε στο περιεχόμενό της. Θα το κάνουμε όταν δημοσιοποιηθεί. Η ΑΕΠΟ, όμως, έτσι κι αλλιώς δεν λύνει το **πρόβλημα** που έχει η μίζα του Μελισσανίδη στη Νέα Φιλαδέλφεια. Διότι, ακόμα και μετά τις σκανδαλώδεις ρυθμίσεις του Ν. 4277/2014,

που κρήνηκαν συνταγματικές δικές του προηγούμενες αποφάσεις, η **εταιρία του Μελισσανίδη δεν μπορεί να χτίσει γήπεδο εμφανιζόμενη ως παραχωρησιούχος του οικοπέδου**.

Διότι το συγκεκριμένο οικόπεδο **εξακολουθεί να παραμένει στην ιδιοκτησία του Δημοσίου**. Έχει παραχωρηθεί **μόνο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση** στο Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ, το οποίο **απαγορεύεται να το μεταβιβάσει** σε οποιονδήποτε τρίτο και ιδιαίτερα σε μια ανώνυμη εταιρία, η οποία είναι από τη φύση της κερδοσκοπική και δεν επιδιώκει κοινωνικές σκοπούς.

Πέραν αυτού, που αποτελεί το **Βασικό λόγο απαγόρευσης**, ο ίδιος ο Ν. 4277/2014 επιτρέπει στην ΑΕΚ να συνάψει ειδικές προγραμματικές συμβάσεις αθλητικής ανάπτυξης μόνο με φορείς του δημοσίου. Πράγμα που έχει επισημανθεί στο έγγραφο του και το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Προτοβουλίας και Εργου του ΥΠΕΝ

Εργου του ΥΠΕΝ.

Η σύμβαση παραχώρησης από το ερασιτεχνικό σωματείο ΑΕΚ στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, εκτός του ότι είναι **αφεαυτής εμφανιζόμενη ως παραχωρησιούχος του οικοπέδου**.

Διότι το συγκεκριμένο οικόπεδο **εξακολουθεί να παραμένει στην ιδιοκτησία του Δημοσίου**. Έχει παραχωρηθεί **μόνο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση** στο Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ, το οποίο **απαγορεύεται να το μεταβιβάσει** σε οποιονδήποτε τρίτο και ιδιαίτερα σε μια ανώνυμη εταιρία, η οποία είναι από τη φύση της κερδοσκοπική και δεν επιδιώκει κοινωνικές σκοπούς.

Πέραν αυτού, που αποτελεί το **Βασικό λόγο απαγόρευσης**, ο ίδιος ο Ν. 4277/2014 επιτρέπει στην ΑΕΚ να συνάψει ειδικές προγραμματικές συμβάσεις αθλητικής ανάπτυξης μόνο με φορείς του δημοσίου. Πράγμα που έχει επισημανθεί στο έγγραφο του και το Αυτοτελές Τμήμα Νομοθετικής Προτοβουλίας και Εργου του ΥΠΕΝ

Εργου του ΥΠΕΝ.

Η σύμβαση παραχώρησης από το ερασιτεχνικό σωματείο ΑΕΚ στη «Δικέφαλος 1924» ΑΕ, εκτός του ότι είναι **αφεαυτής εμφανιζόμενη ως παραχωρησιούχος του οικοπέδου**.

Διότι το συγκεκριμένο οικόπεδο **εξακολουθεί να παραμένει στην ιδιοκτησία του Δημοσίου**. Έχει παραχωρηθεί **μόνο κατά χρήση, διοίκηση και διαχείριση** στο Ερασιτεχνικό Σωματείο ΑΕΚ, το οποίο **απαγορεύεται να το μεταβιβάσει** σε οποιονδήποτε τρίτο και ιδιαίτερα σε μια ανώνυμη εταιρία, η οποία είναι από τη φύση της κερδοσκοπική και δεν επιδιώκει κοινωνικές σκοπούς.

Και πάλι για την απουσία ταξικού προσανατολισμού

Στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας, σχολιάζαμε τη συγκατάθεση του συλλόγου διδασκόντων του Ιου ΓΕΛ Ξάνθης να πραγματοποιηθεί εκδρομή των μαθητών στο Ευρωκοινοβούλιο των Βρυξελλών κατόπιν πρόσκλησης του ευρωβουλευτή του νεοναζιστικού μορφώματος της Χρυσής Αυγής Ε. Συναδινού, όπως και κάθε άλλη απόφαση που παίρνεται αβασάνιστα και προωθεί την άκριτη υποταγή στα ιδεολογήματα και τις εντολές της αστικής εξουσίας, που πραγματώνονται όχι μόνο μέσα από το περιεχόμενο των αναλυτικών προγραμμάτων αλλά και με διάφορα «καινοτόμα προγράμματα», ως μία από τις συνέπειες της απουσίας ταξικού προσανατολισμού.

Απειρα είναι τα παραδείγματα στο πλαίσιο της ρουτίνας της καθημερινότητας στο αστικό σχολείο. Απειρες και οι προσπάθειες που πρέπει να καταβάλλουν οι ταξικά συνειδητοποιημένοι εκπαιδευτικοί (μειοψηφία, δυστυχώς, σήμερα) να αποτρέψουν τους συναδέλφους τους από πράξεις και αποφάσεις που προσβάλλουν τους ίδιους ως εργαζόμενους και παιδαγωγούς που απευθύνονται στα παιδιά της εργατικής τάξης και της εργαζόμενης κοινωνίας. Που θίγουν, όμως, και την ίδια τη μαθητική νεολαία, την οποία η κυρίαρχη τάξη επιθυμεί λοβοτομημένη, υποταγμένη, κατακυριευμένη από φοβικά σύνδρομα, άρα και μελλοντικά απόλυτα διαχειρίσιμη.

Η είδηση-νέο παράδειγμα απουσίας ταξικού προσανατολισμού μας έρχεται από το Ηράκλειο Κρήτης (την αλιεύσαμε από το εκπαιδευτικό δίκτυο alfanita).

Το παράδειγμα προς αποφυγήν κάποιων σχολείων, που προσέτρεξαν να τοποθετήσουν κάμερες παρακολούθησης-επιτήρησης των μαθητών καταγγέλλει με ανακοίνωσή της η τοπική ΕΛΜΕ, την οποία και αναδημοσιεύουμε:

«Το Δ.Σ. της ΕΛΜΕ Ηρακλείου ομόφωνα εκφράζει την έντονη αντίθεσή του στην τοποθέτηση συστημάτων παρακολούθησης, βιντεοεπιτήρησης, κάμερες κλπ στα σχολεία.

Η λειτουργία της κάμερας είναι μέτρο αυταρχισμού από τη φύση του, καθώς λειτουργεί ανασταλτικά και κατασταλτικά στην ελευθερία κινήσεων και στην ελευθερία λόγου και της κριτικής, που αποτελούν την ουσία της εκπαίδευσης και της παιδαγωγικής ελευθερίας. Υπονομεύει τη δημοκρατική λειτουργία του σχολείου και μπορεί να αποτελέσει μέσο ποινικοποίησης της συλλογικής δράσης της ελεύθερης διακίνησης ιδεών αλλά και της υπονόμησης δημοκρατικών εργασιακών και ατομικών δικαιωμάτων και συνδικαλιστικών ελευθεριών.

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα δεν είναι τυχαίο που τονίζει.

“Η ύπαρξη και μόνο καμερών σε σχολεία και άλλους χώρους όπου δραστηριοποιούνται ανήλικοι (όπως παιδικοί σταθμοί, οικοτροφεία, φροντιστήρια κλπ.) χρήζει ιδιαίτερης προσοχής, αφού δεν είναι εύκολο να αξιολογηθούν οι συνέπειες που μια τέτοια επεξεργασία μπορεί να έχει για την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας των ανηλίκων. Συγκεκριμένα, υπάρχει ο κίνδυνος να περιορισθεί η ανάπτυξη της έννοιας της ελευθερίας τους, εάν πιστέψουν από μικρή ηλικία ότι είναι φυσιολογικό να παρακολουθούνται μέσω καμερών (βλ. και Γνωμοδότηση 2/2009 της Ομάδας)”.

Με την ηλεκτρονική παρακολούθηση εθίζονται οι μαθητές να δέχονται παθητικά τον έλεγχο της φυσικής παρουσίας και δράσης τους, σαν να είναι ύποπτοι, γεγονός που επιδρά αρνητικά στη διαμόρφωση της προσωπικότητας και προσβάλλει βάναυσα την προσωπική τους αξιοπρέπεια αλλά και την παιδαγωγική λειτουργία του σχολείου.

Είναι σίγουρο ότι η χρήση μέσων παρακολούθησης στα σχολεία δεν επιτρέπεται. Είναι αντιπαιδαγωγικό και αντιεκπαιδευτικό το να ελέγχεις τη ζωή του σχολείου με συστήματα ηλεκτρονικής παρακολούθησης ακόμα και αν δεν καταγράφουν.

Ο νομοθέτης προβλέπει χρήση καμερών σε “ιδιαίτερες περιπτώσεις” εκτός σχολείου. Μεμονωμένα περιστατικά δεν μπορεί να αποτελέσουν άλλοθι για εγκατάσταση καμερών στις σχολικές μονάδες. Να επισημάνουμε ιδιαίτερα ότι σχολικός χώρος θεωρείται και ο αύλειος χώρος.

Το Δ.Σ. της ΕΛΜΕ καλεί τα σχολεία όπου έχουν εγκαταστήσει συστήματα παρακολούθησης να τα απομακρύνουν άμεσα.

Όσο για τη φύλαξη του σχολείου, προτείνουμε την πρόσληψη φυλάκων, όπως πρέπει να συμβαίνει με όλα τα σχολεία.

Το Δ.Σ. της ΕΛΜΕ δηλώνει ότι είναι έτοιμο να συνεργαστεί με όλα τα σχολεία και τις δημοτικές αρχές για να αντιμετωπιστούν προβλήματα.

Καλούμε, τέλος, την ηγεσία του ΥΠΕΠΘ να λάβει τα αναγκαία μέτρα, για την φύλαξη των σχολικών μονάδων ώστε να αποφευχθούν τέτοια μέτρα.

Για το Δ.Σ. της Ε.Λ.Μ.Ε. Ηρακλείου».

Αξιολόγηση στο πλαίσιο της σκληρής ανταγωνιστικότητας των πανεπιστημίων στο έδαφος του καπιταλισμού ή πραγματική συνεισφορά στις λαϊκές ανάγκες;

Καμαρώνουν το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και το Πολυτεχνείο Κρήτης, το μεν πρώτο για την κατάταξή του σε υψηλές θέσεις της λίστας διεθνούς κατάταξης Πανεπιστημίων και το δεύτερο για τους επαίνους που δέχτηκε από τους εξωτερικούς αξιολογητές της Επιτροπής Εξωτερικών Εμπειρογνομόνων για την έρευνα που διεξάγει.

Το ΑΠΘ, γιατί σύμφωνα με τη Διεθνή κατάταξη της QS για το 2016 ανήλθε στα 300 καλύτερα Πανεπιστήμια της παγκόσμιας κατάταξης (μεταξύ των 4.226 Πανεπιστημίων του κόσμου που εξετάζει η QS) σε 14 από τα 42 θεματικά-επιστημονικά πεδία (βαθμολογήθηκε σε 36 από τα 42), ενώ σε 5 από αυτά βρίσκεται μεταξύ των 200 κορυφαίων.

Ειδικότερα: Στις θέσεις 51-100 κατατάσσεται το ΑΠΘ στο πεδίο της Αρχαιολογίας, καθώς επίσης και στο πεδίο των Πολιτικών Μηχανικών, για τέταρτη μάλιστα συνεχή χρονιά. Στις θέσεις 101-150 βρίσκεται στις Επιστήμες του Περιβάλλοντος, ενώ στις θέσεις 151-200 στα πεδία της Γεωπονίας και της Δασολογίας, καθώς και στις Επιστήμες Γης και Θάλασσας.

Το δε Πολυτεχνείο Κρήτης γιατί η Εκθεση Εξωτερικής Αξιολόγησης αναφέρεται σε αυτό με τα εξής λόγια: «Η έρευνα είναι βασική αποστολή του Πολυτεχνείου Κρήτης και ως αποτέλεσμα το ίδρυμα παράγει μεγάλο όγκο ερευνητικών αποτελεσμάτων υψηλού επιπέδου. Το Πολυτεχνείο Κρήτης είναι ένα από τα πιο παραγωγικά πανεπιστήμια στην Ελλάδα στην έρευνα και μπορεί να συγκριθεί θετικά με αντίστοιχα πανεπιστήμια της Ευρώπης και της Βορείου Αμερικής. Ο αριθμός των ερευνητικών προγραμμάτων που εκπονούνται στο ίδρυμα υπερδιπλασιάστηκε από το 2012.» (η Εκθεση κοινοποιήθηκε στο Πολυτεχνείο Κρήτης από την Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας, ΑΔΙΠ).

Εξίσου θετικά είναι τα σχόλια της Επιτροπής Εξωτερικών Εμπειρογνομόνων, που συνέταξε την Εκθεση, η οποία και αναφέρει: «Η Επιτροπή Εξωτερικών Εμπειρογνομόνων κατατάσσει συνολικά το Πολυτεχνείο Κρήτης στην υψηλότερη δυνατή βαθμολογία, “Worthy of Merit”».

Πολλές φορές στο παρελθόν έχουμε αναφερθεί αναλυτικά στην κοροϊδία της διεθνούς κατάταξης των Πανεπιστημίων. Μιλάμε για κοροϊδία γιατί

δεν είναι δυνατόν να γίνει μια κατάταξη για τα Πανεπιστήμια, που να λαμβάνει υπόψη της δεδομένα από έναν πολύ μεγάλο αριθμό ιδρυμάτων όλου του κόσμου, όπου υπάρχουν εντελώς διαφορετικά καθεστώτα λειτουργίας των Πανεπιστημίων, χωρίς αυτή να πέφτει σε σφάλματα.

Αναφέραμε επίσης ότι τα κριτήρια κατάταξης που παίρνονται υπόψη για να «μετρηθεί» η «ανταγωνιστικότητα» των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων, είναι η συμμετοχή των αποφοίτων τους σε διεθνείς διαγωνισμούς, πόσοι από τους καθηγητές τους είναι καταξιωμένοι με βραβεία, πόσο «δημοφιλή» είναι τα ιδρύματα στους καθηγητές παγκοσμίως, δηλαδή αν μπορούν να τους προσελκύουν για δουλειά με παχυλούς μισθούς, σε ποιο βαθμό ικανοποιούν τα αιτήματα των καπιταλιστών, πόσο «καλούς» φοιτητές (με

τον τρόπο που εννοεί ο καπιταλισμός το «καλός») διαθέτουν, αν έχουν μεγάλη παραγωγή «αποδοτικής» έρευνας (δηλαδή έρευνας κατά παραγγελία καπιταλιστικών επιχειρήσεων), αν έχουν δημιουργήσει παραρτήματα σε άλλες χώρες, κλπ.

Σημειώναμε πως όταν στην πρώτη κατάταξη (κατάταξη ARWU (Academic Ranking of World Universities) το κομβικό στοιχείο για τον καθορισμό των αποτελεσμάτων είναι τα βραβεία και στη δεύτερη (κατάταξη QS World University Rankings) το πόσοι σχετικά γνωστοί καθηγητές και εργοδότες ψήφισαν το κάθε ίδρυμα στα καλύτερα, αυτό που φαίνεται να μετράει πιο πολύ είναι το πόσο «δικτυωμένο» είναι το κάθε πανεπιστήμιο και όχι η ποιότητα των παρεχόμενων σπουδών. Γι' αυτό και δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι και οι δύο κατατάξεις (οι δημοφιλέστερες διεθνείς κατατάξεις)

έχουν δεχθεί σκληρή κριτική.

Θα είμαστε αφελείς, βέβαια, αν υποστηρίζαμε ότι τα Πανεπιστήμια που βρίσκονται στις πρώτες θέσεις της κατάταξης είναι εκεί μόνο επειδή είναι δημοφιλή και έχουν τις κατάλληλες γνωριμίες. Σαφώς και παρέχουν σπουδές υψηλής ποιότητας.

Το βασανιστικό, όμως, ερώτημα που κάνουν αυτοί που τοποθετούνται από την πλευρά των λαϊκών συμφερόντων είναι τι κόστος έχουν αυτές οι σπουδές; Σε ποιους απευθύνονται; Σε παιδιά από τα φτωχολαϊκά στρώματα ή μόνο σε μια ελίτ από τους κόλπους της αστικής τάξης;

Είναι επίσης κατανοητό ότι αναπόφευκτα η δημοσιοποίηση των αποτελεσμάτων της αξιολόγησης γεννά την κατηγοριοποίηση των Πανεπιστημίων, την κατάταξη και «βαθμολόγησή» τους, έστω και μέσα στην ίδια την πανεπιστημιακή κοινότητα και την κοινωνία. Ειδικά η τελευταία -και εδώ αναφερόμαστε στην εργαζόμενη κοινωνία- εθίζεται να αποδέχεται αποτελέσματα, των οποίων τις προϋπάρχουσες διαδικασίες και τα κριτήρια αγνοεί, διαμορφώνοντας έτσι μια στρεβλή εικόνα για την ποιότητα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που φυσικά δεν έχει να κάνει σε τίποτε με τα δικά της ταξικά συμφέροντα.

Υποσχέσεις

Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας (Φίλης, Αναγνωστοπούλου) έχει βαλθεί να μας πείσει ότι βρίσκεται σε καλό δρόμο στις διαπραγματεύσεις με το κουαρτέτο για τους διορισμούς 10.000 ή 13.000 μόνιμων εκπαιδευτικών μέχρι τον φετινό Ιούνιο ή Ιούλιο και ότι προγραμματίζονται και άλλοι 7.000 διορισμοί μέσα στην επόμενη διετία. Όπως μας ενημερώνει όλα αυτά θα γίνουν με το που θα λήξει η περίφημη αξιολόγηση από τα αφεντικά.

Το αν οι ιμπεριαλιστές δανειστές επιτρέψουν κάποιους διορισμούς στην εκπαίδευση, μιας και η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο, εφόσον το επιτρέψουν οι δημοσιονομικές συνθήκες (διάβαζε οι νέες «τρύπες» που θα ανακαλύψουν και θα απαιτήσουν να κλείσουν με νέα δυσβάσταχτα μέτρα) μένει να το δούμε. Αν και πολύ αμφιβάλλουμε, αφού είναι δεδομένο ότι τα αφεντικά (ντόπια και ξένα) επιθυμούν την εκβύθρυνση ανατροπή των εργασιακών σχέσεων στο δημόσιο και την αντικατάσταση των σταθερών σχέσεων εργασίας με σχέσεις-λάστιχο (εξ ου και η μεγάλη απασχόληση αναπληρωτών ΕΣΠΑ στην δημόσια εκπαίδευση).

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι και οι φοβερές ελλείψεις στα δημόσια νοσοκομεία σε ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, που όμως

δεν καλύπτονται, ούτε υπάρχει σχετική πρόβλεψη γι' αυτό.

Παρόλ' αυτά ο Φίλης επιμένει, ενισχύοντας καθημερινά τη σχετική προπαγάνδα.

Η οποία, βέβαια, υπονομεύεται από την ίδια την πραγματικότητα. Όπως ο ίδιος αναγκάστηκε να παραδεχτεί πρόσφατα στη Βουλή τα κενά στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση είναι ακόμη και τώρα 2.556. Από αυτά τα 649 αφορούν όλες τις ειδικότητες της Γενικής Εκπαίδευσης, τα 1.345 την παράλληλη στήριξη και τα 15 τα τμήματα ένταξης και ΣΜΕΑΕ. Στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση τα κενά είναι 1.207.

Τα στοιχεία του υπουργού Παιδείας είναι κατώτερα της πραγματικότητας. ΔΟΕ και ΟΛΜΕ δηλώνουν ότι τα κενά που θα παραμείνουν έως το τέλος της χρονιάς ακάλυπτα είναι πάνω από 3.000, με 2.000 περίπου κενά στην Πρωτοβάθμια και 1.200 στη Δευτεροβάθμια. Έχουν, όμως, την αξία τους, μιας και η παραδοχή -θράσος είναι στην πραγματικότητα, καθώς ομολογείται από χείλη ανθρώπων που έχουν αναλάβει εν γνώσει τους να διαχειριστούν τον ελληνικό καπιταλισμό και μάλιστα σε περίοδο μεγάλης οικονομικής κρίσης- είναι του ίδιου του υπουργού Παιδείας.

Αρνήθηκαν να μας δώσουν τα Ισοζύγια Γάλακτος

Επιβεβαιώνονται οι αποκαλύψεις μας για τη μαζική χρήση εβαπορέ γάλακτος

Όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο («Σκάνδαλο με τη χρήση εβαπορέ γάλακτος»), στις 22 Μάρτη με αίτησή μας ζητήσαμε από τον πρόεδρο του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ να μας χορηγήσει τα Μηνιαία Ισοζύγια Γάλακτος για την περίοδο από το Γενάρη του 2014 μέχρι το Φλεβάρη του 2016 και να μας ενημερώσει για τα πρόστιμα που έχουν επιβληθεί σε γαλακτοβιομηχανίες για παράνομη χρήση πρώτων υλών στην παρασκευή γαλακτοκομικών προϊόντων και για το βαθμό είσπραξης αυτών των προστίμων.

Την περασμένη Πέμπτη, ο διευθύνων σύμβουλος του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ Α. Καπρέλης απάντησε αρνητικά σε όλα τα αιτήματά μας και μας παρέπεμψε στη Διεύθυνση Κτηνοτροφικών Υποδομών και Μεταποίησης Ζωικών Προϊόντων του ΥΠΑΑΤ (ΔΚΥΜΖΠΥ), ως αρμόδια να εξετάσει τα αιτήματά μας. Στην απάντησή του ισχυρίζεται επιπρόσθετα, ότι τα Ισοζύγια Γάλακτος περιλαμβάνουν στοιχεία τα οποία προστατεύονται από το νόμο 2742/1997 περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων!

Παραθέτουμε ολόκληρη την απάντηση του διευθύνοντα συμβούλου του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ:

«ΘΕΜΑ: Απάντηση σε αίτημα παροχής στοιχείων

Απαντώντας στο αίτημά σας, σας γνωρίζουμε ότι οι Μηνιαίες Δηλώσεις Ισοζυγίων Γάλακτος δεν αποτελούν δημόσια έγγραφα. Όπως προβλέπεται από την 1678/111284/2015 Απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, η πρόσβαση στα στοιχεία αυτά άλλων φορέων τελεί υπό την έγκριση της Διεύθυνσης Κτηνοτροφικών Υποδομών και Μεταποίησης Ζωικών Προϊόντων του ΥΠΑΑΤ. Σε κάθε περίπτωση στις δηλώσεις αυτές περιλαμβάνονται στοιχεία τα οποία προστατεύονται από το νόμο 2472/1997 (περί προστασίας προσωπικών δεδομένων) και δεν μπορούν να κοινοποιούνται σε τρίτους.

Σε ό,τι αφορά τα πρόστιμα που έχουν επιβληθεί θα πρέπει να απευθυνθείτε στην παραπάνω Διεύθυνση του ΥΠΑΑΤ η οποία είναι αρμόδια για την επιβολή τους.

Είμαστε στην διάθεσή σας για κάθε πληροφορία ή πρόσθετη διευκρίνιση».

Περιλαμβάνουν άραγε τα Ισοζύγια Γάλακτος προσωπικά δεδομένα που προστατεύονται από το σχετικό νόμο;

Τα Ισοζύγια Γάλακτος αποτυπώνουν τις πρώτες ύλες που εισάγουν οι γαλακτοβιομηχανίες και τα γαλακτοκομικά προϊόντα που παράγουν. Τίποτα πέραν αυτών. Δεν περιλαμβάνουν τον τρόπο παραγωγής των γαλακτοκομικών προϊόντων, για να πει κανείς ότι πρέπει να προστατευθούν οι (λέμε τώρα) μυστικές συνταγές που χρησιμοποιεί η κάθε γαλακτοβιομηχανία. Ο ισχυρισμός περί προσωπικών δεδομένων, λοιπόν, είναι **κάλπικος** και προβάλλεται μόνο για ένα σκοπό. Επειδή θέλουν να κρύψουν τη **μαζική αγορά εβαπορέ γάλακτος** το γεγονός ότι αυτό **αναμειγνύεται με νωπό γάλα και χρησιμοποιείται στην παραγωγή όλων των γαλακτοκομικών προϊόντων**. Πρακτική που **απαγορεύεται αυστηρά** από τον Κώδικα Τροφίμων

και Ποτών (ΚΤΠ).

Σύμφωνα με υπηρεσιακούς παράγοντες, με τους οποίους επικοινωνήσαμε, ακόμα και κάποιος που δεν είναι ειδικός στην παραγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων μπορεί εύκολα να αντιληφθεί εάν χρησιμοποιούνται ή όχι απαγορευμένες πρώτες ύλες, αρκεί μόνο να διαβάσει τα Ισοζύγια Γάλακτος. Οπότε εύκολα γίνεται αντιληπτή η σκοπιμότητα της άρνησης να μας χορηγήσουν τα δημόσια έγγραφα που ζητήσαμε. Εξίσου εύκολα βγαίνουν και τα σχετικά συμπεράσματα.

Στην αίτησή μας υποστηρίξαμε ότι τα Ισοζύγια Γάλακτος είναι δημόσια έγγραφα, διότι τα στοιχεία που περιλαμβάνουν αφορούν ευθέως τα δημόσια συμφέρον. Ενδιαφέρουν τους εργαζόμενους, ως καταναλωτές, προκειμένου να γνωρίζουν τι τρώνε και τι πληρώνουν. Ο διευθύνων σύμβουλος του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, με ύφος απόλυτης αυθεντίας που μπορεί να αποφαίνεται επί παντός του επιστητού, χωρίς να μπαίνει στον κόπο να επιχειρηματολογεί επί των ισχυρισμών του, μας απάντησε ότι τα Ισοζύγια Γάλακτος δεν αποτελούν δημόσια έγγραφα. Για εμάς είναι προφανές ότι επιδιώκει να μην έρθει στο φως το πραγματικό γεγονός της μαζικής χρήσης εβαπορέ γάλακτος για την παρασκευή τόσο νωπού γάλακτος όσο και γαλακτοκομικών προϊόντων.

Παραθέσαμε σκόπιμα ολόκληρη την απάντησή του διευθύνοντα συμβούλου για να μπορεί κάθε αναγνώστης να απαντήσει μόνος του στο ερώτημα: είναι αυτή απάντηση κρατικού παράγοντα που επιθυμεί να διευκολύνει τη δημοσιογραφική έρευνα που έχει ως στόχο της την αποκάλυψη της αλήθειας ή απάντηση κρατικού παράγοντα που προσπαθεί να εμποδίσει αυτή την έρευνα;

Για τα πρόστιμα, ο διευθύνων σύμβουλος του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ δηλώνει αναρμοδιότητα και μας παραπέμπει στη ΔΚΥΜΖΠ του ΥΠΑΑΤ, με το επιχείρημα ότι αυτή η Διεύθυνση επιβάλλει τα πρόστιμα. Και ως προς αυτό είναι ανακριβής ο διευθύνων σύμβουλος, γιατί τα πρόστιμα επιβάλλονται από τον γενικό γραμματέα του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Προστίμων, μετά από εισήγηση αυτής της Διεύθυνσης, η οποία βασίζει την πρότασή της στους ελέγχους που διεξάγουν οι υπηρεσίες του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ! Δήλωσε αναρμοδιότητα (αυτό το λένε και «πετάω τη μπάλα στην κερκίδα») προκειμένου να αποφύγει να δώσει στοιχεία για τις παρατυπίες που διαπιστώνουν οι υπηρεσίες του και το ποσοστό αυτών των παρατυπιών που γίνεται αποδεκτό από τον γενικό γραμματέα του υπουργείου.

Στο δημοσίευσμά μας αναφέραμε πως υπηρεσιακοί παράγοντες παραδέχτηκαν ότι πράγματι χρησιμοποιείται εβαπορέ γάλα και πως διαχρονικά όλες οι πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης χαρακτηρίζουν αναχρονιστικές τις απαγορεύσεις του ΚΤΠ. Απ' αφορμή την αίτησή μας για τα Ισοζύγια Γάλακτος επικοινωνήσαμε με υπηρεσιακούς παράγοντες του ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ. Όλοι, χωρίς εξαίρεση, παραδέχτηκαν ότι πράγματι οι γαλακτοβιο-

μηχανίες αγοράζουν μαζικά εβαπορέ γάλα. Όταν όμως τους ρωτούσαμε τι το θέλουν το εβαπορέ γάλα, όταν από τον ΚΤΠ απαγορεύεται η χρήση του για την παραγωγή γαλακτοκομικών προϊόντων, οι απαντήσεις που μας έδωσαν ήταν διανοητικές. Άλλοι δήλωναν άγνοια για τον προορισμό του εβαπορέ γάλακτος που εισάγουν οι γαλακτοβιομηχανίες (άγνοια, μολονότι αρκεί η κοινή λογική) και άλλοι, που είναι κοντά στους ελέγχους των γαλακτοβιομηχανιών, παραδέχτηκαν ότι το εβαπορέ χρησιμοποιείται στην παραγωγή γιαουρτιού και τυριών, όχι όμως και στην παραγωγή νωπού γάλακτος.

Κάποιοι αναφέρθηκαν στους ισχυρισμούς των βιομηχανιών, ότι δεν μπορούν να κάνουν διαφορετικά, γιατί εισάγονται από την ΕΕ γαλακτοκομικά προϊόντα στην παρασκευή των οποίων χρησιμοποιήθηκε εβαπορέ γάλα, σε τιμές χαμηλότερες και προκειμένου ν' αντέξουν τον ανταγωνισμό αυτών των εισαγόμενων γαλακτοκομικών προϊόντων πρέπει να κάνουν το ίδιο. Διευκρίνισαν, δε, ότι αυτοί δεν συμφωνούν ούτε με τη χρήση εβαπορέ γάλακτος ούτε με τους ισχυρισμούς των βιομηχανιών.

Με τους ίδιους υπηρεσιακούς παράγοντες συζητήσαμε και για τη χρήση από τις γαλακτοβιομηχανίες της ελληνικής σημαίας στις συσκευασίες του νωπού γάλακτος και του γιαουρτιού. Αυτό που τονίσαμε είναι ότι δεν είναι δυνατόν να δίνεται η ελληνική σημαία στο γάλα και στο γιαούρτι, τη στιγμή που χρησιμοποιείται εβαπορέ γάλα. Γιατί η χρήση της ελληνικής σημαίας ως σήματος επιτρέπεται μόνο στο γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα που χρησιμοποιούν αποκλειστικά ελληνικό και όχι εισαγόμενο (ή ελληνοποιημένο) νωπό γάλα. Για να δικαιολογήσουν το γεγονός ότι ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ δίνει στις γαλακτοβιομηχανίες την άδεια να τοποθετούν ελληνική σημαία σε προϊόντα νωπού γάλακτος και γιαουρτιού από νωπό γάλα, ισχυρίστηκαν ότι στην παραγωγή νωπού γάλακτος δεν χρησιμοποιείται εβαπορέ.

Ποιον προστατεύει ο ΟΟΣΑ;

Ο πρωθυπουργός Τσίπρας ακόμα και στην προ ημερήσιας διάταξης κοινοβουλευτική κορονομαχία της περασμένης Τρίτης δεν παρέλειψε να πλέξει το εγκώμιο του γενικού γραμματέα του ΟΟΣΑ Ανχελ Γκουρία, τον οποίο δέχτηκε και πάλι στο Μαξίμου. Ο κ. Γκουρία, ως γνωστόν, πήρε ένα σκασμό λεφτά για να φτιάξει την περιβόητη εργαλειοθήκη, την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ -όσο βρισκόταν στην αντιπολίτευση- κατήγγειλε σαν εργαλείο του μνημονιακού νεοφιλελευθερισμού. Τώρα, βέβαια, η εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ αποτελεί το ιερό ευαγγέλιο του ΣΥΡΙΖΑ (το λέει και το τρίτο Μνημόνιο).

Όπως γράψαμε την περασμένη εβδομάδα, στην εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ γίνεται εκτενής αναφορά στη χρησιμοποίηση πρωτεΐνης γάλακτος και συμπυκνωμένου γάλακτος (εβαπορέ δηλαδή) για την παρασκευή γιαουρτιού. Η δε απαγόρευση χρήσης τους από

τον Κώδικα Τροφίμων και Ποτών χαρακτηρίζεται αναχρονισμός που πρέπει να εξαλειφθεί. Ιδού μερικά στοιχεία από την εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ, που αποκαλύπτουν ότι πρώτιστο μέλημα των συντακτών της είναι η άρση της απαγόρευσης χρήσης εβαπορέ γάλακτος στην παραγωγή γιαουρτιού.

«Σύμφωνα με τον ορισμό του γιαουρτιού, μόνο νωπό γάλα μπορεί να χρησιμοποιηθεί και οι πρωτεΐνες γάλακτος δεν επιτρέπονται...

Σε περίπτωση τροποποιήσεων στον καθορισμένο ορισμό (και ως εκ τούτου στη συνταγή) το προϊόν θα φέρει την ένδειξη “επιδόρπιο γάλακτος”...

Ο αρμόδιος για τη χάραξη πολιτικής καθορίζει επίσης το “Γιαούρτι” με έναν τρόπο που το διακρίνει από άλλα παρόμοια προϊόντα που περιέχουν ζάχαρη, πρωτεΐνη γάλακτος και φρούτα ή χρησιμοποιούν ως πρώτη ύλη έναν άλλο τύπο γάλακτος εκτός από το νωπό γάλα...

Ο ορισμός του γιαουρτιού φαίνεται να είναι πολύ στενός...

Ο στενός ορισμός δεν επιτρέπει τη χρησιμοποίηση άλλων τύπων γάλακτος».

Οι συγκεκριμένες απόψεις που περιλαμβάνονται στην εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ δεν είναι καινούργιες. Είναι απόψεις που έχουν διατυπωθεί εδώ και χρόνια στην Ελλάδα. Μέσω αυτών των απόψεων επεδίωκαν να προετοιμάσουν το έδαφος για να αλλάξει ο τρόπος παρασκευής του γιαουρτιού, έτσι που πέρα από το νωπό γάλα, να επιτρέπεται η χρήση και γάλακτος εβαπορέ και πρωτεΐνης γάλακτος. Αυτές οι απόψεις είχαν μπει στο συρτάρι και η προσπάθεια για αλλαγή της παρασκευής του γιαουρτιού δεν ευοδώθηκαν. Τώρα ανασύρονται από το συρτάρι, μπαίνουν στην εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ και μέσω αυτής επιχειρείται η ριζική αλλαγή της παραγωγής του γιαουρτιού.

Με την άτυπη συναίνεση όλων των πολιτικών ηγεσιών του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, οι γαλακτοβιομηχανίες -μικρές και μεγάλες- χρησιμοποιούν παράνομα το εβαπορέ γάλα, χωρίς να το παραδέχονται δημόσια. Αντίθετα, χρησιμοποιούν παράνομα πρωτεΐνη γάλακτος, αλλά το παραδέχονται, αναγράφοντας την πρωτεΐνη ως συστατικό στις συσκευασίες των γιαουρτιών. Και βέβαια, ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ και οι πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (συμπεριλαμβανόμενης της σημερινής, Αποστόλου και Μπόλαρη) «σφυρίζουν κλέφτικα».

Από υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων πληροφορηθήκαμε πολλά για την πρωτεΐνη γάλακτος και για τους λόγους που αυτή χρησιμοποιείται στην παραγωγή γιαουρτιού. Επιγραμματικά αναφέρουμε ότι η πρωτεΐνη γάλακτος είναι υποπροϊόν του τυρόγαλου που μένει από την παραγωγή τυριών και η χρησιμοποίησή της από τις γαλακτοβιομηχανίες στην παρασκευή γιαουρτιού επιβάλλεται λόγω της μαζικής χρήσης εβαπορέ γάλακτος. Η συνήθης (παράνομη) πρακτική των γαλακτοβιομηχανιών είναι να αναμειγνύουν εβαπορέ γάλα με νερό σε αναλογία ένα προς δύο, να

προσθέτουν σ' αυτό το μείγμα και νωπό γάλα και να διαμορφώνουν την πρώτη ύλη από την οποία παράγουν και το λεγόμενο νωπό γάλα που πουλάνε και όλα τα γαλακτοκομικά τους προϊόντα.

Με βάση αυτή την «ιδεολογική βάση» της εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ, υπηρεσιακή παράγοντας συνέταξε το νομοσχέδιο που αποτελεί ένα από τα προαπαιτούμενα για την αξιολόγηση στο πλαίσιο του 3ου Μνημονίου. Το νομοσχέδιο έχει εγκριθεί από τον αναπληρωτή υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης Μ. Μπόλαρη και αργά ή γρήγορα θα δημοσιοποιηθεί και θα πάει στη Βουλή για ψήφιση από τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ. Δεν υπάρχει, λοιπόν, λόγος να ψάξουμε να το βρούμε. Σημειώνουμε μόνο ότι το δίδυμο της σημερινής πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, Β. Αποστόλου και Μ. Μπόλαρη, θα περάσει στην ιστορία ως το δίδυμο των νεκροθαφτών της γαλακτοκομικής παραγωγής.

Ελληνικό Σήμα της πλάκας

Ο νόμος 4072/2012 προβλέπει τη χρήση Ελληνικού Σήματος στο γάλα και τα γαλακτοκομικά προϊόντα. Στις 4 Ιούνη του 2014 δημοσιεύτηκε ο «Κανονισμός Απονομής Ελληνικού Σήματος στο γάλα και στα γαλακτοκομικά προϊόντα». Από έρευνα σε σούπερ μάρκετ διαπιστώσαμε ότι το Ελληνικό Σήμα έχει δοθεί από τον ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ στο νωπό γάλα και το γιαούρτι πολλών γαλακτοβιομηχανιών. Δεν εντοπίσαμε συσκευασίες νωπού γάλακτος και γιαουρτιού των ίδιων γαλακτοβιομηχανιών που να μη φέρουν το Ελληνικό Σήμα. Με δεδομένο, ότι για να πάρει μια γαλακτοβιομηχανία το Ελληνικό Σήμα και να το χρησιμοποιεί σε νωπό γάλα και γιαούρτι, θα πρέπει να χρησιμοποιεί αποκλειστικά ελληνικό νωπό γάλα, και με δεδομένο ότι αυτό δεν αρκεί για την παραγωγή του παστεριωμένου γάλακτος και του γιαουρτιού, εύκολα και χωρίς άλλα στοιχεία μπορούμε να οδηγηθούμε στο συμπέρασμα ότι ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ είτε δεν κάνει κανένα συστηματικό έλεγχο είτε -αν κάνει- αγνοεί την υποχρέωση των γαλακτοβιομηχανιών να χρησιμοποιούν αποκλειστικά ελληνικό νωπό γάλα για να πάρουν το Ελληνικό Σήμα.

Επειδή γνωρίζουμε ότι στα «χαρμάνια» των γαλακτοβιομηχανιών μπαίνουν και μεγάλες ποσότητες εβαπορέ γάλακτος και ότι από αυτά παράγουν και νωπό γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα, θεωρούμε ότι η χρήση του Ελληνικού Σήματος είναι απάτη σε βάρος του ελληνικού λαού. Ο ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ και το δίδυμο της πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης οφείλουν να αφαιρέσουν το Ελληνικό Σήμα και να αναγκάσουν άμεσα τις γαλακτοβιομηχανίες να μη χρησιμοποιούν ούτε λίτρο εβαπορέ γάλακτος.

Όσο για τα Ισοζύγια Γάλακτος που μας αρνούνται, θ' αναγκαστούν στο τέλος να μας τα δώσουν. Και θα 'ναι ντάλα μεσημέρι, όπως έλεγε κάποτε ο πρωθυπουργός τους.

Γεράσιμος Λιόντος

αντικΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Αυτό που «ξέχασαν» πολλοί να σημειώσουν «θρηνώντας» τον Γίochan Κρόιφ και την εποχή που σφράγισε, είναι ότι το 1978 δεν ακολούθησε την εθνική Ολλανδίας στο mundial της Αργεντινής, διαμαρτυρόμενος για την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και τις σφαγές της χούντας Βιντέλα...

Εξωστρέφεια

Κάποια στιγμή θα πρέπει να αποσαφηνιστεί αν ο μαιευτήρας-γυναικολόγος Γιάννης Μουζάλας (που μετεκπαιδεύτηκε στο Μιλάνο) έχει κάποια σχέση με τον ιταλο-αμερικανό Μάριο Μούζαλι, που σκότωσε τον Στέφανο Σαράφη...

- Μη με φλαμπουράρεις, σε ξέρω καλά.
- Τι σ' έπιασε και τσιπρίζεις;
- Αντε κουρουμπλίσου, μας σκουρλέτισες τα μουζάλια, κατρουύκαλε.

«- Να ποια είναι η ζωή, μαμά! Βλέπεις πώς ερεθίζουν τους ανθρώπους, τον έναν ενάντια στον άλλον! Είτε το θες είτε δεν το θες, είσαι υποχρεωμένος να χτυπήσεις. Και ποιον; Κάποιον που δεν έχει καθόλου δικαιώματα, όπως κι εσύ, κάποιον ακόμα πιο δυστυχισμένο κι από σένα επειδή είναι ηλίθιος. Οι αστυνομικοί, οι χωροφύλακες, οι χαφιέδες, όλοι τους είναι εχθροί μας, κι όμως είναι κι εκείνοι άνθρωποι σαν κι εμάς. Κι αυτούς τους ίδιους τους εκμεταλλεύονται. Και δε τους λογαριάζουν γι' ανθρώπους. Κι έτσι έχουνε χωρίσει τους ανθρώπους μεταξύ τους. Τους τύφλωσαν με τη βλακεία και το φόβο, τους δέσανε χειροπόδαρά, τους καταπιέζουν και τους εκμεταλλεύονται, τους ποδοπατούν και τους χτυπούν, τον έναν με τα χέρια του άλλου. Τους καταντήσανε τους ανθρώπους όπλα, κοτρώνες και ραβδιά, κι αυτό το λεν πολιτισμό. Είναι η κυβέρνηση, το κράτος...

Πήγε κοντά στη μητέρα του. Κι είπε:

- Αυτό είναι έγκλημα, μανά! Μια άγρια δολοφονία, εκατομμυρίων ανθρώπων, ένας φόνος των ψυχών! Καταλαβαίνεις; Τις ψυχές σκοτώνουν! Βλέπεις τη διαφορά ανάμεσα σ' εμάς και στους εχθρούς μας; Όταν κάποιος από μας χτυπήσει έναν άνθρωπο, ντρέπεται, αηδιάζει, υποφέρει... Οι άλλοι, αντίθετα, δολοφονούν τον κόσμο κατά χιλιάδες ήσυχα-ήσυχα δίχως λύπηση, δίχως ν' ανατριχιάζουν. Σκοτώνουν με χαρά! Μάλιστα! Με χαρά... Κι έτσι καταπιέζουν όλο τον κόσμο, μόνο και μόνο για να εξασφαλίσουν τα ξύλα στα σπίτια τους, τα έπιπλα, το ασήμι, το χρυσάφι και τα περιττά κουρελόχαρτα, κι όλα κείνα τα ψωροπράματα που τους δίνουν εξουσία πάνω στους διπλανούς τους. Σκέψου, δεν είναι για την ίδια τους την προστασία που σκοτώνουν το λαό και παραμορφώνουν τις ψυχές, δεν είναι για τον εαυτό τους που το κάνουν αυτό, μα για να υπερασπίσουν την ιδιότητά τους.

Ο Πάβελ άρπαξε το χέρι της μητέρας του και το 'σφιξε γέρνοντας κατά το μέρος της:

- Αν μπορούσες να νιώσεις όλη αυτή την ατιμία, αυτή τη βρωμερή σαπίλα... Τότε θα καταλάβαινες πως έχουμε δίκιο... Θα έβλεπες πόσο η ιδεολογία μας είναι μεγάλη κι ωραία!

Η μητέρα σηκώθηκε, κατασυγκινημένη. Ηθελε να μπορούσε να ενώσει την καρδιά της με την καρδιά του γιου της μέσα στην ίδια φλόγα.

- Άκουσε, Πάβελ... Άκουσε! μουρμούρισε λαχανιασμένη. Καταλαβαίνω, το νιώθω... Άκούς!» (Μαξίμ Γκόρκι - «Η μανά»).

Οχι μόνο (όχι μ' όνο) δεν σταμάτησαν να γράφουν οι εθνοπατέρες, αλλά εξακολουθούν να αποστομαχίζουν την στήλη με πανηγυρικό τρόπο. Πραγματικός καταγιγνώσκων πνευματικών αποσταγμάτων, που δεν προλαβαίνουμε να καταγράφουμε για την πλουραλιστική ενημέρωση όλων μας. Δύο νέα χτυπήματα έρχονται να ταράξουν τη γραμματεία του 21ου αιώνα, αμφότερα εκδοθέντα -as usual- παρά «Λιβάνη» μεριά. Το πρώτο: Ο Γιώργος Σούρλας έγραψε το «Για ένα νέο πολιτικό σύστημα» και μαζί με την «Κίνηση των 100» καλούσαν στην παρουσίαση της 30ής Μαρτίου στο μέγαρο της παλαιάς βουλής. Ομιλητές «για το βιβλίο και για την αναβάθμιση του πολιτικού συστήματος στην Ελλάδα» οι Κωνσταντίνος Χρυσόγονος, Νικόλαος Δένδιας, Ανδρέας Λοβέρδος, Αντώνιος Φούσας, με συντονιστή τον Κώστα Χαρδαβέλλα και πρόλογο εκ μέρους της «Κίνησης των 100» από τον Νικόλαο Κατσαρό. Το δεύτερο: Ο Παναγιώτης Ρουμελιώτης παίρνει σειρά στις 7 Απριλίου με το βιβλίο του «Χρυσές τουλίπες - Πώς οι κερδοσκοπικοί χρεοκοπούν κράτη και πτωχεύουν κοινωνίες» (τι αυτοβιογραφικό ρε;). Λαμπροί ομιλητές και εδώ: Γιάννης Δραγασάκης, Μαριέττα Γιαννάκου, Λούκα Κατσέλη και Μιχάλης Ψύλος. Κοκκινোসκουφίτσα

Υιοθέτησαν «ολόκληρο» τον Παπαγγελόπουλο

Το θέαμα θα ήταν κωμικό, αν δεν ήταν πολιτικά αποτρόπαιο. Ο πρώην εισαγγελέας-επόπτης της Αντιτρομοκρατικής και πρώην διοικητής της ΕΥΠ/ΚΥΠ, ο περιβόητος Δ. Παπαγγελόπουλος έλεγε στη Βουλή πως δεν έχει πολύ χρόνο να τα πει όλα και πρέπει να βιαστεί, και από κάτω οι Μπαλαούρας, Μπάρκας και Φάμελλος του φώναζαν... πες τα όλα πουργέ (Μπαλαούρας: Δεν πειράζει, θα έχετε λίγο χρόνο παραπάνω - Μπάρκας: Κύριε Υπουργέ, έχετε χρόνο - Φάμελλος: Πείτε τα, κύριε Υπουργέ).

Είχε προηγηθεί, βέβαια, ο Τσίπρας που υπερασπίστηκε τον Παπαγγελόπουλο από την κορφή μέχρι τα νύχια, χωρίς καμιά επιφύλαξη, χωρίς να πάρει την παραμικρή απόσταση από τα έργα και τις ημέρες του. Εχοντας τη διαβεβαίωση ότι είναι «όλος δικός τους», ο Παπαγγελόπουλος δεν περιορίστηκε μόνο στα ζητήματα για τα οποία καταγγέλλεται, αλλά σε μια προκλητική ομιλία επεδίωξε να δικαιωθεί και για όλα όσα έχει διαπράξει στο παρελθόν, ως γκεσέμι της караμανλικής Δεξιός στο χώρο της αστικής Δικαιοσύνης. Η σιγουριά του για την κάλυψή του από τους Τσιπραίους (είχε πάρει διαβεβαιώσεις προφανώς) φάνηκε από το ότι η ομιλία του ήταν γραπτή και τη διάβαζε χωρίς να σηκώνει τα μάτια από τα χαρτιά.

Σύμφωνα με την προκλητική ομιλία Παπαγγελόπουλου, «τα Μέσα της διαπλοκής από τότε τον πολεμούσαν»! Ποιον; τον κατεχοχίν δημοσιοσχεσίτη, που επιπλέον είχε την προστασία του караμανλικού περιβάλλοντος, το οποίο και τον τοποθετούσε στα πιο κρίσιμα πόστα των μυστικών υπηρεσιών. Πόστα που για να τοποθετηθείς δε χρειάζεται μόνο να διαθέτεις υψηλή πολιτική στήριξη στην Ελλάδα, αλλά να δώσει την έγκρισή της και η γνωστή πρεσβεία στη Βασ. Σοφίας, δίπλα από το Μέγαρο Μουσικής. Τώρα, σύμφωνα με όσα είπε, ο Παπαγγελόπουλος είναι θύμα αυτών «που υποκινούν και εκτελούν το μαφιόζικο συμβόλαιο, μια επίθεση γεμάτη υποκρισία και ψεύτικα ή ανακριβή στοιχεία, με μεθόδους παρακράτους ή μαφίας»!

Δε θ' ασχοληθούμε άλλο με τον περί ου ο λόγος. Θα θυμίσουμε μόνο μια όχι και τόσο παλιά ιστορία. Είναι 19 Σεπτεμβρίου του 2013. Στη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής, που έχει την αρμοδιότητα για τη στελέχωση του ΕΣΡ, κατατίθεται πρόταση για την τοποθέτηση του Δ. Παπαγγελόπουλου στην προεδρία του ΕΣΡ. Την πρόταση τύποις καταθέτουν οι ΑΝΕΛ, όμως έχει προηγηθεί παρασκηνιακό κομπρεμί (άλλωστε, δε θα μπορούσε να περάσει οποιαδήποτε πρόταση, αν δεν συμφωνούσε η ΝΔ που ήταν πρώτο κόμμα). ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, ΔΗΜΑΡ και ΑΝΕΛ τοποθετούνται υπέρ της εκλογής Παπαγγελόπουλου. Περισσότεροι και νεοναζί ρίχνουν λευκό. Ο τέως πρόεδρος της Βουλής και βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Απ. Κακλαμάνης ξεσηκώνει τον κόσμο, κατηγορώντας τον Παπαγγελόπουλο ως αρχιτέκτονα της συγκάλυψης του σκανδάλου των υποκλοπών. Το κομπρεμί χαλάει, καθώς οι τρεις παρόντες εκπρόσωποι του ΠΑΣΟΚ αναγκάζονται, μετά την παρέμβαση Κακλαμάνη, να ψηφίσουν «παρών». Οι ψήφοι της ΝΔ, του ΣΥΡΙΖΑ, της ΔΗΜΑΡ και των ΑΝΕΛ δεν έφταναν για να συγκεντρωθεί η απαιτούμενη πλειοψηφία των 4/5 της Διάσκεψης των Προέδρων, οπότε η πρόταση αποσύρθηκε για να επανέλθει εν ευθέτω χρόνο.

Πέντε μέρες μετά τη δημοσιοποίηση του συμβάντος και καθώς οι παρασκηνιακές διαδικασίες για το διορισμό Παπαγγελόπουλου συνεχίζονται, η οικογένεια Τσαλικίδη δίνει

στον Τύπο την εξής ανακοίνωση:

«Η Οικογένεια του Κώστα Τσαλικίδη, του νεκρού στελέχους της Vodafone το 2005, εκφράζει τον αποτροπιασμό της απέναντι στην είδηση ότι ο εισαγγελέας Παπαγγελόπουλος που επί ένα χρόνο ερευνούσε την υπόθεση των υποκλοπών, χωρίς να ειδοποιήσει την αρμόδια ανεξάρτητη αρχή για το γεγονός (ΑΔΑΕ), πράγμα που συνέβαλε στο να χαθεί πολύτιμος χρόνος ώστε να μην αποκαλυφθεί μέχρι σήμερα η αιτία του θανάτου του Κώστα, αυτός ο ίδιος άνθρωπος προτείνεται σήμερα, οκτώ χρόνια μετά, ως πρόεδρος μια άλλης ανεξάρτητης αρχής, του ΕΣΡ. Μέχρι σήμερα δεν προκύπτει από πουθενά ότι ο Κώστας αυτοκτόνησε. Αν και αυτοί που το ερεύνησαν τότε το πίστευαν, θα είχαν αποκαλύψει τι έγινε το 2005 σε σχέση με τις υποκλοπές, ενώ ακόμη εκκρεμεί η έρευνα του θανάτου του.

Πώς είναι δυνατόν **στελέχη προοδευτικών δυνάμεων του πολιτικού κόσμου της χώρας** να ξεχνούν τόσο σύντομα ότι ένας νέος άνθρωπος πέθανε για λόγους συσχετιζόμενους με την υπόθεση των υποκλοπών, που δεν έχουν φωτιστεί μέχρι σήμερα, και επιβραβεύουν τον **κύριο υπεύθυνο της συσκότισης της υπόθεσης των υποκλοπών** με θέση προέδρου ανεξάρτητης αρχής με συγκεκριμένο θεσμικό ρόλο, ιδιαίτερης βαρύτητας για την λειτουργία της δημοκρατίας;

Τα παραπάνω αναγραφόμενα δεν είναι προσωπική μας άποψη. Προκύπτουν από το σύνολο των δημοσιευμάτων εφημερίδων και πρακτικών της επιτροπής θεσμών και διαφάνειας, καθώς και των πρακτικών της ΑΔΑΕ».

Θορυβημένοι οι συριζαίοι, προσπαθούν να βγάλουν την ουρά τους απέξω. «Ο ΣΥΡΙΖΑ διευκρίνισε κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης ότι υπερψηφίζει την πρόταση αποκλειστικά και μόνο προκειμένου να διασφαλιστεί η νόμιμη λειτουργία του ΕΣΡ, δεδομένου ότι η θητεία των μελών που αντικαθίστανται έχει λήξει εδώ και χρόνια, δημιουργώντας προβλήματα νομιμότητας των αποφάσεών του», έγραψε η «Αυγή». Ο Ν. Βούτσης απολογήθηκε ως εξής στον γνωστό Παπαχρήστου των «Νέων»: «Εμείς ψηφίσαμε κατ' ανοχήν και κατ' οικονομίαν. Η πρόταση ήρθε μαζί με άλλες δύο για τη συμπλήρωση του ΕΣΡ και θεωρούμε ότι δεν θα μπορούσε να βρεθεί καλύτερη, γι' αυτό είπαμε ναι». Όταν ο Παπαχρήστος του υπενθύμισε το παρελθόν του Παπαγγελόπουλου (τέτοια κατάντια: να σε εγκαλεί για ένα ζήτημα στοιχειώδους δημοκρατισμού ο Παπαχρήστος!), ο Βούτσης δε δίστασε ν' απαντήσει κυνικά: «Το γνωρίζουμε (σ.σ. το παρελθόν του Παπαγγελόπουλου), αλλά σας είπα ήρθε μια συναινετική πρόταση και την ψηφίσαμε»! Από την καταγγελία της οικογένειας Τσαλικίδη και τα δημοσιεύματα των εφημερίδων θορυβήθηκε και η ΔΗΜΑΡ, που αναγκάστηκε να δηλώσει ότι, αν ξαναέρθει ως πρόταση, δε θα ψηφίσει τον Παπαγγελόπουλο.

Ετσι, ο Παπαγγελόπουλος δεν κατάφερε να εκλεγεί πρόεδρος του ΕΣΡ, για να επανέλθει δύο χρόνια μετά αρχικά ως υφυπουργός και στη συνέχεια ως αναπληρωτής υπουργός της συγκυβέρνησης Τσίπρα-Καμμένου. Τόσα χρόνια είχε πάθει αφωνία. Διότι -άκουσον, άκουσον!- «εδώ και πολλά χρόνια τώρα που είμαι συνταξιούχος, δεν έχω το βήμα για να πω δυο πράγματα γι' αυτές τις υποθέσεις»! Τα είπε όλα τώρα, «καθάρισε» όχι μόνο για το παρόν του ως υπουργός των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, αλλά και για το παρελθόν του ως άνθρωπος του δικαστικού κυκλώματος και των μυστικών υπηρεσιών, και ο Τσίπρας με τον ΣΥΡΙΖΑ έπαιξαν το ρόλο του πλυντήριου.

Ομορφιές

Όταν μιλάει ο Καμμένος στη Βουλή, τον αναλαμβάνει η Βούλτεψη, που του ξέρεται τα κουμπιά. Αρχίζει να του φωνάζει από κάτω, μέχρι να τον κάνει τούρμπο. Αυτή τη φορά του φώναζε και κάποιος Κωνσταντίνος Βλάσης, στον οποίο ο Καμμένος είπε δυο-τρεις φορές, σε άψογο... κοινοβουλευτικό ύφος «κάτσε, αγόρι μου, κάτω», αλλά η Βούλτεψη είχε βάλει το μαχαίρι στην πληγή και το έστριβε: «Πρόσεχε, σ' ακούει ο Μουζάλας» - «Μακεδονία ξακουστή» - «Για τον Μουζάλα να μας πει».

Ο Καμμένος το περίμενε, ήταν προετοιμασμένος. Αντί να γίνει τούρμπο, αυτοσυγκεντρώθηκε, πήρε βαθιά αναπνοή και -παρά τα κιλά του- έκανε ένα θεαματικό άλμα, με διπλό τόλουπ και τριπλό άξελ (που θα 'λεγε και ο Αλέξης Κωστάλας). Αντιγράφουμε από τα πρακτικά της Βουλής: «Θα σας πω, κυρία Βούλτεψη, για τον Μουζάλα. Όταν διαφώνησα, λοιπόν, γιατί ο κ. Μουζάλας έκανε ένα λεκτικό λάθος... (Γέλωτες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας) Εγώ, κυρία Βούλτεψη, υπέβαλα την παραίτησή μου και των Υπουργών των Ανεξάρτητων Ελλήνων στον Πρωθυπουργό. Και να σας πω και κάτι; Εάν εσείς έχετε τη δύναμη, καταθέστε πρόταση μομφής κατά του Μουζάλα. Όμως, αντί να καταθέσετε πρόταση μομφής κατά του Μουζάλα, ξέρετε τι έκανε ο κ. Μητσοτάκης;».

Εκεί παρενέβη ο Βλάσης, εκστομίζοντας μια από τις αγαπημένες φράσεις του Καμμένου: «Στα τέσσερα!». Αλλά ο πρόεδρος Πάνος ήταν αποφασισμένος να μην εκραγεί και ξεπέταξε τον Βλάση με ένα απλό «κάτσε, αγόρι μου, κάτω»! Η Βούλτεψη έκανε καναδυό προσπάθειες ακόμα να τον «τουρμπάρε», είδε ότι δεν τοιμπάει και παραιτήθηκε. Αλλωστε, η θεαματική κωλοτούμπα είχε γίνει ορατή από τους πάντες και δε θα περνούσε ασχολίαστη την επομένη.

Η συνέχεια επεφύλασσε άλλες ομορφιές, με τον Καμμένο να λέει σ' έναν πασόκο «ρωτήστε τον κ. Βενιζέλο αν έχει συγγενείς με μετοχές στη Marfin» και τον Βενιζέλο να γίνεται τούρμπο και να φωνάζει στον Καμμένο: «Αντε βρε αλήτη! Αλήτη!» - «Αλήτη, αλητάμπουρα, θα ζητήσεις στα τέσσερα συγγνώμη» (και άλλα, που με εντολή του προεδρεύοντος Κουράκη δε γράφτηκαν στα πρακτικά, εκτός από την πρώτη φράση). Ο καυγάς Καμμένου-Βενιζέλου συνεχίστηκε αργότερα, με τον Βενιζέλο να λέει αυτό που είχε ήδη διαρρεύσει στα ΜΜΕ (ότι ο Βίτσας και ο Τσίπρας προσωπικά του ζήτησαν να καταθέσει στη διαιτητική δίκη με τους τέως «επενδυτές» των Ναυπηγείων, πράγμα που έκανε), τον Καμμένο να απαντά (καθόλου πειστικά) ότι ο Βενιζέλος «μάζεψε την ουρά κάτω από τα σκέλια και πήγε στο Διαιτητικό Δικαστήριο γιατί ξέρεται ότι θα αντιμετωπίσει ποινικές ευθύνες, επειδή έχει προσωπική ευθύνη για αυτή τη συμφωνία με τον κ. Σάφα», τον Βενιζέλο να ανταπαντά ότι «πήγε γιατί με χαρά βλέπει την κυβέρνηση να υπερασπίζεται» αυτά που ο ίδιος έχει κάνει, τον Καμμένο να επανέρχεται με το ερώτημα αν υπάρχει συγγενικό του πρόσωπο «στις μετοχές της MARFIN» και τον Κουράκη να μη δίνει το λόγο στον Βενιζέλο να ανταπαντήσει, παρά τις σχεδόν δραματικές εκκλήσεις του να του δώσει «έστω δέκα δευτερόλεπτα».

Στέγνωσαν τη λάσπη...

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3
τη συγκρότηση εξεταστικής επιτροπής για τα δάνεια κομμάτων και ΜΜΕ, ενώ η ΝΔ θα καταγγέλλει τη συγκυβέρνηση ότι φοβάται την αλήθεια για τα capital controls.

Στο μεταξύ, θα ολοκληρωθεί η αξιολόγηση από το κουαρτέτο/τρόικα, θα ψηφιστούν τα αντιλαϊκά και αντεργατικά μέτρα (ασφαλιστικό, φορολογικό κτλ.), με την αντιπολίτευση να κάνει επίδειξη... κοινωνικής ευαισθησίας, καταψηφίζοντας φυσικά. Τότε είναι που θα δοκιμαστεί η συνοχή της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας. Θ' αντέξουν όλοι οι βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ το βάρος του αντιασφαλιστικού εκτρώματος; Μένει ν' αποδειχτεί. Ακόμα, όμως, κι αν η εύθραυστη πλειοψηφία των 153 παραμένει συμπαγής, τίποτα δε θα είναι όπως πριν.

Ο ΣΥΡΙΖΑ σκοπεύει, αφού περάσει τα αντιλαϊκά μέτρα από τη Βουλή, να περάσει όλο το Μάη με λασπομαχία στην εξεταστική επιτροπή που θα στηθεί. Πλέον, όμως, έχουν και οι άλλοι ράμματα για τη γούνα των κυβερνητικών συνεταιρών. Ακόμα κι αν κάποιοι θεωρήσει ότι αυτά τα ράμματα δεν είναι σαν των προηγούμενων, σε συνθήκες πλήρους κοινωνικής απονομιμοποίησης του ΣΥΡΙΖΑ, η τρίχα εύκολα γίνεται τριχιά. Για μια κυβέρνηση που υποσχέθηκε ότι θα καταργήσει τα Μνημόνια «με ένα νόμο και σε ένα άρθρο» και όχι μόνο δεν τα κατήργησε, αλλά πρόσθεσε ένα τρίτο Μνημόνιο στα δύο προηγούμενα, ο κόσμος εύκολα καταλήγει στο συμπέρασμα «κι αυτοί ίδιοι με τους προηγούμενους είναι». Όσο και να προσπαθήσουν οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ν' αλλάξουν το κλίμα με όσα θα αποκαλύπτουν στην εξεταστική επιτροπή για τα δάνεια της ΝΔ, του ΠΑΣΟΚ και των ΜΜΕ, αυτό δε θα το κατορθώσουν. Ο λαός δεν μπορεί να τραφεί με κοινοβουλευτικά «θεάματα», όταν αυτοί που του τα προσφέρουν του στερούν «τον άρτον».

Αλλαγή πρωτοβουλίας

Από την άποψη αυτή, όλες αυτές οι ενέργειες του Τσίπρα και της κλίκας του είναι ενέργειες πολιτικής απελπισίας. Ενέργειες μιας πολιτικής ηγεσίας που έχει χάσει πλήρως την πρωτοβουλία των κινήσεων και προσπαθεί να πιαστεί από το «ποιόν» των αντιπάλων της, θεωρώντας ότι από τη σύγκριση θα βγει ευνοημένη και θα γίνει κοινωνικά αποδεκτή έστω σαν το μικρότερο κακό.

Το πιο χαρακτηριστικό για την απώλεια της πρωτοβουλίας των κινήσεων είναι το ότι ο Μητσοτάκης είχε όλη την άνεση

να θέσει ζήτημα παραίτησης της κυβέρνησης, προκαλώντας φρενίτιδα ενθουσιασμού στο γαλάζιο κυβερνητικό λόχο, που τον χειροκροτούσε όρθιος για ώρα. Δεν είναι ότι θα γίνει πράξη αυτό που ζήτησε ο Κούλης. Είναι που τον «έπαιρνε» να το πει. Όταν έξι μήνες μετά την εκλογή μιας κυβέρνησης, η αξιωματική αντιπολίτευση εκτιμά ότι την «παίρνει» να της πει να ξεκουμπιστεί, παναπεί ότι αυτή η κυβέρνηση έχει χάσει την πρωτοβουλία των κινήσεων και βρίσκεται σε θέση άμυνας. Η απειλή για προσφυγή στις κάλπες χρησιμοποιείται από έναν πρωθυπουργό είτε για να στριμώξει την αντιπολίτευση (όταν αυτή ξέρει ότι θα χάσει) είτε για να στριμώξει τους βουλευτές του. Όταν αυτό το εργαλείο περνάει στα χέρια της αντιπολίτευσης, ο πρωθυπουργός και η κυβέρνησή του, θέλοντας και μη, μεταφέρονται στη θέση εκείνων που είναι αναγκασμένοι να αμύνονται.

Όταν πριν από μερικούς μήνες ο Μείμαράκης τολμούσε να οξύνει λίγο την αντιπαράθεση και να πει ότι η ΝΔ «δε φοβάται τις εκλογές» (όχι ότι ζητάει εκλογές), ο Τσίπρας του έκανε πλάκα, επαναλαμβάνοντας μια αγαπημένη του φράση, που κοπίαρσε από τον Καραμανλή: «μην υποβάλλετε αιτήματα γιατί ενίοτε γίνονται δεκτά». Αυτή τη φορά δεν τόλμησε να κάνει το ίδιο καλαμπούρι. Αφού σημείωσε ότι κάποιοι πίεσαν τον Μητσοτάκη να υποβάλει αίτημα εκλογών (λες κι έχει καμιά σημασία αυτό), κατέληξε ότι «αυτή η κυβέρνηση έχει ορίζοντα τετραετίας, διότι έχει την πλειοψηφία της Βουλής και την πλειοψηφία της κοινωνίας να τη στηρίζει». Για την πλειοψηφία της κοινωνίας ο Τσίπρας ξέρει καλά ότι δε στηρίζει τη συγκυβέρνησή του με τον Καμμένο, αλλά μέσα του τρέμει μη τυχόν χάσει σύντομα και την πλειοψηφία της Βουλής.

Θέλετε να το βάλουμε και διαφορετικά; Ένας πρωθυπουργός και μια κυβέρνηση που αισθάνονται δυνατόι, επιλέγουν να συζητούν για την πολιτική τους και για τις νομοθετικές τους πρωτοβουλίες. Η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δεν έχει καν νομοθετική πρωτοβουλία. Νομοθετική πρωτοβουλία έχει μόνο η τρόικα. Τι πρωτοβουλία έχει η συγκυβέρνηση; Να «εξετάζει» τι έκανε η αντιπολίτευση όταν αυτή ήταν κυβέρνηση! Αυτό την φέρνει εξορισμού σε θέση άμυνας, γιατί αντί να συζητά, να προβάλλει και να καμαρώνει για την πολιτική της, καταφεύγει στον αντιπερισπασμό να συζητά για την πολιτική της προηγούμενης κυβέρνησης.

Κατά τα άλλα, στη συνεδρί-

αση της Βουλής είχαμε τη θεαματική κωλοτούμπα Καμμένου στο «ζήτημα Μουζάλα» και τους όρκους πίστης προς τον Τσίπρα και τον ΣΥΡΙΖΑ. Δεδομένου ότι το Μαξίμου διέρρηξε τις προηγούμενες μέρες ότι πίσω από την αντίδραση Καμμένου κρυβόταν η δυσaréσκεια από τη διαχείριση των κονδυλίων για τους πρόσφυγες, δικαιούμαστε να ρωτήσουμε: έγινε κάποια διαφορετική μοιρασιά της εξουσίας, που ικανοποίησε τον Καμμένο, ή ο Τσίπρας κατέστησε σαφές στον Καμμένο ότι μπορεί να προχωρήσει και χωρίς αυτόν, οπότε ο Καμμένος αναγκάστηκε να κάνει πίσω; Οποια κι αν είναι η απάντηση, τη γελοιότητα της «ντούρας εθνικής στάσης» που τη διαδέχεται η κωλοτούμπα δεν τη χρεώνεται μόνο ο Καμμένος (αυτός είναι μαθημένος από κάτι τέτοια), αλλά και ο Τσίπρας με τον ΣΥΡΙΖΑ. Όταν όμως έχουν καταπιεί την «καμήλα» που λέγεται κυβερνητική συνεργασία με ένα ακροδεξιό κόμμα, δεν τους είναι δύσκολο να καταπιούν το «κουνούπι» μιας ακόμα κωλοτούμπας του κυβερνητικού τους συνεταιρού. Η εξουσία ενώνει...

Ο καθένας με το βιολί του

Αν καθήσει και διαβάσει κανείς τις εκατοντάδες σελίδες των πρακτικών αυτής της κοινοβουλευτικής θεατρικής παρσαζονς, δε θα δυσκολευτεί να καταλάβει ότι ο καθένας έπαιζε το δικό του βιολί, προσπαθώντας να βγάλει τα άπλυτα του άλλου στη φόρα. Να τον χτυπήσει στο αδύνατο σημείο του. Ο Τσίπρας μιλούσε για σκανδαλώδεις νομοθετικές ρυθμίσεις και σκάνδαλα του παρελθόντος της ΝΔ (το ΠΑΣΟΚ το άφησε απέξω, αναθέτοντας στον Καμμένο να επιτεθεί προσωπικά μόνο στον Βενιζέλο), ενώ ο Μητσοτάκης μιλούσε για όλο το φάσμα της διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, ξέροντας ότι μ' αυτόν τον τρόπο μπορεί να πιάσει επαφή με το λαό, που για τους αστούς πολιτικούς «γρήγορα ξεχνάει».

Μιλώντας μόνο για το κυβερνητικό παρελθόν της ΝΔ και για στελέχη όπως ο Παπασταύρου και εμφανιζόμενος ως πολέμιος της διαφθοράς, ο Τσίπρας άφησε ακάλυπτα τα πλευρά του, επιτρέποντας στον -κατά τα άλλα ανύπαρκτο- Θεοδωράκη να του επιφέρει καίρια πλήγματα. Για παράδειγμα, όταν ο Τσίπρας μιλούσε για διαπλοκή της ΝΔ με τους μιντιάρχες, ο Θεοδωράκης τον κάρφωσε με το «Χωνί», ο εκδότης του οποίου προσελήφθη ως σύμβουλος της Γεροβασίλη. Δεν ξέρουμε πόσο αληθεύουν αυτά που εί-

πε περί κρατικής διαφήμισης στη συγκεκριμένη φυλλάδα (το «Χωνί» απάντησε ότι το 2014, επί Σαμαροβενιζέλων, πήρε περισσότερη διαφήμιση σε σχέση με το 2015, επί Τσιπροκαμμένων), όμως ένας αριστερός αναρωτιέται. Είναι δυνατόν να μιλάει ο Τσίπρας για κιτρινοφυλλάδες και να παίρνει στο Μαξίμου τον εκδότη μιας τέτοιας φυλλάδας; Το μόνο που απέμεινε είναι να πάρει ως σύμβουλο και τον Κουρή, που επίσης στηρίζει ΣΥΡΙΖΑ και Τσίπρα προσωπικά! Σε κάποια αποστροφή της ομιλίας του, ο Τσίπρας μίλησε για τη «ναυαρχίδα του κίτρινου Τύπου, του γνωστού κομιστή», αναφερόμενος στο «Πρώτο Θέμα». Δεν μπορεί να μην γνωρίζει ότι ο εκδότης του «Χωνιού» και σύμβουλος πλέον στο μέγαρο Μαξίμου υπήρξε για αρκετά χρόνια αρχισυντάκτης αυτής ακριβώς της «ναυαρχίδας του κίτρινου Τύπου»! Κάποια στιγμή θα του το «κοπανήσουν» κι αυτό.

Ο Θεοδωράκης είχε την άνεση να κάνει ακόμα και κριτική από τ' αριστερά, αφήνοντας να εννοηθεί ότι σύντομα θα επανέλθει με στοιχεία. Είπε κάποια στιγμή: «Και αφού μιλάμε για ολιγάρχες, θα ήθελα να πω το εξής: τι απέδωσε, κύριοι συνάδελφοι, η ρύθμιση με τις εκατό δόσεις; Τι απέδωσε; Ποιοι ήταν οι μεγαλοφειλέτες, που τους χαρίσατε τα χρήματα, την ώρα που το κράτος κυνηγάει πολίτες για ένα και δύο χιλιάδικα; Ή να ρωτήσω και διαφορετικά, αφού μίληκε στην Αίθουσα και ο κ. Σπίρτζης: **σε ποιους φίλους εργολάβους καθάρισατε τις σφραγίδες για να μπορούν να παίρνουν έργα εκατομμυρίων με την υπογραφή των υπουργών της Κυβέρνησης. Περιμένω την απάντηση για να επανέλθω**». Ο Τσίπρας δεν απάντησε, γεγονός που δείχνει αδυναμία. Οπότε σύντομα θα έχουμε τη συνέχεια, μέσα από τις φυλλάδες του Ψυχάρη. Και με ονοματεπώνυμο, που ο Θεοδωράκης θα αναλάβει να τα πάει και στη Βουλή.

«Βλέπετε τι συμβαίνει το τελευταίο διάστημα. Επιτίθεστε στο Νίκο Παππά, στο Χρήστο Σπίρτζη, στον Δημήτρη Παπαγγελόπουλο και στον ίδιο τον πρωθυπουργό, αλλά γιατί επιτίθεστε αυτούς που χτυπούν τη διαπλοκή και τα συμφέροντα. Αυτή είναι η αλήθεια», είπε σε μια αποστροφή της παραληρηματικής του ομιλίας ο Καμμένος. Όταν, όμως, η υπεράσπιση του Νο 2 της κυβέρνησης (Παππά) και υπουργών που έχουν βρεθεί στο στόχαστρο άλλων συμφερόντων ανατίθεται στον Καμμένο (με τη γνωστή... αξιοπιστία), το παιχνίδι του «ηθικού πλεονεκτήματος» έχει χαθεί.

Προβολές ταινιών και συζητήσεις

ΠΑΡΑΒΑΤΕΣ ΤΟΥ ΠΕΝΤΑΓΡΑΜΜΟΥ

Είτε πρόκειται για την παράδοση ιδιοποίησης των δυτικών μουσικών οργάνων, που επέβαλε η αποικιοκρατία, από τη ζωντανή μουσική παράδοση χωρών της Ασίας και της Αφρικής, είτε για την αναπάντεχη έμπνευση που χάρισε ένας περιθωριακός αμερικανός μουσικός στο νοτιοαφρικανικό κίνημα ενάντια στο apartheid, είτε για την αποδόμηση ενός ροκ μύθου σε μια εποχή πολιτικών και κινηματογραφικών αμφισβητήσεων, είτε ακόμη για τη συνάντηση ενός πρωτοπόρου μουσικού με μια εξίσου νέα φιλική γλώσσα, η μουσική και ο κινηματογράφος συναντιούνται μοιραία στις ταινίες αυτού του αφιερώματος: μικρός φόρος τιμής σε όσους έχουν παραβεί ή υπερβεί τις νόρμες της τέχνης τους, για να στοχαστούν και να τραγουδήσουν την καθημερινή ζωή των ανθρώπων.

~ Παρασκευή 8/4/2016 ~

ONE PLUS ONE/SYMPATHY FOR THE DEVIL

(Ηνωμένο Βασίλειο, 1968, 98')

Σκηνοθεσία, σενάριο: Ζαν-Λικ Γκοντάρ
Φωτογραφία: Αντονι Ρίτμοντ
Μοντάζ: Κεν Ρόους

Παραγωγή: Ελένη Κόλαρντ, Μάικλ Πίρσον, Ιαν Καριέ, Cupid Films

Ο Ζαν-Λικ Γκοντάρ αφήνει προσωρινά το εξεγερμένο Παρίσι του Μάη του '68 και φτάνει στο Λονδίνο, όπου ξεκινά να φτιάξει μια ταινία «...πρώτα απ' όλα, για να καταστρέψω την ιδέα του πολιτισμού. Ο πολιτισμός είναι το άλλοθι του ιμπεριαλισμού (...) ο πολιτισμός είναι πόλεμος». Ερχεται σε επαφή με τους νεαρούς τότε Ρόλινγκ Στόουνς και τους κινηματογραφεί στο στούντιο, την ώρα που ηχογραφούν το κομμάτι Sympathy for the Devil. Καθώς το κομμάτι εξελίσσεται από πρόβα σε πρόβα, η μοναδική κινηματογραφική γλώσσα του Γκοντάρ αποτυπώνει σκηνές-συμβολισμούς της ταραχώδους πολιτικά δεκαετίας, καταθέτοντας τη δική του άποψη για το ρόλο της τέχνης, της διανοήσης και του πολιτισμού, την ταξική πάλη και την επανάσταση.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Κ Δυσδιάκριτα μονοπάτια

Στα άκρα οδηγείται η διαμάχη Κοντονή-Παναθηναϊκού. Στην τελευταία της ανακοίνωση, η πράσινη ΠΑΕ κατηγορεί εμμέσως πλην σαφώς τον υφυπουργό Αθλητισμού για ευνοϊκή μεταχείριση του Ολυμπιακού και του Μαρινάκη, αναλαμβάνοντας ταυτόχρονα την υπεράσπιση της ΠΑΕ ΠΑΟΚ, που τιμωρήθηκε βαριά για «έκτροπα που συνέβησαν με ευθύνη του διαιτητή του αγώνα κυπέλλου ΠΑΟΚ-Ολυμπιακός».

Για να υποστηρίξει την άποψη της περί μεροληψίας του Κοντονή υπέρ του Μαρινάκη, η διοίκηση της ΠΑΕ ΠΑΟ αρχικά επικαλείται την προσπάθειά του να καταστήσει θεσμικό συνομιλητή της κυβέρνησης «τις βουλήσεις σκοτεινών κύκλων που βρίσκονται στο επίκεντρο εισαγγελικών ερευνών για εγκληματική δράση». Είναι ολοφάνερο ότι οι πράσινοι θεωρούν την πρωτοβουλία του Κοντονή για συνάντηση των καπιταλιστών των τεσσάρων μεγάλων ΠΑΕ «όχημα» για να αρθεί ο περιοριστικός όρος που απαγορεύει στον Μαρινάκη να ασχολείται με το ποδόσφαιρο. Είναι μάλιστα καβάλα στ' άλογο ως προς αυτό το σημείο, μετά την παρέμβαση της Δικαιοσύνης, που επί της ουσίας δεν επέτρεψε τη συνάντηση των «4».

Η πράσινη ΠΑΕ μιλά επίσης για μεροληψία της κυβέρνησης υπέρ των ερυθρόλευκων οπαδών, φέρνοντας ως παράδειγμα την «ανυπαρξία κυρώσεων κατά των οπαδών που επιτέθηκαν βίαια σε αστυνομικούς της ομάδας ΔΙΑΣ στον Πειραιά λίγο πριν τον ποδοσφαιρικό αγώνα Ολυμπιακός-Αντερλεχτ, περιστατικό όπου οι αστυνομικοί υποχρεώθηκαν να κάνουν χρήση ακόμα και των υπηρεσιακών τους όπλων για να προστατευθούν», σε αντίθεση με τη συμπεριφορά προς τους πράσινους οπαδούς, που προφυλακίστηκαν για τα γεγονότα στη Λευκάδα.

Αν και η επιχειρηματολογία της πράσινης ΠΑΕ έτυχε θετικών σχολίων από ένα σημαντικό ποσοστό των φιλάθλων, η συνέχεια δεν ήταν η αναμενόμενη. Για να αποκαταστήσει την «ισονομία», η διοίκηση του Παναθηναϊκού αποφάσισε να αναλάβει την υπεράσπιση των έξι οπαδών που προφυλακίστηκαν για τη συμμετοχή τους στα επεισόδια της Λευκάδας, αφού οι νομικοί της ΠΑΕ που εξέτασαν τη δικογραφία έκριναν ότι από το αποδεικτικό υλικό δε δικαιολογείται απόφαση για προσωρινή κράτηση. Δε γνωρίζουμε το περιεχόμενο της δικογραφίας, ούτε αμφισβητούμε το τεκμήριο της αθωότητας των κατηγορούμενων, όμως από τη στιγμή που οι συγκεκριμένοι οπαδοί συμμετείχαν στο ραντεβού θανάτου και τη σύγκρουση των δυο στρατών, η πράσινη ΠΑΕ θα έπρεπε να είναι πολύ προσεκτική, αφού η απόσταση ανάμεσα στην υπεράσπιση «παράτυπων δικόμων οπαδών» και την αποδοχή και υπεράσπιση της δράσης οπαδικών στρατών είναι δυσδιάκριτη.

Κατ' ελάχιστο μια συγγνώμη!

Σχολιάζοντας την επικαιρότητα, η αθλητική εφημερίδα «Goal News» έγραψε την περασμένη Δευτέρα στο πρωτοσέλιδό της: «Ο ΠΑΟ στέλνει δικηγόρους για τους προφυλακισμένους στη Λευκάδα, ο Τσουκαλάς και άλλοι “ερυθρόλευκοι” ήταν στο βόλει παρά τη “συμφωνία κυρίων”, ο ΠΑΟΚ και η ΑΕΚ ουδέποτε αποστασιοποιήθηκαν από τις ποινικά κολάσιμες ανακοινώσεις των οργανωμένων τους και όλοι μαζί αποδεικνύουν ότι οι οπαδοί είναι τα πραγματικά ΑΦΕΝΤΙΚΑ».

Η συντριπτική πλειοψηφία των ελλήνων οπαδών το πιθανότερο είναι να μην έδινε ιδιαίτερη σημασία σ' αυτό, αφού δεν ανέφερε κάτι το αξιοπρόσεχτο. Φρόντισε όμως να το κάνει γνωστό η διοίκηση του ερασιτέχνη Ολυμπιακού, η οποία με ανακοίνωσή της κατήγγειλε την προσπάθεια της εφημερίδας, να εξισώσει θύτες και θύματα, παράνομους και νόμιμους, ποινικά κολάσιμους άγνωστους και ευγενώς πανηγυρίζοντες επώνυμους οπαδούς. Τόνισε επίσης ότι εξετάζει το ενδεχόμενο να κινηθεί νομικά κατά της «Goal News» που με δόλιο τρόπο θέλησε να εξισώσει «τα αίτια της Λευκάδας και τις εμετικές και ποινικά κολάσιμες ανακοινώσεις οπαδών, με μια αθλητική γιορτή στην οποία τηρήθηκε η νομιμότητα και ό,τι προβλέπαν οι κανονισμοί». Ανάμεσα στ' άλλα, η ανακοίνωση ενημέρωνε το διευθυντή της εφημερίδας ότι «κατ' ελάχιστον οφείλει ένα συγγνώμη στη διοίκηση του ερασιτέχνη ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ και στους φιλάθλους μας», το οποίο προφανώς θα το εκλάβουν ως ένδειξη καλής θέλησης, προκειμένου να μην ζητήσουν από τους δικαστές να τον καταδικάσουν στην εσχάτη των ποινών.

Σύμφωνα με τα δημοσιεύματα των αθλητικών εφημερίδων, υπήρξε μια άτυπη συμφωνία ανάμεσα στις τέσσερις ομάδες που συμμετείχαν στο final 4 του

κυπέλλου βόλει (Ολυμπιακός, Κηφισιά, ΠΑΟΚ, Παναθηναϊκός) να μην παρακολουθήσουν τους αγώνες οι οργανωμένοι οπαδοί των ομάδων. Κατά τη γνώμη της «Goal News», η παρουσία του Τάκη Τσουκαλά (στο διαδίκτυο υπάρχει βίντεο που δείχνει τον πρόεδρο του ερασιτέχνη Ολυμπιακού να του δίνει το κύπελλο κατά τη διάρκεια των πανηγυρισμών) και μιας ομάδας οργανωμένων οπαδών στον τελικό και στους πανηγυρισμούς για την κατάκτηση του τίτλου παραβίασε τη «συμφωνία κυρίων» και απέδειξε ότι οι διοικήσεις των ομάδων δεν μπορούν να διακόψουν τους δεσμούς τους με τους οργανωμένους οπαδούς.

Ανεξάρτητα του αν κάποιοι συμφωνεί ή όχι με την άποψη της «Goal News», δύσκολα μπορεί να καταλάβει την «ιερή οργή» της ερυθρόλευκης διοίκησης, ακόμα και αν λάβει υπόψη του μια ιδιαιτερότητα που υπάρχει στον ερασιτέχνη Ολυμπιακό. Είναι γνωστό ότι τα τελευταία χρόνια τα άτομα που αποτελούν τη διοίκηση των ερασιτεχνικών τμημάτων προέρχονται στην πλειοψηφία τους από τις τάξεις των οργανωμένων οπαδών. Πρόεδρος του ερασιτέχνη είναι ο Μιχάλης Κουντούρης, επί σειρά ετών πρόεδρος των οργανωμένων ερυθρόλευκων οπαδών και της Θύρας 7, και μέλη γνωστοί συνδεσμίτες όπως ο Τάκης Τσουκαλάς. Θα αρκούσε μια απλή ανακοίνωση για να τονίσουν αυτή την ιδιαιτερότητα και να εξηγήσουν ότι δεν παραβίασαν τη συμφωνία με τις άλλες ομάδες, αφού ο Τσουκαλάς συμμετείχε στους πανηγυρισμούς ως μέλος της ερυθρόλευκης διοίκησης. Γεννιέται λοιπόν το ερώτημα γιατί αντιμετώπισαν τόσο δυναμικά την άποψη της «Goal News».

Το πιθανότερο είναι ότι τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο, που είναι στο αποκορύφωμά της η κόντρα ανάμεσα στον

Μαρινάκη και τον Μελισσανίδη για τον έλεγχο της «παράγκας» (και σε μια σειρά άλλα «μέτωπα»), οι ερυθρόλευκοι έχουν επιλέξει τη σκληρή γραμμή αντιπαράθεσης, που απαιτεί να μην αφήνουν ασχολίαστη την παραμικρή αρνητική γ' αυτούς άποψη και να μην επιτρέπουν την αμφισβήτηση της κυριαρχίας τους. Υπ' αυτό το πρίσμα, μάλλον ευχαριστημένος θα πρέπει να αισθάνεται ο διευθυντής της «Goal News» με την απαίτησή τους να ζητήσει συγγνώμη. Θα μπορούσαν να απαιτήσουν να παρακολουθήσει τις τελευταίες 100 εκπομπές του Τάκη Τσουκαλά, προκειμένου να κατανοήσει την ανιδιοτέλεια που τον διακρίνει και τον αγώνα του για το ευ αγωνίζεσθαι και την πρωτότητα του φίλαθλου πνεύματος.

Κος Πάπιας rapias@eksegersi.gr
 ΥΓ. Ακαρπη απέβη η συνάντηση του Κοντονή με την επιτροπή της ΦΙΦΑ και της ΟΥΕΦΑ, με συνέπεια οι πιθανότητες αθλητικού Grexit να αυξάνονται (θεωρητικά πάντα). Ο Κοντονής δήλωσε ότι τη λύση μπορεί και πρέπει να τη δώσει η ΕΠΟ, αποβάλλοντας από τις γραμμές της αυτούς που είναι κατηγορούμενοι από τη Δικαιοσύνη, ενώ από την πλευρά τους ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ ξεκαθάρισαν ότι ενδεχόμενη εξυγίανση της ΕΠΟ θα γίνει με εσωτερικές διαδικασίες και απαιτήσαν να ολοκληρωθεί το Κύπελλο, διαφορετικά θα υπάρξουν κυρώσεις. Εδώσαν μάλιστα διορία μέχρι την 1η Απρίλη (χθες). Αίσθηση προκάλεσε η παρατήρησή τους ότι η στάση τους πιθανόν να ήταν διαφορετική αν είχε διακοπεί και το πρωτάθλημα, προκειμένου να αντιμετωπιστούν θέματα βίας. Πάντως, θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι ακόμη και αν υπάρξει «τιμωρία» και Grexit, υπάρχει χρόνος για επανεξέταση του θέματος, στην περίπτωση που ο Κοντονής αλλάξει γνώμη (τι είναι μια κωλοτούμπα ακόμα για έναν συριζαίο!), γεγονός που ενισχύει την άποψη ότι το θέμα μπορεί να χρησιμοποιηθεί από την κυβέρνηση για αποπροσανατολισμό της κοινής γνώμης ενόψει των νέων αντιλαϊκών μέτρων που θα ψηφίσει για να κλείσει η αξιολόγηση από τους «θεσμούς». Πριν τη συνάντηση περίπου 30 οπαδοί της ΑΕΚ μοίρασαν φέιγ βολάν και ύψωσαν πανό που έγραφε: «FIFA - Κοντονής θα κάνουν ό,τι θέλει η παράγκα του Βαγγέλη», γεγονός που δημιούργησε εκνευρισμό στους εκπρόσωπους της ΕΠΟ. Ο Κοντονής κάλεσε διμελή αντιπροσωπία τους στο γραφείο του (!) και συζήτησε μαζί τους σε... καλό κλίμα!

ΣΙΝΕΜΑ

ΣΙΡΟ ΓΚΕΡΑ

Στην αγκαλιά του φιδιού

Βασισμένος στα ημερολόγια του ολλανδού εξερευνητή Θίοντορ Κοχ Γκράμπεργκ και του αμερικανού Ρίτσαρντ Εβανς από τα ταξίδια τους στον Αμαζόνιο, με διαφορά μεταξύ τους σχεδόν τεσσάρων δεκαετιών, ο κολομβιανός σκηνοθέτης εξερευνά τη σχέση του δυτικού «ορθολογικού» πολιτισμού με τις «πρωτόγονες» φυλές του Αμαζόνιου στην Κολομβία. Και οι δυο ερευνητές συναντούν τον

σαμάνο Καραματάκε, ο οποίος έχει μείνει μόνος και τελευταίος, προσπαθεί να διασώσει την παράδοση της φυλής του, να κρατήσει την αξιοπρέπεια των προγόνων του και ταυτόχρονα να διεκδικήσει μια θέση στον κόσμο. Η επέλαση των Δυτικών δε θα του αφήσει τέτοια περιθώρια κι αυτό φαίνεται ξεκάθαρα μέσα από τις περιπλανήσεις των δυο αντρών και τη σχέση τους με τον Καραματάκε.

Ο σκηνοθέτης με απόλυτο σεβασμό στη φύση και την παράδοση των ντόπιων ιθαγενών και εξαιρετικά ποιητικές εικόνες αποτυπώνει τη βιαιότητα που υπέστησαν αυτοί οι άνθρωποι σε όλα τα επίπεδα.

ΚΡΙΣΤΙΝΑ ΓΚΡΟΖΕΒΑ - ΠΕΤΑΡ ΒΑΛΤΣΑΝΟΦ

Το μάθημα

Μια καθηγήτρια αγγλικών θέλει να δώσει ένα μάθημα στους μαθητές της, καθώς ανάμεσά τους βρίσκεται ένας μικρός κλέφτης. Ταυτόχρονα, η τράπεζα απειλεί να της πάρει το σπίτι, γιατί ο μέθυσος άντρας της τρώει τα λεφτά που προορίζονται για τις δόσεις των δανείων. Ψάχνοντας λύση, η Ναντέζντα θα κάνει επικίνδυνες επιλογές.

Πρόκειται για μια βαλκανική ταινία που αποτυπώνει με έξυπνο

τρόπο, μέσω των συμβολισμών και των αλληγοριών της, την υπάρχουσα κοινωνική ασφυξία. Η ταινία έχει διαγράψει μια πολύ καλή φεστιβαλική πορεία με αρκετές διακρίσεις.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Suntun

Ο Μάκης Παπαδημητρίου υποκρίνεται έναν σαραντάρη γιατρό που φτάνει στην Αντίπαρο για να δουλέψει εκεί. Ολος ο χειμώνας περνά βαρετά και μοναχικά. Το καλοκαίρι όμως γνωρίζει μια γοητευτική «απελευθερωμένη» εικοσάχρονη και αποφασίζει να τη διεκδικήσει, μέχρι που θα χάσει τον έλεγχο και θα φτάσει στα άκρα.

Πρόκειται για μια ταινία με πολύ χιούμορ, που ταυτόχρονα καλεί το θεατή να σκεφτεί πάνω στο πώς συνδέονται οι άνθρωποι σήμερα, στη μοναξιά, στην κακοποίηση με διάφορους τρόπους, αλλά και στην υποκρισία που κρατά τις σχέσεις σε ένα επιδερμικό επίπεδο. Ο σκηνοθέτης είναι γνωστός για τις ταινίες του «Bank Bang» και «Wasted Youth».

ΑΛΕΞΑΝΤΡ ΣΟΚΟΥΡΟΦ

Η κιβωτός των ανθρώπων

Με αφορμή τη συνεργασία μεταξύ του γερμανού αξιωματικού κόμη Βολφ Μέτερνιχ και του γάλλου διευθυντή του Λούβρου

Πυρετωδώς ετοιμάζονται οι οπαδοί της Μπαρτσελόνα για να τιμήσουν τον Γιώχαν Κρόιφ. Το κορεό της φωτογραφίας θα είναι, σύμφωνα με δημοσιεύματα, η κορύφωση των εκδηλώσεων, ενώ στο γήπεδο αναμένεται να μην πέφτει καρφίτσα, αφού άπαντες θέλουν να είναι εκεί, για να τιμήσουν τον κορυφαίο όλων των εποχών.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Τραβάει ο Τσίπρας το σπαθί και δίπλα του ο Μάρδας να προσδοκά επενδυτές στου ύπνου του τη φάση, τι 'ν' η χαρά του παιδική, μνημόνιο και βάλε.

Εδώ μάγκα δεν είναι χαλαρά δεν έχει «ψηλά αγνά τευε» κι όλα καλά έχει κοφτά βλέμματα και περίεργες γλώσσες έχει «πολέμα χαμηλά» μπας κι αντέξουμε

Στις γωνίες, στις κρυφές ματιές, ο έρωτας πυρώνει

► «Στην εκτίμηση ότι πολλά από τα μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής θα νομοθετηθούν, αλλά δεν θα υλοποιηθούν λόγω της καλύτερης πορείας των φορολογικών εσόδων προχώρησε ο αναπληρωτής υπουργός Οικονομικών Γ. Χουλιαράκης...» (Η ΑΥΓΗ, online, 29/3/16). «Θα νομοθετηθούν» αλλά «δεν θα υλοποιηθούν»: μάλλον σε σανοφάγους απευθύνεται ο ανυπόδικος κι απλώς αναβάλλεται (;) η ημερομηνία εφαρμογής.

► Κρατικό πλεόνασμα (με μόνιμα άδεια τσέπη εργαζομένων, ανέργων, εργατικής τάξης).

► «Μέσα σε τριάντα χρόνια η Κίνα κατόρθωσε τουλάχιστον να εξαλείψει την πείνα και τους λιμούς», διατείνεται η Μαρτίν Μουλάρ (Η ΑΥΓΗ, 27/3/2016, από την Le Monde Diplomatique). Προφανώς η συγγραφέας του άρθρου «Τα όρια της αποκολλεκτιβοποίησης» δεν έχει «πάρει μυρωδιά» τα κινέζικα μεροκάματα...

► Άλλη μια «μάχη» των δυνάμεων του Περισσού: η γνωστή φάση των φοιτητικών και σπουδαστικών εκλογών: νωρίς-νωρίς, από τώρα (30/3/16) μέχρι την... 18η Μάη. Αγώνας διαρκείας, δηλαδή... Οχι παίξε-γέλασε. Μέχρι και «σταθμός» μπορούν να αποτελέσουν στην «μαχητική απάντηση της νεολαίας», κατά τον Ριζοσπάστη, 30/3/2016.

Ζακ Ζογιάρ -κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και τη γερμανική κατοχή- για τη διάσωση αυτής της ζωντανής κιβωτού του ανθρωπίνου πολιτισμού, ο διάσημος και πολύφημος ρώσος σκηνοθέτης μιλά για την τέχνη και τη λειτουργία των μουσείων ως φορέων ιστορίας και πολιτισμού και στο ενδιαμέσο πετά και λίγη λάσπη στη Σοβιετική Ενωση (γνωστός λάτρης του τσαρικού μεγαλείου γαρ).

Με απίστευτη αυτοαναφορικότητα και φλυαρία, ο Σοκούροφ εκφράζει μια αντίληψη για την τέχνη τόσο στεία και μεταφυσική, ώστε τελικά την ανάγει σε ένα είδος τσέμ του σύγχρονου δυτικού πολιτισμού, αποκομμένη εντελώς από την κοινωνική της λειτουργία. Ακόμα και σε επίπεδο φόρμας, ο Σοκούροφ απογοητεύει με την αφέλεια που επιδεικνύει στη συγκεκριμένη δουλειά του.

ΒΑΛΤΕΡ ΧΑΙΝΟΦΣΚΙ - ΓΚΕΡΧΑΡΝΤ ΣΟΙΜΑΝ

Το λευκό πραξικόπημα

Πρόκειται για ανατολικογερμανικό ντοκιμαντέρ του 1975, που αναφέρεται στα γεγονότα που οδήγησαν στο στρατιωτικό πραξικόπημα του αργεντινικού στρατηγού Αουγκούστο Πινοσέτ το Σεπτέμβριο του 1973 και στην ανατροπή της κυβέρνησης του Σαλβα-

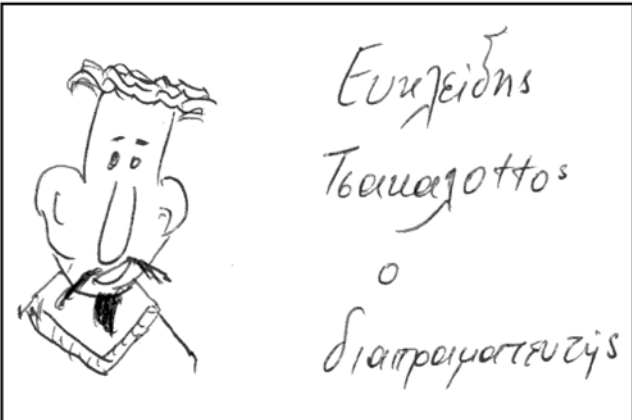
► Νάτη και η επίσημη επίσκεψη του προέδρου Πάκη στο Ισραήλ. Τα παιδιά, τα παιδιά, τα φιλαράκια τα καλά...

► Λύονται (και διαλύονται) οι «όρκοι αγάπης» της κυβέρνησης της Ντ. Ρούσεφ (Βραζιλία) με το κεντρώο (...) PMDB (τα χρονικά όρια του «σοσιαλισμού» του 21ου αιώνα)...

► Εκατό φορές φιλιούνται και μετά/ χίλιες φορές αρπάζονται αγκαλιά/ και σταματάνε για ν' αρχίσουν πάλι./ Καμιά φορά δεν είναι σαν την άλλη. («Ερωτικά ποιήματα της σανσκριτικής»).

► Τον «παλμό και την περηφάνια του λαού» της απολαμβάνει η Ευγενία Ηλιοπούλου (Η ΑΥΓΗ, online, 29/3/16), βλέποντας «από κοντά άρματα, όπλα και στρατιωτικές μηχανές που συνήθως βλέπω μόνο στις αμερικάνικες ταινίες». Τόση περηφάνια μόνο ο ψεκα(σ)μένος...

► Δεν έχει σχέση το ΑΚΕΛ με τη διαφθορά -μεμονωμένες περιπτώσεις υπάρχουν μόνο- αυτό προσπαθεί -ανεπιτυχώς- να στηρίξει με το άρθρο του στην ΑΥΓΗ (online, 29/3/2016, «Η απαξίωση της πολιτικής και... το ΑΚΕΛ») ο υποψήφιος βουλευτής ΑΚΕΛ Αριστερά Νέες Δυνάμεις, Κων. Χριστοδουλίδης. Το ότι είναι υποψήφιος μ' ένα κόμμα που παραμένει συνώνυμο της μνημονιακής λιτότητας και αποτελεί μεγάλο εργοδότη στην Κύ-

Ριζοσπάστε ο Τσωντοκαρδος

προ δεν τον απασχολεί. Εξάλλου μια θεσούλα επιδιώκει να πάρει, τίποτα σπουδαίο...

► Ούτε 5,5 δισ. τα νέα μέτρα.

► Τελικά ποια είναι η (επίσημη) θέση των ΑΝΕΛ για τον Μουζάλα, αυτή του προέδρου Πάνου ή αυτή της Χρυσοβελώνης;

► «Ασφυξία στο λιμάνι με πάνω από 5.700 πρόσφυγες» αλαλάζει ο συντάκτης του ΒΗΜΑΤΟΣ (tovima.gr/society/article/?ai=788425) Διον. Βυθούκας. Ποιο μνημόνιο, ποιο ασφαλιστικό, ποια ανεργία; Πάντως στο άρθρο δεν αντιστοιχεί η λέξη «ασφυξία»...

► Όταν η ΔΕΗ ανακοινώνει «ζημίες 102,5 εκ. ευρώ μετά από φόρους έναντι κερδών 91,3 εκ. ευρώ για το 2015» πόσο τοις εκατό θα αυξήσει το οικιακό ρεύμα;

► Τώρα αυτό το «είναι συνηθισμένο να δουλεύει κάποιος αφιλοκερδώς ή επειδή αγαπάει μια χώρα» του Τσακαλώτου τι να το θεωρήσουμε; Σαν οξείη φωνή; (Ο λόγος για τον πρώην σύμβουλο του Μπαρουφάκη Κιμ Γκλεν, «αμισθί» προσληφθέντα και ακολούθως επ' αμοιβή μετά την παραίτηση του Γιάνη. Το ύψος της αμοιβής άγνωστο...).

► 1.750.000 οι Παλαιστίνιοι με ισραηλινή υπηκοότητα συν 4.700.000 στη Δυτική Οχθη και τη Γάζα μας κάνουν 6.450.000

Παλαιστίνιους. Το σύνολο των κατοίκων του σιωνιστικού μορφώματος ανέρχεται σε 8.500.000 (μην απασχολείτε τον Πάκη με λεπτομέρειες. «Δεν ξέρει»...).

► «Η ΕΚΤ (σ.σ: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα) πρέπει να χρηματοδοτήσει ένα πρόγραμμα για την Εργασία στην Ευρώπη, που να ξεκινάει από τις χώρες που έχουν μεγαλύτερο ποσοστό ανεργίας, πρέπει να βρει τους πόρους για την υποδοχή των προσφύγων και παράλληλα, πρέπει να αγοράσει ένα ποσοστό του δημόσιου χρέους όλων των ευρωπαϊκών χωρών». Αυτά, μεταξύ άλλων «μαργαριταρίων», από τον γραμματέα της «Κομμουνιστικής» Επανάστασης Πάολο Φερέρο. Κάλεσμα στο χρηματιστικό κεφάλαιο να αναλάβει πρωτοβουλίες. Τόσο κομμουνιστική, δηλαδή. (Η ΕΠΟΧΗ, online, 28/3/2016).

► Fast track το συνέδριο των Χρυσάουλων.

► Λέει ο Κούλης εκλογές, ο Τσίπρας ρητορεύει, και το καμένο πόπολο, από την πείνα ρεύει.

► Φύλακες, γρηγορείτε: « «Βουλιάζει» ο Πειραιάς: 5.815 πρόσφυγες και μετανάστες στο λιμάνι» (ethnos.gr, 30/3/2016) Εθνο-ρατσισμός.

► Πετυχαμένοι οι Τσιπραιόι. Βασίλης

δόρ Αλιέντε. Το ντοκιμαντέρ ερευνά το θέμα των ενορχηστρωμένων μεθόδων της CIA και της ντόπιας αντίδρασης για να επιτευχθεί ένα «λευκό πραξικόπημα» με την κινητοποίηση των δυσανεσθημένων μερίδων του λαού. Σημαντικοί ντοκιμαντερίστες οι Χαϊνόφσκι και Σόιμαν, όμως η ιδεολογικοπολιτική τους προσέγγιση υπηρετεί με συνέπεια τα μπρεζνιφικά αναθεωρητικά δόγματα. Λένε, μ' άλλα λόγια, τη μισή αλήθεια.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΟΥΛΑΣ

Γεια σας και καλή αντάμωση ως νικητές

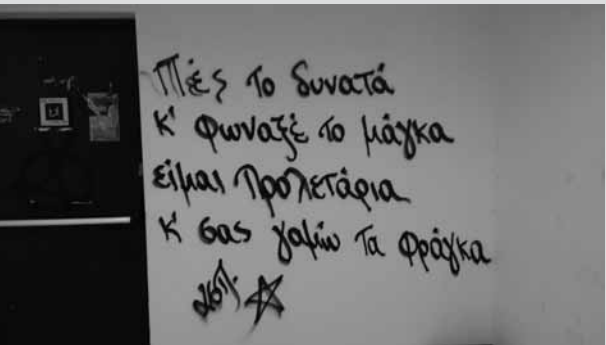
Πρόκειται για ντοκιμαντέρ που κυκλοφορεί από την προηγούμενη εβδομάδα, όμως λόγω μη έγκαιρης ενημέρωσης γράφουμε τώρα. Την ταινία δεν την έχουμε δει. Δομείται πάνω στη ζωντανή μαρτυρία του Ηλία Μεταλλίδη, λοχαγού του Δημοκρατικού Στρατού, ο οποίος εξιστορεί τα γεγονότα και τις σημαντικότερες μάχες της επανάστασης του 1946-49 (Φλώρινα, Πατώματα, Λέσις κ.ά.), στις οποίες έλαβε μέρος.

Ελένη Π.

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ Χρειαζόμαστε μήπως τα Wikileaks για να μας πουν ότι στις εκλογές του 2012 ο Σόιμπλε ασκούσε εκβιασμό υπέρ των ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και κατά του ΣΥΡΙΖΑ; Φόρα παρτίδα τα έλεγε. Κι αυτά που έλεγε έπαιξαν το ρόλο τους στο εκλογικό αποτέλεσμα. Ομως, φρέσκα κουλούρια πουλάει ο κουλουράς. Στις εκλογές του Γενάρη του 2015, ο Σόιμπλε παρέμεινε αυστηρά ουδέτερος, γεγονός που -σε συνδυασμό με την προηγούμενη στάση του- ερμηνευόταν σαν ανοχή (αν όχι αβαντάρισμα) του επελαύνοντος ΣΥΡΙΖΑ. Στις εκλογές του Σεπτεμβρίου του 2015 Μέρκελ και Σόιμπλε στήριζαν φόρα παρτίδα τον ΣΥΡΙΖΑ. Και σήμερα ο Σόιμπλε δηλώνει δημόσια ότι έχει απόλυτη εμπιστοσύνη στον Τσίπρα. Προς τι, λοιπόν, το δημοσίευμα με τις μαγατιάτικες δηλώσεις Σόιμπλε; Τι να κάνουν κι αυτοί οι μικροί μιντιάνθρωποι; Κάπως πρέπει να δείξουν την αφοσίωσή τους στη σημερινή συγκυβέρνηση.

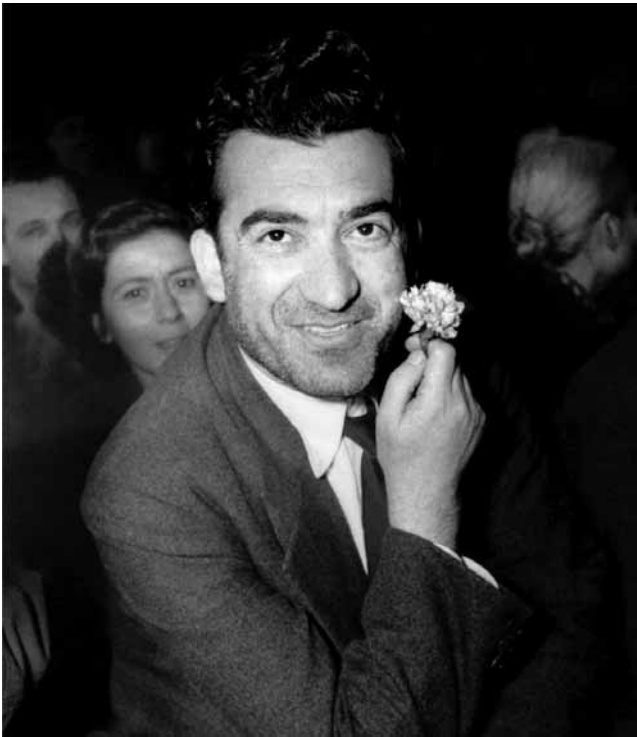
◆ Σε κτίριο του ΕΜΠ στου Ζωγράφου είναι γραμμένο το σύνθημα με χοντρό μαρκαδόρο. Όπως μάθαμε, η υπογραφή «ασπ» σημαίνει Αυτόνομο Στέκι Πολυτεχνείου. Δεν έχει καμιά σημασία, βέβαια, η υπογραφή. Καμιά υπογραφή δεν κάνει καλύτερο ή χειρότερο ένα σύνθημα. Ιδιαίτερα όταν συνδυάζει το χαζό πολιτικό περιεχόμενο με μια φεμινιστική «πετριά», που δεν επιτρέπει να αντιληφθεί κάποιος (ή κάποια), ότι με το να αλλάζεις το γένος σε μια λέξη δεν αλλάζεις το νόημα μιας φράσης που γράφτηκε αρχικά σε άλλο γένος.

◆ Τίποτα δεν άλλαξε με το αριστερό το κράτος - Σκατά στον εθνικό κορμό σε όλο του το πλάτος - antifa (στην Κεiriaδών στα Κάτω Πετράλωνα)

Ας ξεκινήσουμε από τα βασικά: το μπέρδεμα κυβέρνησης και κράτους. Οι κυβερνήσεις δεν είναι το κράτος, απλά διαχειρίζονται το κράτος. Δεν υπάρχει «αριστερό κράτος», επειδή στην κυβέρνηση αναρριχήθηκε ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως δεν υπήρχε και «κράτος της Δεξιάς», όπως υποστήριζε μια ευρύτατα διανοημένη πλάνη τα πρώτα χρόνια μετά την πτώση της χούντας, όταν στην κυβέρνηση βρισκόταν η ΝΔ του Καραμανλή. Ανεξάρτητα από το χρώμα της εκάστοτε κυβέρνησης, το κράτος παραμένει αστικό. Κι ανάλογα με τις επιλογές που κάνει η αστική τάξη, η μορφή διαχείρισης του κράτους μπορεί να είναι κοινοβουλευτική ή απολυταρχική-δικτατορική. Και βέβαια, πρέπει να είσαι πολιτικά τυφλός (ή απλά πολιτικά εμπαθής) για να χαρακτηρίζεις τον ΣΥΡΙΖΑ αριστερό. Το επιχείρημα ότι έτσι αυτοπροσδιορίζεται δε στέκει. Μ' αυτή τη λογική, θα έπρεπε η χούντα να χαρακτηριστεί... δημοκρατική διακυβέρνηση, επειδή έτσι αυτοπροσδιοριζόταν. Το τελευταίο, αυτό το περί «εθνικού κορμού», που πρέπει να δεχτεί περιπτώματα, εμείς οι... κοινοί θνητοί δεν μπορούμε εύκολα να το αντιληφθούμε. Γενικά, κάποιες ιδεοληψίες είναι καθαρά αυτοαναφορικές.

Στις 3 το πρωί της Κυριακής 30 Μάρτη του 1952, ο βασιλικός επίτροπος, συνταγματάρχης Αθανασούλας, ανακοινώνει στους Νίκο Μπελογιάννη, Νίκο Καλούμενο, Ηλία Αργυριάδη και Δημήτρη Μπάτση ότι η αίτηση χάριτος απορρίφθηκε. Τους φορτώνουν σ' ένα αυτοκίνητο και τους μεταφέρουν στο Γουδί. Και οι τέσσερις αρνήθηκαν να τους δέσουν τα μάτια. Στις 4:12 ακούστηκαν οι ριπές του εκτελεστικού αποσπάσματος. Το έγκλημα είχε συντελεστεί, παρά τη διεθνή κινητοποίηση.

Κυριακή και πριν φέξει. Ούτε οι ναζιφασίστες κατακτητές δεν έκαναν Κυριακή εκτελέσεις μελλοθνήτων. Όμως το μοναρχοφασιστικό καθεστώς, υπό την «κεντρώα» κυβέρνηση Ν. Πλαστήρα - Σ. Βενιζέλου, δεν είχε περιθώρια. Στις 29 του Μάρτη, μια μέρα πριν την εκτέλεση, ο Σοφοκλής Βενιζέλος κλήθηκε

64 χρόνια από την εκτέλεση του Νίκου Μπελογιάννη

Επαναστατική στοχοπροσήλωση με κάθε κόστος

επειγόντως στην αμερικάνικη πρεσβεία από τον περιβόητο Πιουριφόνι. Στη συνέχεια πήγε στο προγραμματισμένο υπουργικό συμβούλιο μεταφέροντας την εντολή των πατρónων. Ο Μπελογιάννης έπρεπε να εκτελεστεί αμέσως, για να σταλεί ένα μήνυμα στην Ελλάδα και σ' όλο τον κόσμο: κουμάντο εδώ κάνουν οι Αμερικανοί που θ' αντιμετωπίσουν τους κομμουνιστές και το κίνημά τους με τη φωτιά και το μολύβι. Φανατικός υπέρμαχος της εκτέλεσης ήταν αυτός που μετέπειτα ονομάστηκε «γέρος της δημοκρατίας». Ο Γεώργιος Παπανδρέου, ο άνθρωπος που ματοκύλησε το λαό της Αθήνας στις 3 Δεκέμβρη του 1944, δεν μπορούσε να μη συμπράξει με τους Αμερικανούς και στο νέο έγκλημα.

Ο Μπελογιάννης ήταν εκείνο το μέλος του ΚΚΕ που προσφερόταν για το στόχο των Αμερικανών. Στα 37 του χρόνια είχε μια πυκνή επαναστατική διαδρομή, που τον είχε αναδείξει στην καθοδήγηση του κόμματος. Μετά τη σύλληψή του, είχε αναπτυχθεί ένα τεράστιο κίνημα αλληλεγγύης, ιδιαίτερα στις ευρωπαϊκές χώρες, που αγκάλιασε διανοούμενους, καλλιτέχνες, επιστήμονες, πολιτικούς. Ο Μπελογιάννης είχε καταστεί σύμβολο και αυτό το σύμβολο η αμερικανοκρατία ήθελε να το δολοφονήσει. Όταν ακόμα και ο Ντε Γκολ είχε ζητήσει τη μη εκτέλεση ενός ήρωα της Αντίστασης,

όπως ήταν ο Μπελογιάννης, οι Αμερικανοί ήθελαν να πουν σε όλους (και στον Ντε Γκολ), ότι η Ελλάδα είναι δικό τους βιλαέτι και ότι θα πνίξουν στο αίμα τους κομμουνιστές που τόλμησαν να πραγματοποιήσουν την πρώτη επανάσταση στην Ευρώπη μετά το Β' παγκόσμιο πόλεμο.

Ο Νίκος Μπελογιάννης ήταν ένα από τα πολλά στελέχη του ΚΚΕ που ατσαλώθηκαν στη φωτιά των ταξικών και επαναστατικών αγώνων. Μια γρήγορη ματιά στη σύντομη ζωή του αφήνει έκθαμβο τον άνθρωπο του σήμερα: Γεννήθηκε στην Αμαλιάδα στα τέλη του 1915 και από το γυμνάσιο ακόμα έδειξε τη «ζωηράδα» του, οργανώνοντας δυο απεργίες των μαθητών. Το 1932 ξεκίνησε να σπουδάζει στη Νομική της Αθήνας. Την ίδια χρονιά έγινε μέλος της ΟΚΝΕ και το 1934, στα 19 του, μέλος του ΚΚΕ. Το 1935 εκλέχτηκε γραμματέας της κομματικής οργάνωσης Αμαλιάδας κι αρχίζει να οργανώνει διαμαρτυρίες των σταφιδοπαραγωγών και απεργίες. Το Μάρτη του 1936 συνελήφθη και χωρίς δίκη εξορίστηκε στην Ιο. Το Μάη καταδικάστηκε ερήμην σε δυο χρόνια φυλακή, ενώ αποβλήθηκε από τη Νομική. Τον Ιούνη έκανε έφεση και επέστρεψε στην Αμαλιάδα, για να περάσει στη συνέχεια σε κομματική δουλειά στην Πάτρα. Στα τέλη του 1936 συνελήφθη όντας φαντάρος και βασανίστηκε, χωρίς να καταφέρουν να του πάρουν λέξη για την παράνομη επανα-

στατική δουλειά στο στρατό. Καταδικάστηκε εκ νέου σε φυλακή και εξορία. Το 1937 ξαναγύρισε στην Πάτρα, αναλαμβάνοντας γραμματέας της περιφερειακής οργάνωσης του κόμματος.

Το Μάη του 1938 νέα σύλληψη και νέα καταδίκη σε 5 χρόνια φυλακή και 2 χρόνια εξορία. Στο κολαστήριο της Αίγινας βασανίζεται φρικτά. Από εκεί μεταγεται στην Ακροναυπλία. Οι μοναρχοφασίστες παραδίδουν τους κρατούμενους στους κατακτητές. Ο Μπελογιάννης μεταφέρεται σε ιταλικό στρατόπεδο συγκέντρωσης στην Αιτωλοακαρνανία. Αρρωστος μεταφέρθηκε στην Αθήνα, όπου κατάφερε να δραπετεύσει και να περάσει στον ΕΛΑΣ Πελοποννήσου ως καπετάνιος. Μετά την απελευθέρωση έγινε υπεύθυνος διαφώτισης του κόμματος στην Πελοπόννησο. Στον ΔΣΕ ορίστηκε πολιτικός επίτροπος της 10ης Μεραρχίας. Τον Αύγουστο του 1948 τραυματίζεται στο Γράμμο, αλλά παραμένει στη θέση του. Όταν ο ΔΣΕ υποχώρησε, του ανατέθηκε να μείνει πίσω και να οργανώσει επιθέσεις αντιεπιστασμού, ώστε να καταφέρουν να διαφύγουν εγκλωβισμένα τμήματα του ΔΣΕ από τη Μακεδονία. Θα φύγει με το τελευταίο απόσπασμα, αφού σιγουρευτεί ότι πέρασαν όλοι.

Στην προσφυγιά εκλέγεται μέλος της ΚΕ του κόμματος. Τον Ιούνη του 1950 στέλνεται στην Ελλάδα με αποστολή να οργανώσει νέο παράνομο μη-

χανισμό, γιατί ο παλιός είχε διαβρωθεί. Δεν τα καταφέρνει. Το Δεκέμβρη της ίδιας χρονιάς συλλαμβάνεται. Δικάζεται δυο φορές σε έκτακτα στρατοδικεία. Καταδικάζεται και τις δυο φορές σε θάνατο και εκτελείται.

Από τις «απολογίες» του στα **στρατοδικεία επιλέγουμε ένα μικρό απόσπασμα**, χαρακτηριστικό του πολιτικού και ηθικού αναστήματος των κομμουνιστών της πάστας του Μπελογιάννη:

«Είμαι μέλος της ΚΕ του ΚΚΕ και ακριβώς για την ιδιότητά μου αυτή **δικάζομαι, γιατί το κόμμα μου παλεύει και χαράζει το δρόμο της Ειρήνης, της Ανεξαρτησίας και της Ελευθερίας. Στο πρόσωπό μου δικάζεται η πολιτική του ΚΚΕ... Εάν έκανα δήλωση αποκήρυξης θα αθωνόμουν κατά πάσα πιθανότητα** μετά μεγάλων τιμών... Αλλά η ζωή μου συνδέεται με την ιστο-

ρία του ΚΚΕ και τη δράση του... Δεκάδες φορές μπήκε μπροστά μου το δίλημμα: Να ζω προδίδοντας τις πεποιθήσεις μου, την ιδεολογία μου, είτε να πεθάνω, παραμένοντας πιστός σ' αυτές. Πάντοτε προτίμησα το δεύτερο δρόμο και σήμερα τον ξαναδιαλέγω... Τα δικαστήριά σας είναι δικαστήρια σκοπιμότητας. Γι' αυτό δε ζητώ την επείκειά σας. Αντικρίζω την καταδικαστική σας απόφαση με περηφάνια και ηρεμία. Με το κεφάλι ψηλά θα σταθώ μπροστά στο εκτελεστικό σας απόσπασμα. Αλλά είμαι σίγουρος πως θα 'ρθει η μέρα, που οι ίδιοι δικαστές που τώρα με δικάζουν, θα ζητήσουν χάρη απ' τον ελληνικό λαό. Δεν έχω άλλο τίποτε να πω».

ΥΓ. «Υπό την άνω ιδιότητά μου ως Πρώτου Γραμματέως της ΚΕ του ΚΚΕ και εκπροσώπου του ΚΚΕ και συμφώνως προς το υπ' αριθ. 59/23-9-74 Ν.Δ., άρθρ. 1, παρ. 2, Δηλώ ότι αι αρχαί του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος αντιτίθενται προς πάσαν ενέργειαν αποσκοπούσαν εις την βία κατάληψιν της εξουσίας ή την ανατροπήν του Ελευθέρου Δημοκρατικού Πολιτεύματος» (Χαρίλαος Φλωράκης, 1974). «Στη λαϊκή επανάσταση δε θα σπάσει ούτε ένα τζάμι» (Αλέκα Παπαρήγα, 2008). Όσο κι αν προσπαθούν να καπηλευτούν το μεγαλείο κομμουνιστών όπως ο Μπελογιάννης, η πρακτική πολιτική τους αποκαλύπτει την προδοσία τους.

βαθύ κόκκινο

Αλλάζουν γλώσσα και έννοιες!

«Μπορεί η εγγυημένη απασχόληση να αποτελέσει την εναλλακτική πρόταση στην οικονομική κρίση; Η απάντηση είναι ξεκάθαρα ναι! Στην Ευρώπη των 22 εκατομμυρίων ανέργων, η δημιουργία εγγυημένων θέσεων απασχόλησης, δεν βγάζει μόνο τον άνεργο από το περιθώριο, δε διασφαλίζει μόνο την κοινωνική συνοχή, αποτελεί συνάμα μοχλό ανάπτυξης της οικονομίας».

Αυτά έλεγε -μεταξύ πολλών άλλων- η αναπληρώτρια υπουργός Εργασίας Ρ. Αντωνοπούλου, σε εκδήλωση που οργάνωσαν το γερμανικό ίδρυμα «Φρίντριχ Εμπερτ» (προς τιμήν του δολοφόνου των Λούξεμπουργκ-Λίμπκνεχτ!), το Οικονομικό Ινστιτούτο Λεβί («δωρεά» αμερικανού ραντιέρη, που διευθύνει ο σύζυγος της υπουργού) και το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ.

«Για να τονωθεί λοιπόν η ζήτηση εργασίας» -έλεγε η υπουργός- «και από τη στιγμή που ο ιδιωτικός τομέας δεν δύναται να δημιουργήσει ικανό αριθμό θέσεων εργασίας προκειμένου να περιοριστεί ουσιαστικά το ποσοστό ανεργίας, απαιτείται δημοσιονομική επεκτατική πολιτική. Η παροχή εγγυημένης απασχόλησης στα προγράμματα υποστήριξης των ανέργων αποτελεί τμήμα αυτής της πολιτικής».

Κι εκεί που θα περίμενε κανείς να παρουσιάσει κάποια προγράμματα σχετικά μακροχρόνιας εγγυημένης απασχόλησης (για να δικαιολογείται και ο τίτλος, βρε αδερφέ), η υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ δε δίστασε να προκαλέσει: «Τα προγράμματα κοινωφελούς εργασίας παρέχουν εγγυημένη απασχόληση!» Η πεντάμηνη απασχόληση, που έγινε οχτάμηνη («ήταν μια δέσμευση της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ η οποία έγινε πραγματικότητα» καμαρώνει η υπουργός) βαπτίζεται εγγυημένη απασχόληση!

Μάλιστα, η κα Αντωνοπούλου επιμένει ότι δίνει μάχη με αξιωματούχους της Κομισιόν, ώστε να πάψουν να θεωρούν τα κοινωφελή προγράμματα «παθητική απασχόληση», αλλά να τα βαφτίσουν «ενεργητική πολιτική», διότι «απευθύνονται κυρίως σε μακροχρόνια ανέργους τους οποίους βοηθούν να επανασυνδεθούν με την παραγωγική διαδικασία»!

Το γεγονός ότι μετά το πεντάμηνο ή το οχτάμηνο ο άνεργος (μακροχρόνιος ή μη) επανέρχεται στην ανεργία και περιμένει να περάσει το υποχρεωτικό διάλειμμα, μπας και βρει θέση σε κάποιο άλλο πρόγραμμα, δεν έχει καμιά σημασία. Εκείνο που φαίνεται να μετράει είναι η διάθεση της Αντωνοπούλου (και της κάθε Αντωνοπούλου) να μας μάθει άλλη γλώσσα, άλλο εννοιολογικό περιεχόμενο των λέξεων.

Δεν είναι τυχαίο που οι παράγοντες της ΕΕ βάφτισαν «παθητική απασχόληση» τη συμμετοχή σ' αυτά τα προγράμματα. Θέλησαν να κρατήσουν κάποια προσχήματα. Ξέρουν πως πρόκειται για μπαλώματα, που σκοπό έχουν να συγκρατούν την κοινωνική οργή: «Δώσ' τους μερικούς μήνες ψευτοαπασχόλησης κάθε δυο χρόνια, για να τους βουλώσεις το στόμα». Οχι σε όλους, σ' ένα μικρό ποσοστό από τους ανέργους, που θα ανακυκλώνονται συνεχώς. Ξέρουν πολύ καλά πως ελάχιστοι απ' αυτούς τους ανέργους προσλαμβάνονται μόνιμα μετά το τέλος του προγράμματος. Ξέρουν πολύ καλά πως οι καπιταλιστές εργοδότες εκμεταλλεύονται αυτά τα προγράμματα για να εξασφαλίζουν τζάμπα εργατική δύναμη, οπότε το συμφέρον τους είναι να μην προσλαμβάνουν τους «ωφελομένους» των προγραμμάτων, αλλά να περιμένουν το επόμενο πρόγραμμα για να έχουν τζάμπα άλλους «ωφελομένους».

Κόντρα σ' αυτές τις αλήθειες, οι συριζαίοι προσπαθούν και σ' αυτό τον τομέα να βαφτίσουν το κρέας ψάρι. Να βαφτίσουν τα πεντάμηνα (που τα κάνουν οχτάμηνα) «εγγυημένη απασχόληση», τη στιγμή που το μόνο που κάνουν είναι να ανακυκλώνουν τους ανέργους, εξαναγκάζοντάς τους να εργάζονται έξω από την ειδικότητά τους, με αμοιβή που δεν ξεπερνά τον κατώτατο μισθό. Η ζωή όμως είναι «πεισματοάρα» και θα τους τιμωρήσει και γι' αυτήν την ύβριν.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση